

1926—1991 ЕЛЛАРДА АЗАТ ХАТЫН

2015 СЕНТЯБРЬ № 9

СӨЕЛЮКӘ

«ЗӨЛӘЙХА
КҮЗЛӘРЕН АЧА»

*Россиянең
«Ел китабы»*

«КҮҢЕЛЕМДӘ
ИКЕ ЯЗ»

*бер караштан
туган эҗыр*

РӨСТӘМ
ЗАКИРОВ

*дуслар күп,
хатын бер генә*

Алинә
ШАКИРОВА:

«МИН —
ТАТАР КЫЗЫ!»

4612750670028

70

Сугыш язган хатлар

1945–2015

«Сугыш башланганда без гаилә белән Васильевода ял итә идек. Эти шул көнне үк өйгә кайтып китте, — дип сөйли Илгизә апа. — Судья булып эшли иде, аңа бронь бирделәр, әмма эти ул хакта иштергә дә теләмәде: «Шушы озын буюм белән оялмыйча ничек монда халык алдында йөрим?» — диде. 1941 елның 22 августында бер сәгать эчендә жыенып чыгып китте ул... Миңа берәр сумнан тугыз сум акча биреп калдырды. Шуңа сөөнгәнем истә. Тугыз яшьлек балага соң... Хатларны ул бик еш язды. Көн саен диярлек! Төш күрдем, эти яна торган мунчага кереп китте. Эни кушканча, төшемне чыгып жылгә дә сөйләгән идем дә бит... «Кара кәгазь» безгә март аенда килде.

Хаят Исаным Илгиза Кызым

сез

«Хаят жаным, Илгиза кызым! Сезгә кайнар сәлам. Үзем исән-сау, сәламәт кенә Кызыл Армия сафларында хезмәт итәм. Сезнең язган хатларыгызны алып укыдым, бигрәк тә Илгизаның отличного укыйм дигән сүзләрен күрәп шатландым. 30.09 да салган 300 сум, 10.10.41 дә салган 400 сум акчаны алгансыз икән, бик яхшы булган. Болардан тыш 18.11.41 дә 500 сум, 31.12.41 дә 500 сум акча жибергән идем. Бу суммаларны да алгансыздыр. Шулай ук военкомат аша һәр айны 800 эр сум акча алу өчен ценный хат белән аттестат жибергән идем. Хаят, Илгиза! Зариф абыйларга миннән күп сәлам диген. Мин сезгә истәлек өчен бик начар гына төшкән ике данә карточка жиберәм. Этиләрдән хат аласыңмы, әйтеп яз. Хаят, миннән хат алгач, пока хат салмый тор, иске адрес белән. Кайнар сәлам белән сезнең Хәбиб. 21.01.42»

«Жанкисәкләрем Хаят һәм Илгиза! Менә бүген мин сезнең 23, 24.03.42 язган ике хатыгызны алып укып бик шатландым, сезнең тормышлар белән таныштым. Гомумән, соңгы вакытта хатны бик еш алам һәм үзем дә язам. Хаят! «Бер хатыңда «авыртмам» дип язган идең, шуннан соң сине кайтыр дип көткән идек» дип язасың. Моңар җавап итеп бер-ике сүздән аңлатам. 1. Минем армия сафында хезмәт итә башлаганнан бирле һич тә авыртканым юк, сәламәтлегем яхшы. 2. Бөек Ватан сугышында минем илем өчен, халкым өчен, Бөек Сталин өчен, сезнең һәм үземне, туганнарым өчен, киләчәктә бәхетле тормыш өчен актык сулышыма кадәр фашист этләре белән көрәшчәкмен. Ул фашист жирәнгеч, ерткыч. Шушы теләкне тормышка ашыру өчен сез тирән тылда исәпләшмичә фронтка ярдәм итәргә тиешсез. Шулаймы, жаным? Аннан соң Илгизага төрле уенчыклар, төрле кызык китап алып, аны үстерергә кирәк. Гомумән, аңар бөтен мөмкинлекләр булдыру кирәк, ул мөмкинлекләр бездә бар.»

«Хаят! Моннан алда язган хатыңны үпкәләгәндәрәк язгансың дисең миңа. Юк, жаным, һич тә алай үпкәләгәнем юк. Әгәр дә үпкәләсәм, сезне сөймәсәм, яратмасам көн саен хат язмас идем. Ярый, хушыгыз, тиз-тиз хат языгыз. Яхшы торыгыз. Сезне үбеп, Хәбиб. 9.04.42 ел. Адрес әүвәлгечә.»

«Хаят жаным, акыллым! «Илгиза соңгы көннәрдә сине бик сагына һәм бик ябыкты» дип язасың. Сагынгандыр, мин дә сагынам. Шулай да ул сагынуларны без искә алырга тиеш түгел, чөнки күп миллионлаган иркенлек сөючән бөтен совет илендә яшәүче халкыбыз фашист этләренә үзенә нәфрәтен белдерә һәм иле өчен, киләчәктә үзенә бәхет, иркен тормыш өчен көрәшә. Мондый вакытта сагынып тору һәм уйлау урынсыз. Бездә бер уй булырга тиеш: ул да булса фашист этләрен юк итү. Сәлам белән сезне кысып-кысып үбеп, Хәбиб.»

(Хәбибулла САФИУЛЛИНның фронттан язган хатлары Мамадыш районы Түбән Тәкәнеш авылында яшәүче бердәнбер кызы – Илгизә ИСХАКОВАда саклана. Хатлар кыскартылып, язылу стиле үзгәртелмичә бирелә.)

Действующая Красная Армия

Хөрмәтле укучыларыбыз! Гаиләгездә фронттан килгән хатлар саклана икән, редакциягә жиберә аласыз. Хатларны сайтыбызда (www.suyumbike.ru), ә иң кызыклыларын журналда бастырырбыз. Сайтыбыз аша сугыш кырларында ятып калган якиннарыгыз турында мәгълүмат таба аласыз.

Сөй гомерне, сөй халыкны, сөй халыкның дөньясын!

© «Сеембикә» 2015

1926 елдан башлап «Азат хатын» исеме белән чыкты. 1991 елда «Сеембикә» итеп үзгәртелде. Хатын-кызларның бөтөнтатар айлык әдәби-нафис журналы 1913–1918 елларда чыккан «Сеембикә» журналының давамчысы.

Ежемесячное литературно-художественное и культурно-просветительское электронное периодическое издание на татарском, русском языках для женщин и семьи.

Территория распространения: Российская Федерация, зарубежные страны

Элемтә, мәгълумати технологияләр һәм массакүләм коммуникацияләр өлкәсендәге күзәтчелек буенча Федераль хезмәтендә (Роскомнадзор) 2015 елның 18 маенда «Сюумбикә» дип теркәлгән. Теркәү таныклыгы Эл № ФС 77-61814

Язмалар авторның тулы адресы күрсәтелеп, паспорт мәгълуматлары, пенсия иминияте таныклыгы, ИНН таныклыгының ксерокс күчермәләре белән бергә жиберелгәндә генә кабул ителә.

Кулъязмаларга бәя бирелми, алар кире кайтарылмый.

Директор-баш мөхәррир
Ләйсән Рафикъ кызы ЮНЫСОВА

Редколлегия:
Нурия Беломоина, Зилә Вәлиева,
Нәбирә Гыймәтдинова, Эльмира Зарипова,
Кадрия Идрисова, Сәрия Сабурская,
Айрат Сибәгатуллин, Иркия Төхвәтуллина,
Розалина Шаһиева, Гөлнәз Шәйхи.

Редакциянең гомуми телефоны 222-09-77
Директор урынбасары
Рәмзия Кашапова 222-09-78
Баш мөхәррир урынбасары
Гөлнур Хәсәншина 222-09-78
Җаваплы сәркатип
Лариса Маликова

Сайт мөхәррире:
Сөмбел Гаффарова

Автор фикере редакция фикере белән туры килмәскә мөмкин.

Реклама текстлары аны бирүчеләр җаваплылыгында.

Редакциянең язмача рөхсәтеннән башка материалларны «Сеембикә»дән күчереп басу тыела.

Дизайн-макет:
«ASAFIN GROUP»
Верстка:
Лариса Маликова

Тышлыкта:
Алинә Шакирова
Фото: Эрик Асаев

Бүлек мөхәррирләре:
Мәдинә Авзалова
Лилия Гәрәева
Эльмира Закирова
Асия Юнысова
Фәнзилә Мостафина
Фотокорреспондент
Газинур Хафизов
Корректор
Фирдәвес Исмәгыйлева
Гамәли хезмәткәрләр:
Нәфисә Әскәрова
Ленар Хәкимов

Формат: 225x290 мм.
Күләм 64 бит.

Басарга кул куелды:
4.09.2015 ел.
Заказ **О-2451.**
Тираж **6236.**

Учредитель:
Акционерное общество
«ТАТМЕДИА»

ТР Матбугат һәм массакүләм коммуникацияләр республика агентлыгы ярдәме белән чыгарыла.

Редакция адресы: 420066, Казан, Декабристлар урамы, 2 нче йорт.
www.syuyumbike.ru
E-mail: suumbike@tatmedia.com
ssuum@yandex.ru
тел./факс: (843) 222-09-77
Язылу индексы: **73002**

Банк реквизитлары:
Филиал АО «ТАТМЕДИА»
«Редакция журнала «Сюумбикә»
р/с 40702810700000005657
к/с 30101810100000000815
в АИКБ «Татфондбанк» г. Казань
ИНН 1655144950
БИК 049205815
КПП 165802002

Марсель ГАЛИЕВ

Этюд

*Газоннарда – яфрак көшелләре,
Тып-тын яна эңдәйнең хәтере.
Көз, Кояшка сары учын сузып,
Үтәп барган вакыт кадерен
Искәртте дә... Якты балкыш булып,
Күлләвеккә төште өзәлеп.
Көзгә моңнар узды биекләрдән, –
Ноталары калды тезәлеп.
Сагышлану кая бу киңлектә,
Нинди чиксез аяз һавалар!
Карашымны чигеп күк йөзәнә
Экваторга очты торналар.*

«Көзге элегия». Мәдияр Хаҗиев эше.

Салисә ГӨРӘЕВА

Көзге күлләр

*Көз чагыла күлләр көзгесендә,
Сары толымнары иңендә!
Мин дә багам суга, чал Иделгә,
Көз миңа да килде, димен дә!*

*Ак томаннар сарган су буйларын,
Чыклар төшкән җиргә мул булып.
Көзләр күзе суда, мул чыклары
Керфегемә сеңгән моң булып.*

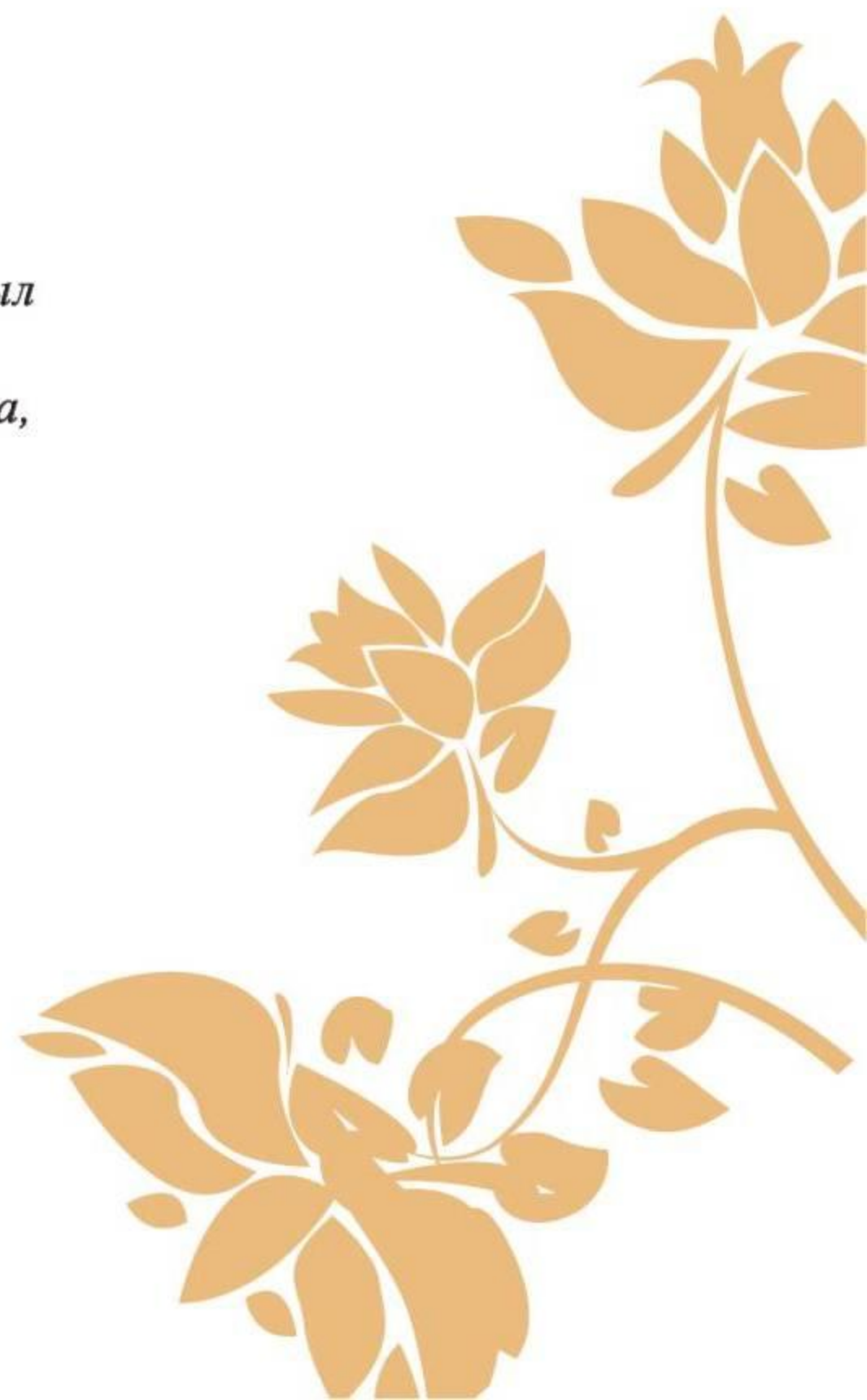
*Казансуның аргы ягы – серле,
Ак томанда коена урамнар.
Шәһәрәмне әкияттәге кальга,
Таш кала дип була уйларга.*

*Бакчаларда сары каеннарның
Парча киемнәре алтыннан.
Бөтен тирә янып китәр төсле
Усакларда янган ялкыннан!*

*Көзге кичләр килә көттермичә –
Кояш инде офык артында!
Үзе юк, ә биек болытларны
Буяп куйган кызыл алтынга.*

*Яфракларның тамчы кандай кызыл
Таплар булып коелган чагы;
Көз – дөньяның яңгырларда, моңда,
Сагышларда коенган чагы!*

*Учакларның очкын сикерткәләп
Ялкынланып дөрлөгән чагы.
...Туган җирдә уңыш бәйрәменең
Шатлык булып гөрлөгән чагы!*

БЕЗНЕҢ ТЫШЛЫКТА

КЕШЕ КАЙЧАН МАТУР БУЛА?

Р. Галләмова

24

ЗАМАН ҺӘМ БЕЗ

8

16

ЭШЛИСЕ ЭШЛӘР КҮП ӘЛЕ!

М. Авзалова

БАЛА КҮҢЕЛЕ — ДАЛАДАМЫ?..

Л. Хәерова

12

БДИ ДИГӘН СЫНАУ

Ф. Мостафина

ТАТАР ДӨНЬЯСЫ

20

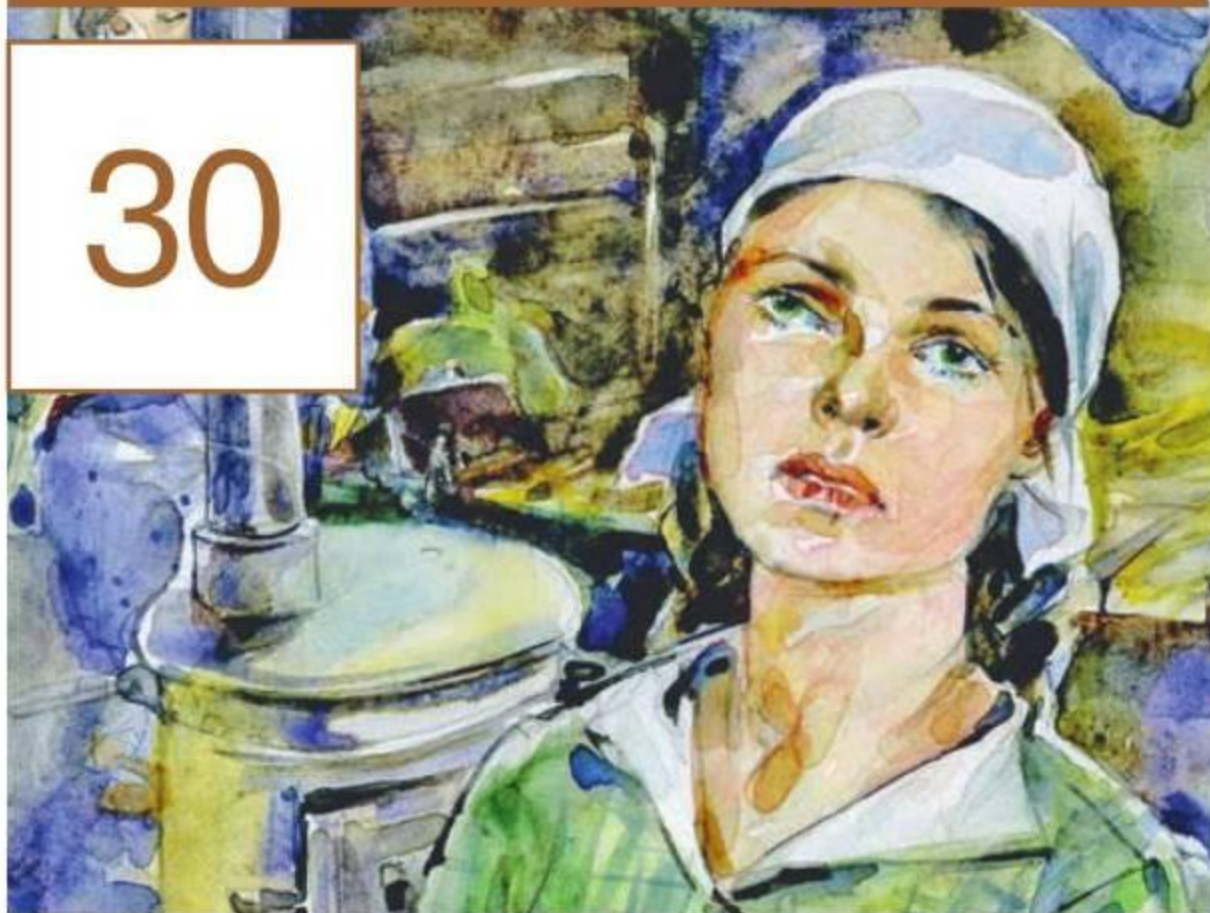
МАДАМ САДОВИНОВА

Г. Хәсәншина

МӘДӘНИ ТОРМЫШ

30

ЗӨЛӘЙХА
КҮЗЛӘРЕН АЧА

Г. Яхина

ЯШӘЕШ

44

«МИН СИНЕ
КИЧЕРДЕМ...»

М. Авзалова

48

СҮЗ ХИКМӘТЕ

Р. Камалетдинова

ШУЛАЙ УК:

38

МӘЧЕТТӘ

Р. Гасыймова

42

КҮҢЕЛЕМДӘ
ИКЕ ЯЗ

Р. Гаташ

ХАТЫН-КЫЗ ГАЛӘМЕ

ГАЕТ СЫЕ

58

КИЛӘСЕ САНЫБЫЗДА:

ОЧРАШУ УРЫНЫ – МИЛЛИ КИТАПХАНӘ.

КУБА – МӘХӘББӘТЕМ МИНЕМ. Милләттәш.

«МИН СИНЕ ШУНДЫЙ САГЫНДЫМ».
Бер жыр тарихы.

ЭНӘ КҮЗДӘН СЫНАР. Язмыш.

ШАРФ-СНУД. Мастер-класс.

Зөһрә әби белән урамда таныштык без. Даруханәдән кайтып килеше иде аның. Яше туксанга җитеп килсә дә, үз көнен үзе күрә икән әле.

«1925 елның 2 декабрендә Тәтеш районының Келәш авылында туганмын. Зөһрәбану дип исем куйганнар. Шөкер, туксанга җитсәм дә, үз аякларымда йөрәм», – диде ул үзе турында. Сүз иярә сүз чыгып, сөйләшеп киттек тә, мине өенә үк чакырды. Өйдә яшләрчә җитезлек белән чәй куеп җибәрде, табын әзерләде. «Сыйлан, кызым. Окоп казыган чакта паекны кулга алуга ук ашап куя идек тә, икенче көннең паегын көтә торган идек. Ачлык бик яман нәрсә», – дип, кыстый-кыстый чәй эчерә башлады. «Окопны кайда казыдыгыз соң?» – дим. «Тархан районының Бидәнгә авылына төяп алып киттеләр. Икешәр-өчәр балалы хатыннары да алдылар. Анда өч ай буге окоп казыдык. Атарга да өйрәттеләр. Инде сугыш уртасына ук алып кителәрме дип торганда, безне Казанга һөнәрчеләр училищесына укырга җибәрделәр. Мин буяу-штукатур эшен үзләштердем һәм шуннан ук безне – 300 кешене Горький шәһәренә төзелешкә җибәрделәр. Ә анда көн саен «тревога» була икән. Берсендә мине мастер базарга җибәрде. Барып керсәм, мәхшәр: кешеләр тараканнар урынына качыша. Күктә немец очкычы үкерә. Мин дә бер өстәл астына качтым. Ходай кызгандыр, ул көнне ул-бу булмады.

Ә беркөнне... гомер онытылмаслык могжиза булды – Горький урамында гармун тавышын ишеттем.

Гармунга кушылып татарча җыр-лыйлар иде. Без, өч татар кызы, гармун тавышы килгән якка йөгердек. Барсак, ике егет һәм ике кыз урам буйлап гармун уйнап бара. Монда да татарлар бар икән бит! Горький мишәрләре! Иң якын туганнарыбыз белән очрашкандай, кочаклашып күрештек. Аннан үзез без яшәгән тулай торакка кайтып, әй биетә күрсәттек соң. Башка милләт кешеләре, исләре китеп: «Сез артистлармы әллә?» – диләр. Милли моңның, туган телнең кирәген аңламаучылар күп бүген. Соңгы өметен өзәлгәндә дә яшәү утын тергезеп җибөрү көче бар аларда.

Горький шәһәреннән безне өч төркемгә бүлеп, өч шәһәргә җибәрделәр. Казанга кайттым дип сөенергә дә өлгермәдем, Суслонгерга – урман кисәргә җибәрделәр. Андагы авырлыкны сөйләп аңлатырдай сүзләр таба алмам мин, кызым. Кышкы салкында агач төпләрен кардан-боздан көрәк белән көрәп ачабыз. Кул пычкысы белән кисеп аударалар агачларны. Трактор аларны, буге белән сөйрәп, эшелонга төяргә илтә. Шулар бозлы бүрәнәләрен вагоннарда да кул белән төйибез бит. Бар да тиз кирәк – фронт көтә. Булмый дигән сүз бөтенләй дә юк иде ул чорда. Бозланып каткан киёмнәрен көчкә сөйрәп, йокларга салкын клубка кайтып егылабыз».

16 яшендә киткән кыз, Казанга 1948 елда – инде 23 нче яше белән барганда гына кайта. 22 нче заводка

эшкә урнашып, Нәҗип атлы егет белән гаилә коры. Беренче кызлары тууга, Нәҗипне армиягә алалар. «Чынлап ярата алмадым мин аны, – ди Зөһрә апа. – Армиядән сагынып көтеп алырмын дип өметләнгән идем, алай булмады, хисләрем кабынмады. Шулай да аның белән гомер иттек, өч балабыз туды». Зөһрә әби балалары хакына хисләрен эчкә бикли. Бар көчен гаиләсенә сарыф итә. Әмма гомере буге «яратам» сүзен чынлап та яраткан кешесенә әйтәсе килеп яши. «Иремә карата олы хисләр кичереп яшәмәдем кызларыма да тәэсир иткәндер. Бик тәртипле, уңган булсалар да, бүген бер генә кызым гаиләле. Калган ике кызым белән завод биргән өч бүлмәле фатирда бергә яшибез. Горькийда Вафин абый белән Гыйбадуллин абыйлар бар иде. Исемнәрен гомер белмәдем шуларның. Шулар: «Э-эх, кызлар! Яшьлегегез әрәм була...» – диләр иде. Шулар сүзләрен асылын хәзер аңладым. Туган Җир, Туган Тел, Милли Моң, Мәхәббәт – шуларның берсе генә булмаса да, кешенең рухы бөтен була алмый икән. Хәзер авылга кайтам да, аптырап калам: сугышсыз-нисез җимерелгән авыл. Дүрт ферманың берсе генә дә юк бит. Шулар туган авыл исән булсын өчен тәмул газалары кичтек түгелме соң без? Әйтәм бит, үлсәң дә, туган туфракта үлсә килә икән».

Зөһрәбану апа яныннан өйгә кайту юлым кыска гына булса да, әллә никадәр уй йомгагым сүтелде. Хәзерге заман кешеләренә күпләргә хас битарафлыкның әсәре дә юк иде бу гап-гади татар апасында.

Нәҗибә САФИНА.
Казан.

**Яшьлек таңында ка-
вышып, картаиган-
чы тату-матур яшәгән
гаиләләр була. Алар – бала-
ларга үрнәк, туганнар өчен –
шатлык, күршеләр өчен тая-
ныч.**

Мәдинә апа белән Габделсамат абый Насыйбуллиннар гаиләсе дә шундый үрнәк гаиләләрнең берсе. Алар 57 ел бергә гомер итәләр.

Габделсамат абый С. Горбунов исемендәге Казан авиация берләш-мәсендә эшләде. Ә Мәдинә апа исә гомере буена балаларга белем бирде. Нәселләре белән укытучылар алар. Мәдинә апа Казан дәүләт педагогика институтын тәмамлагач, Мордовия Республикасына эшкә билгеләнә. Аннары Казанга кайтып, 112 нче, 115 нче мәктәпләрдә татар теле һәм әдәбияты укыта.

Габделсамат абыйның әти-әнисе бик динле була. Шуларның хәер-фатихасы аларга тормышта әледән-әле ярдәм итеп тора. Венгриядә хезмәт иткәндә Габделсамат абый аздан гына үлемнән кала. Хәрби укулар вакытында пуля колак яфрагына орынып үтеп китә. «Әтием Хәлиуллалар белән әнием Хотбикамал-ның догалары гына алып калгандыр», – ди ул бу хәл турында. Дин тыелган заманнарда Хәлиуллалар абый намазын базга төшеп укый торган була. Габделсамат абыйлар ун бала үсәләр. Әле хәзер дә бәйрәм саен төп йортка жыелышып, туганлык жепләрен өзми яшиләр. Габделсамат абый бик матур итеп Коръән укый. «Матур-тату яшәүнең сере – хөрмәт. Без бер-беребезнең күңел халәтен аңлап, бер-беребезнең күңелен ките-лүдән саклап яши белдек. Ул – мине, мин аны юк-барга борчымадык. Үзем гомеремдә эчмәдем, тартмадым. Улларымны да шулай тәрбияләргә тырыштым. Татулыкның тагын бер сере – сабырлык. Сабыр булып кала белсәң, бәхетнең түгәрәк булыр», – ди Габделсамат абый, бәхетле яшәүнең серен сорагач.

Алар яшәгән йорт каршында гына пар каен үсә. Габделсамат абый белән Мәдинә апа шул каеннарда карап торырга ярата. Үзләре белән бергә картаеп барган шушы каеннар

кебек, алар да жиленә дә, давылына да бергә түзеләр. Давыллар аларны сындырмады, чыныктырды гына.

Равилә МӨБАРӘКШИНА.

Казан.

**«Сөйкемле, әдәпле,
тәртипле, горур,
акыллы, җиткән».**
**Менә шундый матур
сүзләргә әйтүче һәм без-
не дә әйтергә өйрәтүче
кешеләр бар безнең
Пермь шәһәрләрдә. Ул –
«Чулпан» балалар бакчасы
мөдире Фәүзия Сәнгат кызы.**

Без, тәрбиячеләр, «Сөембикә» журналын инде ничә еллар алып укыйбыз. Сезнең белән бергә сөен-без, шатланабыз, борчылабыз. Моңарчы газета-журналларга бер дә хат язганыбыз юк иде. Бу хатны язучыбызның исә сәбәбе зур. Быел Фәүзия апабызга 70 яшь тулды.

Фәүзия Сәнгат кызы Пермь шәһә-ренә 1967 елны Татарстаннан – Эл-мәт районының Урсалабаш авылын-нан килеп урнаша. Ул инде 43 ел балалар бакчасында, шуның 32 елын житәкче булып эшли. Өлкәбездә та-тар балалар бакчасы күп, ләкин Пермь шәһәрләрдә ул берәү генә – без эшләгәнне генә. Иртә язган алып, кар төшкәнчә аллы-гөлле чөчәктә утыра ул. Әле бездә чикләвек куак-лары да үсә. Ул чикләвекләргә Фәүзия апа Урсалабаш тавынан алып килеп утырткан.

«Милли татар бакчасы ачып, татар төркемнәренә балалар җыеп, тәрбиячеләр эзләп, без татар бит, телебезне белергә кирәк, дип чаба-чаба, гомерләргә дә үтеп киткән», – дип әйтеп куя кайчак Фәүзия апа. Жай чыкты исә үзенең туган авы-лын сөйли ул. Жиләкле, имәнле, каенлы, чикләвекле, чияле тауны сагына. «Иртән чык кипкәнчә олы чиләкне тутырып җиләк җыясың да, таудан туп-туры елгага шуып төшәсең. Үзе сап-сай гына елга ин-де ул, ә үзе шундый да газиз. Безнең авыл елгасы ла ул! Балыклары да бар – үзегезнең балыклар!» Әнә шулай итеп Фәүзия апа безне үзенең туган авылы Урсалабашка «алып китә».

Муса Җәлилнең шигырьләрен яттан сөйләргә ярата ул. Бакчабыз-дагы алан да «Муса Җәлил аланы» дип атала. Июль аенда шушы аланда печән чабу өмәсе уздырабыз, кунак-лар чакырабыз. Пермьдә Татарстан-нан килгән гаиләләр яши, менә шулар инде ул безнең яраткан ку-накларыбыз. Күмер самоварлары куеп, үзегез чөчәкләр, коймаклар пешереп, ел саен Сабан туге үткә-рәбез. Болар бар да Фәүзия апаның тырышлыгы. Ул үзе үскән авылның шул чорга хас мохитен, рәхәтлеген бүтәннәр дә тойсын дип тырыша. Кая гына барса да, берсеннән-берсе матур чөчәкләр алып кайта ул. Шуны балалар белән бергәләшеп утыртабыз. Безнең әле «Татар йор-ты» дип аталган музейбыз да бар. Фәүзия апабыз чөчәк-куаклар үсте-рергә, аларны дөрес итеп кисәргә, печән чабарга, йон эрләргә өйрәтә. «Кызлар, эштән курыкмагыз, кеше өчен эшләсәң дә, үзең өчен өйрән-сәң», – дип әйтергә ярата ул. Бакча-бызда Индус Таһиров, Римма Ратни-кова, Тәлгать Тажетдин кебек шәхес-ләрнең кунак булганы бар. Мондый кешеләрнең килүе безнең өчен зур сөенеч һәм горурлык. Менә шулай итеп, руслашып беткән татар әти-әниләрен табып, аларның балаларын бөтен шәһәр буйлап җыеп, һәр ике буынны аз булса да татарча өйрәтер-гә тырышып яшибез. Фәүзия Сәнгат кызы Пермь өлкәсендәге татар авылларына да бара. 1995 елдан 2002 елга кадәр татар-башкорт иҗтимагый үзгәренчә житәкчесе булып эшләде. Ә хәзер инде «Ак калфак» оешмасын күтәрергә тыры-ша. Без, «Чулпан» балалар бакчасы хезмәткәрләре, Фәүзия Сәнгат кызын узган юбилее белән чын күңелебез-дән котлыйбыз. Исән-сау булып, безгә үрнәк булып, тагын бик күп еллар бергә эшләргә язсын иде.

«Чулпан» балалар бакчасы
коллективы.

Пермь шәһәре.

**Хөрмәтле укучыларыбыз!
Сездән хатлар көтөп калабыз.
Безнең адрес: Казан,
Декабристлар урамы, 2.
e-mail: ssuim@yandex.ru**

Форумнан фото- һәм видеорепортажны сайтыбыздан карый аласыз.

ЭШЛИСЕ, ЭШЛӘР КҮП ӘЛЕ!

Мәдинә
АВЗАЛОВА

АВГУСТ УРТАЛАРЫНДА «ТАТАРСТАННЫҢ ЭШЛЕКЛЕ ХАТЫН-КЫЗЛАРЫ» III ФОРУМЫ БУЛЫП УЗДЫ.

Быттыр Казанга — I Халыкара эшлекле хатын-кызлар конгрессына
дөньяның 16 иленнән һәм Россиянең 14 регионнан 400 дән артык
вәкил җыелган иде.

Форум башланьрга санаулы минутлар калып бара. Татарстанның горурылыгы булган «Казан» Халыкара ат спорты комплексының павильоны халык белән шыгрым тулы. «Республиканың икътисадый һәм социаль-мәдәни үсешендә хатын-кызның роле» дигән темага сөйләшүгә җыелган 200 ләп хатын-кыз арасында — эшмәкәрләр, депутатлар, төрле компанияләрнең житәкчеләре һәм менеджерлары, дәүләт органнары, фирмалар, фондлар һәм ижтимагый оешмалар житәкчеләре... Шул эшлекле ханымнар арасында мин дә эшем кешесе булып йөрим. Анда-санда танышлар да күзгә чалынып китә. Күп яздык без алар турында. Бизнесларын өчпочмак, пәрәмәч пешерүдән, урам чатында туңдырма сатудан башлаган эшмәкәрләребез хәзер өнә шәп ресторанның, зур-зур кишетләр тотат. Ә кайсылары хәйрия эшләре белән бөтен илгә танылды. «Бүгенге татар сәнгате хатын-кыз кулы белән» дип аталган күргәзмә зәркән әйберләре, баш киёмнәре, керамика һәм фарфордан бизәп эшләнгән савыт-сабалары, итек-чүәкләре, шәмаилләре белән хәйран калдырды. «Сөембикә» журналы таныткан оста куллы туташ-ханымнар эшләреннән тупланган иде ул.

Иң авыр чорда да, адым саен киртә булган заманда да һаман үргә үрләр көче каян табыла дигән?! Хатын-кыз өнә шулай гомәр буге серле һәм буй җитмәс булып кала бирә. Кешелекнең гүзәл яртысы белән генә нәселнең дәвам итүенә, гореф-гадәтләренә, буыннар арасында элементләренә саклануына берүе дә шик белдермәстер, дип уйлыйм. Хатын-кыз үзен шәп җитәкче буларак күрсәтмәгән бер генә өлкә дә юктыр ул бүген.

Эшлекле хатын-кыз нинди була?! Әлбәттә, ул — югары белемле, хәтта ике югары белемле. Әлбәттә, аның үз бизнесы бар. Әлбәттә, ул — һакимияттә җитәкче урыннар били. Өстәвенә, ул — иң әйбәт әни, кайгырту-чан хатын да... Мәгълүматлардан күренгәнчә, Татарстанда яшәүче халыкның 46,2 процентын — ирләр,

53,8 процентын хатын-кызлар тәшкит итә. Без өлө гайрәт чәчеп торган сөекле ирләребезгә караганда белемлерәк тә икән.

*ТАССР Югары Советы
Президиумы экс-секретаре Дания
Дәүләтшинаның Валентина
Терешкова белән берлектә башлап
җибәргән хатын-кызлар хәрәкәте
дәвамлы, гомәрле булып чыкты.*

Хәер, элеккеге заманнарда да хатын-кыз сынатмаган. Бер дә гомәрен казан төбәндә аш пешкәненә көтеп, бала чүпрәгә юып кына уздырмаган. Мисал дисәк, үткәнебезгә, тарихыбызга бер күз төшереп алу да бик җитә. Әйттик, татар хатын-кызлары ирләр белән бер хокукта булмаса да, хужалыкны бик шәп тотканнар, алыш-биреш алып барганнар, хәйрия эшләрен дә иң беренче булып нәкъ менә алар башлап җибәргән. Казан ханлыгы тарихынан онытылмас шәхесләр — Нурсолтан белән Сөембикәне генә күз алдына китерик. Ул заман хатын-кыз белән ирләр арасында тигезлек хөкәм сөргән чор буларак тасвирлана. Мөселман хатын-кызлары укыганнар да, укытканнар да, гыйльми дәрәжә алу да ирешкәннәр. Һәм иң кызыктыргыч ягы — хатын-кыз эшләп тапканын бары үз мәнфәгатьләренә тотса, ир-ат гаиләсенә кайтарып биргән. Шәп бит!

Әйтәсе дә юк, хатын-кыз тормыш кыенлыкларына күбрәк ярашкан. Бала-чага, гаилә турында кайгырту безнең өчен табигый ул. Авыр бер йөк буларак кабул ителми, дип әйтәсе килә. Өйрәнгән без моңа. Социологлар раславынча, эшмәкәр хатын-кыз криминаль структуралар басымына азрак элөгә, ул исеменә тап төшермәскә, эшен балалары һакына саклап калырга тырыша.

«Без республиканың социаль, икътисадый, мәгариф һәм мәдәни проектларын тормышка ашыруда актив катнашырга тиеш. Безнең көч — бердәмлектә!» — диде форумны ачып жибәреп, туризм буенча Татарстан дәүләт комитеты рәисе урынбасары, «Татарстанның эшлекле хатын-кызлары» региональ ижтимагый оешмасы президенты Лиана Сәетова.

*Безнең көч бердәмлектә шул.
Уңышларыбыз да бергә булуга, кеше
хәсрәтенә, ил язмышына битараф
булмаган шәхесләрне туплауга бәйле.*

Татарстан Дәүләт Советы Рәисе урынбасары Римма Ратникова билгеләп үткәнчә, хатын-кыз ул — чыннан да, социаль радар. Башкача әйтсәк, бөтен проблемаларны йөрәге, күңеле аша уздыру сәләтенә, алай гына да түгел, шуларны, булдыра аламы-юкмы, хәл итүгә алыну сәләтенә ия зат. Арттырып әйтүем түгел, без шундый ич!

Хатын-кызның иң кыен хәлдән дә чыгу юлын таба алуы, бетмәс-төкәнмәс сабырлыгы, стрессларны жиңелрәк кичерүе хакында «Социаль интеграциядә Татарстан хатын-кызларының эшмәкәрлек инициативасын хуплау»-га багышланган сөйләшүдә катнашкан форум кунакларынан да үтемләрәк итеп, берәү дә әйтә алмас, шөт.

Асия Тимирязова,
Икътисад, идарә һәм хокук
институты ректоры:
«БЕЛЕМ ҺӘМ ТӘҖРИБӘ ЖИТМИ».

— Көтелмәгән авырлык килеп туганда хатын-кызда булдыкчылык һәм тормышчанлык сыйфатлары көчләрәк чагыла. Ул мондый вакытта тагын да кыюрак, тагын да үткенрәк. Бүген эшмәкәр хатын-кызлар ил бизнесының 30 процентын тәшкил итә. Гүзәл затларыбыз үзләрен күбрәк мәгариф, сәламәтлек саклау, хезмәт күрсәтү, туклану һәм сәүдә өлкәсендә сынап карый. Хатын-кыз ул барын да булдыра дисәк тә, алар еш кына житди проблемаларга да юлыга. Дөрәсен әйткәндә, аны үз эшен башлап жибәрүдә кинәт бөлү, финанс бурычлары куркыта. Чөнки эшне уңышлы алып бару өчен тәҗрибә дә, белем дә кирәк бит. «Хатын-кыз һәм бизнес» сорапшыруларында катнашучыларның 19 проценты, мәсәлән, өлегә дә баягы тәҗрибә житмәүгә, 15 проценты — уңышлы эшмәкәрнең эш тәҗрибәсе киң таратылмауга, 11 проценты — белем житмәүгә, ә 10 проценты исә технологик базаның фәкыйрьлегенә зарланган. Димәк, аларга һәрьяклап булышырга, төгәлрәгә, Санкт-Петербург программасы мисалында «Татарстан Республикасында эшмәкәр хатын-кызларга ярдәм күрсәтү» махсус программасы булдырырга; Татарстандагы эшмәкәр хатын-кызларның уңышлы проектларын бастырып чыгарырга; эшмәкәр әниләр өчен

яңа проектлар уйлап табарга; «Эшмәкәр әни» социаль проекты тәҗрибәсеннән файдаланырга кирәк. 2013–2014 елларда шул проект кысаларында «Хатын-кыз өчен шәхси эшмәкәрлек нигезләре» программасы буенча Мәскәү, Екатеринбург, Самара, Краснодар һәм Новосибирск шәһәрләрендә бушлай укытулар оештырылган иде. Укуларда 450 ләп кеше катнашты. Быел исә ул Санкт-Петербург һәм Ростов-Дон шәһәрләрендә дә узачак. Кызганычка каршы, бу исемлеккә Казан кертелмәгән. Ә менә курсларга мәктәпкәчә яшьтәге баласы булган һәм күп балалы әниләр языла ала. Уку нәтиҗәләре буенча бизнес-план бәйгеләре үткәреләчәк. Жиңүчегә үз эшен башлап жибәрү өчен 200 мең сум грант тапшырылачак.

Минемчә, эшмәкәр хатын-кызга ярдәм күрсәтү өчен һәм федераль, һәм региональ дәрәжәдә максатлы, эзлекле сәясәт кирәк.

Мария Горшунова,
Рестораторлар һәм отеллерлар
ассоциациясе вице-президенты:
«ИГЕЛЕК БЕЛӘН ЯНӘШӘ...»

— Бездә эшмәкәрләрне ни өчендер яратып бетермиләр. Бизнесмен икәнсең, димәк, син — кеше хезмәтеннән файдаланучы, сине ни өчендер күрә алмыйлар. Бу сизелеп тора. Бизнеска тискәре мөнәсәбәт аягында нык басып торган урта хәлле катлауның булмавы белән аңлатыла. Ә бит күп кенә кызыклы, файдалы социаль проектларны шул бизнесменнар гамәлгә ашыра да. Минем эшмәкәрлек стажым 20 еллап. Эшләп киткәч тә, хәер, хәзер дә төрлесен күрергә туры килде. Шуңа мин бизнеска кереп кенә киткән хатын-кызларга кулымнан килгәнчә ярдәм итәргә торам. Безнең сафка кемнәр килүе минем өчен барыбер түгел.

Мин үзем эшмәкәр генә түгел, балалар йортларының иганәчеләр шурасы әгъзасы да. Без инвалид балалар янында да еш булабыз. Талантлы балаларга да матди ярдәм күрсәтәбез. «Нечкәбил» бәйгесенә иганәчәсе дә булып торабыз. Хәйрия эшләреннән бер дә читтә калмыйбыз, диясе килә.

Эшмәкәр хатын-кызның һәр вазгыятькә үз карашы, үз бәясә аның. Минемчә, бизнес дигәнәң игелек белән янәшә барырга тиеш. Шуңа чагында гына эшенең гел уңышлы бара чагына ышана аласың. Шәхсән мин үзем шулай уйлыйм.

Елена Вазилова,
Спа-салон житекчесе:
«ТАИЛАНД УЛ — КАЗАНДА...»

— О-о, ул эшкә керешкән чаклар... Исемә төшерә башласам, ничек алынганмын икән дип үз-үземә шакка-тып торам. Әйе, бер дә жиңел булмады. Булышырга торучыларына караганда, киртә куярга торучылары күбрәк булды. Тик мин бик үжәт кеше. Башлаган эшне

ярты юлда калдырганым юк. Бу юлы да шулай булды. Йә Аллам, барып чыкмаса, мин берни дә югалтмыйм ич, дим. Барысы моннан ике еллар чамасы элек, Таиландка йөргәндә башланды. Барам, анда яшәүче халыкның Ходайдан бирелгән мөмкинлекләрен күрәп кайтам да, иптәшләремә сөйлим: «Их-х, дим, – Казанда да ачасы иде бер салон, чакыртасы иде аларның мастерларын!» Хыялланам, кыскасы. Бу серле илнең бер генә кисәкчеген булса да Казанга алып кайту уе минем күнелгә төмәм кереп утырды. Башта без салон өчен урын эзләдек. Татарстанның Хезмәт, халыкны эш белән тәмин итү һәм социаль яклау министрлыгына барып, теләгезне әйткәч: «Ни өчен үзегезнекеләрен укытып кайтармыйсыз? Нигә аннан белгечләр чакыртасыз?» – дип үзәккә үттеләр. Алай буламы инде? Бу халык бөтенләй башка, алар куллары белән тоя бит. Ә безнең булдыра алганча, сыйфатлы хезмәт күрсәтәсебез килә. Ярый әле Мәскәү белән элемтәгә кердек. Алар булышты. Хәзер менә салонның Казанда ике филиалы бар. Тагын берсен Чаллыда ачарга жыенабыз. Үзләрә чакырып тора.

Альбина Динмөхәммәтова,
«Зәңгәр кош» гаилә клубы
житәкчесе:
«АРЕНДАГА ТАШЛАМАЛАР ЮК».

– Безнең өчен иң житди проблема менә шул. Әгәр дә дәүләт аренда өчен түләнгән торган акчаның яртысына булса да кире кайтарып барса, күпкә җиңелрәк булыр иде. Без акчаны башка максатларга, әйтик, балаларга кирәк-яраклар алырга тотар идек. Хәзер менә канцтоварлар, кәгазь ише вак-төяккә дә бөя күтәрелде. Безгә балалар эти-әниләре белән килә. Шуның өчен дә ул «Гаилә клубы» дип атала. Димәк, алар өчен дә тиешле шартлар тудырылган булырга тиеш. Эти-әниләр эшебездән канәгать анысы. Эш гел шомга гына бармый инде ул. Проблемаларсыз булмый. Тик без аларны хәл итәргә тырышабыз. Туктап калырга исәбебез юк.

Лицензиягә дә хәзер яңа таләпләр. Эшебезне җиңеләйтмиләр, киресенчә, катлауландыралар гына. Кече һәм урта бизнеска дәүләт ярдәме турында ишетеп беләбез. Әмма ул әле безгә килеп җитмәде. Безгә ташламалы кредитлар да бирелми. Мин, ике бала анасы булуыма да карамастан, эш өчен кирәкле кредитны гади бер кеше сыйфатында алам. Чөнки банк безгә түли алмый торган оешма буларак карый.

Татарстан Икътисад министрлыгы, авыл хужалыгы өлкәсендә эшләүче эшмәкәрләргә ярдәм күрсәтә ул. Ә менә хезмәт күрсәтү өлкәсә әлегә игътибар үзәгеннән читтә кала бирә. Югыйсә без дә бик мөһим эш башкарабыз: җәмгыятькә лаеклы нәни гражданныр тәрбиялибез бит...

Аңлашыла ки, сораулар күп. Тәвәккәлләп эш башлап җибәргән хатын-кызга дәүләт ярдәме генә чын мәгънәсендә терәк-таяныч була ала. Әле генә безгә шул турыда сөйләделәр ләбаса.

КФУның «УНИКС»
мәдәни-спорт комплексында
Татарстан Республикасы
Икътисад министрлыгы һәм
Казан Федераль университеты белән берлектә,
Татарстан Республикасының
Президент вазыйфаларын
вакытлыча башкаручы
Рөстәм Миңнеханов катна-
шында булып узган
«Эшмәкәрлек фабрикасы»
тамашасына йомгак ясалды.

«Бу – университет, Икътисад министрлыгы, һәм иң мөһиме, остазларыбыз – бизнесменнар, эшмәкәрләр белән берлектә башкарылган зур эш», – диде Рөстәм Миңнеханов оештыручыларны һәм анда катнашучыларны котлап. Ул билгеләп үткәнчә, эшмәкәрлеккә дә аерым бер күнәкмә, тәҗрибә тупламыйча керешеп булмый. Бу проектта катнашучылар, бәлкәм, алга таба эшмәкәр булып китмәсләр дә. Аның каруы, алар бөйгә барышында зур тәҗрибә тупладылар. «Ректор миңа студентларның күбесенең дәүләт структурасында эшлисе, чиновник буласы килә, диде. Ләкин бу өлкәдә уңышка ирешү өчен икътисад, юриспруденция, дәүләт төзелеше һәм башка шундый өлкәләргә яхшы белергә кирәк. Киләчәктә эшмәкәргә боларның барысы белән дә очрашырга туры киләчәк бит», – дип белдерде республика башлыгы.

Кече һәм урта эшмәкәрлек үсеше берничә мөһим факторга бәйле: әйтик, кирәгенчә финанслау, кирәкле инфраструктура оештыру (индустриаль һәм сәнагать майданчыгы, техник парклар), тиешле программаларны эшләү һәм гамәлгә ашыру. Ә иң өһәмиятлесе – инициативалы кешеләрнең булуы. Билгеләп үтелгәнчә, бизнес эшчәнлегенә нигезләрен мәктәп программасына кертер вакыт та җитте. «Балада эшмәкәрлек белән кызыксынуны мәктәп эскәмиясеннән үк уятырга кирәк», – диде республика лидеры.

Татарстан Республикасы Икътисад министры Артем Здунов әйткәнчә, безнең республика – ул гади эшче өчен дә, шул эшчеләргә эш урыннары булдыручы эшмәкәрләр өчен дә чиксез мөмкинлекләр майданы.

«Эшмәкәрлек фабрикасы» гамәлгә кертелүенә беренче көннәреннән үк зур кызыксыну уятты. Проектта катнашу өчен 839 кыз һәм егет гариза бирде. Шуларның 135 е сайлап алынды. Ә финалга 50 кеше чыкты. Алар, махсус курслар үткәннән соң, өч ай дәвамында ТНВ һәм Word Business Channel телевизион каналларының күп миллионлы аудиториясә каршында үзләренең бизнес-проектларын тәкъдим иттеләр, эшләрен яңа гына башлаган эшмәкәрләр сыйфатында көч алыштылар. Аларга остазлар һәм экспертлар ярдәм итеп торды.

Өч айда Татарстанның яшь эшмәкәрләре 11 яңа бизнес-проект эшләде, 84 эш урыны булдырды. Нәтиҗәдә, 7 миллион сумнан артык керем алынды.

Җиңүче дип табылган командага Кубок һәм тамаша барышында барлыкка килгән бизнесны үстерүгә 1 миллион сум акча тапшырылды.

Инсар СӘГҮЙТОВ,
Татарстан Республикасы Икътисад
министрлыгының матбугат үзәге җитәкчесе.

Фотолар интернеттан алынды

■ Миңа 41 яшь. Узган ел БДИ тапшырдым. Аңарчы ике ел кичке мәктәптә укыган идем. Улым туды, көн саен эшкә йөрергә кирәк, өстәвенә, йортыбызны яңарта башладык. Шулай да имтиханны яхшы гына ерып чыктым. Имтиханны тапшыра алмыйбыз, дип елаучыларны аңламыйм. Елама-гыз, тормышта БДИдан да катлаулы-рак сынаулар бар.

■ Минемчә, БДИ рәвешендәгә катгый сынау төгәл фәннәрдән, мәсәлән, физика, математика, химия, биология-дән генә уздырылырга тиеш. Гуманитар фәннәргә БДИ кысаларына гына куып кергү дәрәжә түгел.

■ Илдә БДИ кертеп бик дәрәжә эшләделәр, тик аны тиешле дәрәжәдә оештырып кына бетерә алмадылар. Укытучылар һаман да БДИ турында бернәрсә белми, алар өчен иң мөһиме – план үтәү. Имтихан тапшыра алмаган укучыны начар укыды, диләр. Ә бәлки, план артыннан гына куган укытучы шулай «яхшы» белем биргәндер? Нинди генә чаралар кертеп карасалар да, имтихан барышында күчүрүләрне һаман туктата алмыйлар. Тиешенчә эшләнеләп бетсә, БДИ бер дигән имтихан булыр иде.

Фикерләп <http://www.pro100ege.ru> сайтынан алынды.

БДИ ДИГӘН СЫНАУ

Фәнзилә
МОСТАФИНА

БЕЛЕМ БӘЙРӘМЕНДӘ, УКУТУЧЫЛАРЫМНЫ
КОТЛАРГА ДИП, МӘКТӘБЕМӘ КАЙТТЫМ.
УНЫНЧЫ СЫЙНЫФЛАР БЕЛӘН СӨЙЛӘШӘБЕЗ.
«БДИДАН КУРКАСЫЗМЫ?» – ДИМ.

Укуның беренче көнендә, күңел һаман жәйдә яшәгәндә, тирә-юньдә
бәйрәм рухы хөкем сөргәндә кем шундый сорау бирә инде?!
«Курыкмыйбы-ыз!» – диләр. Ә без курка идек...

Чишмә башы

Без – СССР таркалгач туган буын, үзбездә, уенынчынын бергә кушып, «тәҗрибә куяннары» дип атап йөртәбез. Безгә кадәр укучылар 3 нче сыйныфтан 5 кә сикерә иде, без сикермәдек – 4 не дә укыдык. Без 9 нчы сыйныфка житкәндә профильле укуту дигәннәре барлыкка килде, программага укутучылар моңарчы ишетеп тә белмәгән фәннәр кертелде. Бердәм дәүләт имтиханын зур кашык белән авыз тутырып «ашый» башлаучылар да без булдык.

2001 елда БДИ тәҗрибә рәвешендә Россиянең биш субъектында – Чуашстан, Мари Иле, Якутия Республикаларында, Самара һәм Ростов өлкәләрендә үткәрелде. Беренче нәтиҗәләр буенча имтиханның канәгатьсезлек белдерүчеләр шактый булса да, тәҗрибәне дәвам иттеләр. 2002 елда – Россиянең 16, 2003 тә – 47, 2004 тә – 65, 2006 да 79 төбәгә үзәндә БДИ уздырып карады. Бу әле яңалык иде, шуңа күрә хилафлыктарга күз йомылды, укучыларга сайлау мөмкинлегә бирелде, «икеле»ләр гафу ителеп, аттестатка «өчле» булып төште, югары уку йортларына кергәндә БДИ баллары төп рольне уйнамады. 2008 елда Россиянең бөтен төбәкләре БДИ буенча үз программаларын әзерләде. Бәлки, БДИны бетерерләр әле дип йөргәннәренң өметләре киселде – 2009 елдан имтихан бердәм һәм мәҗбүри рәвеш алды.

Моңарчы «әллә безгә кала әле ул БДИ, әллә юк», дип, пыскып янган өмет сизгенче сыйныфларда ук сүнде кебек. Оптимистлар, «менә бетә, менә бетә» дип, 9 нчы сыйныфка кадәр көттә. Аннары әзерләнә башладык. Белемне арттырудан бигрәк, психологик якны ныгытырга кирәк иде.

БДИ аркасында – элмәккә?

Юк, куркуыбыз имтиханны бирә алмабыз дип уйлаудан түгел иде. Һәр яңалыкның әчкелтем төме була бит. Кызыксынып кабасың да, нәрсә булыр икән дип, курка-курка гына йотасың. Без дә БДИга әнә шулай эчке бер кызыксыну һәм борчылу белән әзерләндек, имтиханга шулай кердек һәм... биреп тә чыктык. Хәзерге БДИ биремнәренә күз салгач, имтиханны тапшыру шартларынан хәбәрдар булып торгач, без тапшырганда җиңел булган икән әле дибез. Ул вакытта имтихан тапшыру пунктларына камералар куелмый, күчәргәндә тотылган баланың эш нәтиҗәләре гамәлдән чыгарылмый, БДИ барышында шпаргалка кулланган укучыны күрми калган укутучыларга штраф салынмый иде шул. Безнең вакытта укутучыга хезмәт хақы да укучыларының БДИда ничә балл җыюына карап түләнмәде.

«Курыкмыйбыз», – ди укучылар. Димәк, аларның БДИга иммунитетлары көчле. Имун системалары нык булмаганнар да бар бит. БДИ бирә алмаудан куркып яки имтихан нәтиҗәләреннән канәгать булмыйча үз-үзләренә кул салучылар да бар бит әле... Быел әнә Олы Кайбыч мәктәбен тәмамлаучы 18 яшьлек Денис Бартязовның элмәккә менә бөтен республиканы тетрәндерде. Тырышып укый Денис, юридик факультетка керергә хыяллана. Математика белән рус теленнән БДИны яхшы гына

бирә. 8 июньдә җәмгыять белемнән имтихан тапшырырга дип чыгып китә. Тик имтиханның канәгатьсезләнә кайта. Ә икенче көнне әнисе сарайда улының үле гәүдәсенә тап була...

Мәгариф өлкәсендә эшләүчеләр, чыгарылыш сыйныф укучыларының үз-үзләренә кул салу очракларыннан соң: «Монда БДИны гына гаепләмәгез», – дигән белдерү белән чыгалар. Тик укучыларның үз-үзен тотышы гаеп БДИда дип фаразларга җирлек калдыра шул. Денис Бартязов та, җәмгыять белемнән чыккач, дусларына: «Наугад» кына эшләдем, имтиханны тапшыра алмадым. Яшисем килми», – дип язган була. Ләкин аның бу сүзләрен җитди итеп кабул итмиләр. Их, Денисның уенда нәрсә барын белсәләрме...

Яңа заман мәгариф системасы яңалыкларының күбесен нәкъ менә бездә сынадылар.

«Икеле»лек итеп эшләмәгән Денис җәмгыять белемнән имтихан биремнәрен, 48 балл җыйган. Бу хәбәрне үзе генә белми калды инде. Нәрсә мәҗбүр итте икән егетне бу адымга барырга: тиешле баллны җыя алмам дип куркумы, имтихан барышында берәр гаделсезлек белән очрашуымы, әнисенә һәм укутучыларының өметен аклый алмам дип борчулумыз? Моңысын Денис үзе һәм Аллаһы Тәгалә генә белә инде...

БДИ-2015.

■ **Быел Татарстанда 18156 чыгарылыш сыйныф укучысы БДИ биргән.** Йөз балл җыюучылар узган ел 122 булса, быел – 105. Ә 138 укучы (кичке мәктәпне тәмамлаучыларны да кушып) аттестатсыз калган. Үзләре сайлап ала торган фәннәрдән укучылар җәмгыять белеме, физика, биология һәм химиягә өстенлек биргән.

■ **Узган елгы нәтиҗәләр белән чагыштырганда кайбер фәннәрдән уртача баллның артуы күзәтелә.**

Мәсәлән, быел укучылар физикадан – 6,92, немец теленнән – 11,32, рус әдәбиятыннан – 5,04, географиядән 2,63 баллга күбрәк җыйган. Ә менә информатикадан (1,23 баллга) һәм француз теленнән (4,2 баллга) уртача күрсәткечнән кимүе күзәтелә.

■ **Быелгы БДИ нәтиҗәләре буенча Татарстанда административ хокук бозу турында 18 протокол төзелгән.** Шуның 7 се – имтихан тапшыручыларга, берсе шәфкать туташына һәм 10 ысы оештыручыларга карата. Имтихан барышында иң күп тәртип бозу очраклары Әлки, Буа, Чүпрәле, Түбән Кама һәм Питрәч районнарында теркәлгән.

■ **2015 елдагы БДИга йомгак ясау чыгышында ТР мәгариф һәм фән министры Энгель Фәттахов:** «Россиянең башка төбәкләре белән чагыштырганда Татарстан укучыларының нәтиҗәләре начар булмаса да, министр буларак мин алардан канәгать түгел», – дип белдерде.

Психологик ярдәм кирәк

Белгечләр фикеренчә, БДИ тапшырганда, укучыларның 80 проценты депрессиягә бирелә икән. Бала даими рәвештә басым астында яшәргә мәжбүр – ата-аналар: «Биреп чыга алырсыңмы икән инде?», укытучылар: «Тырышмыйсыз, укымыйсыз, имтиханнарны ничек бирергә жыенасыз?», ә БДИны кабул итүчеләр: «Эшләрегезне тизрәк тапшырыгыз, ярты сәгать кенә вакытыгыз калды», – дип, укучыны даими рәвештә «кыса». Ел әйләнәсе шушындый шартларда яшәргә мәжбүр бала.

Ата-аналар балага психологик ярдәм күрсәтүгә әзер булырга тиеш.

Шәһәр һәм район мәктәпләрендә баланы имтиханга әзерләүдә психологлар да катнаша. Тик менә әти-әниләр белән эшләү оештырылып бетә алмый әле. Югыйсә сынау алдында торган балага беренче чиратта якин кешеләренә ярдәм кирәк бит. Мәгариф белгечләре БДИны камилләштерү юнәлешендә эшли, тик шул ук вакытта имтиханнарның бала психикасына йогынтысын да исәпкә алып, ул юнәлештә дә эш алып бара башласынар иде.

Камилләштерү дигәннән, Рособрудзор житекчесе Сергей Кравцов белдергәнчә, өлгерешләре начаррак булган укучыларны имтиханга әзерләү буенча зур программага старт бирелгән. Тиешле методик кулланмалар да әзерләнгән иде. Укуда калыша торганнарда шул яңа төзелгән әсбаплар нигезендә белем бирелә башлаячак. Укучыларны да, укытучыларны да (аларга да өстәмә йөкләмә дигән сүз бит!) азаплаганчы, БДИны югары уку йортларына керүчеләр өчен генә мәжбүри итеп калдыру дөресрәк булмасмы икән? Вузга керүчеләр өчен имтихан тапшыруның кирәклеге бәхәссез, ә техникум-кәлиятләргә китәргә теләүчеләргә ул кирәкме соң? Менә хәзер 4 нче сыйныфка да БДИ кертергә жыеналар. Укучыларны кечкенәдән үк чыгарылыш имтиханына әзерләү өчен дип аңлаталар моны. Ярый да шулай булса, сабий психикасын какшатуга кайтып калмаса...

■ 1 сентябрьдә 1100 укучы һәм аларның әти-әниләре Казандагы өр-яңа 179 нчы мәктәпкә жыелдылар. Белем бөйрәменә багышланган тантанага ТР Президенты вазыйфаларын вакытлыча башкаручы Рөстәм Миңнеханов та килде, иң соңгы заманча стандартлар буенча төзелгән мәктәпне ачабыз дип белдерде. Татарстан лидеры уку-укыту җиһазлары өчен сертификат бүләк итте. Яңа мәктәп 1375 укучыга исәпләнгән һәм 28 мең квадрат метр майдан били, ягъни гадәти мәктәптән 3 тапкыр зуррак. Физика-математика, социаль-икътисад, химия-биология юнәлешендәге мәктәптә медицина профиле буенча аерым класс ачыла. Аны тәмамлаучылар медицина университетына укырга кәргәндә өстенлекләрдән файдаланачак.

■ Иннополиста халыкара мәктәп һәм 225 урынга исәпләнгән балалар бакчасы ачылды. Бүген шәһәрдә 100 гә якин бала бар, берничә ел эчендә аларның саны бермә-бер артыр дип көтелә. Балалар бакчасы һәм мәктәп Британия белем бирү системасы буенча эшләнчәк, балаларга кечкенәдән инглиз телен өйрәтү күздә тотыла. Якин арада Иннополиста 450 урынга исәпләнгән тагын бер мәктәп һәм бакча ачу ниятләнелә.

■ Казанда 4 мәктәп базасында кытай телен уку гамәлгә кертелде. Яңа чит телне атнага 3 сәгать уку каралган, дәрәсләрне вуз тәмамлап, Кытайда стажировка узган белгечләр алып барачак.

■ Быел башкаланың 19 мәктәбе капитал төзекләндерелде. Әлегә эшкә 550 миллион сум бүлеп бирелгән. 30 елдан элгәрәк төзелгән белем бирү йортларын төзекләндерү буенча Президент программасы бишенче елын эшли. Быел программа балалар бакчаларын да колачлады – ун бакча капитал төзекләндерелде.

■ Башкаланың 9 мәктәбе – Россиянең 500 иң яхшы белем бирү йортлары исемлегендә. Быел Казан мәктәпләрендә белем алучы 57 укучы Россия күләмендәге олимпиадаларда җиңүче һәм призер булган.

■ «Мәктәп картасы» республика проектына старт бирелде. Мәктәп ашханәләрендә иртәнге һәм төшке аш өчен акчалата түгел, пластик карталар ярдәмендә түлиләр. Транспортта йөрергә күчкән акчаны да, уку йортына электрон үткөрү кәгазен дә өнә шул «электрон янчык» – «Мәктәп картасы» үзенә сыйдырган. Бу уникаль проект буенча ата-аналар баланың кайда икәнен, нәрсә ашаганын, акчасын нәрсәгә тотканын күзәтеп бара ала.

Кинәш

Ләлә БӘҺРАМШИНА, психолог:

– Баланың БДИны әйбәт бирүе күп очракта ата-анадан тора. Бар шундый кешеләр: алар балаларын имтиханга ярышка әзерләгән кебек әзерли. Тик бу очракта «иң мөһиме – катнашу» дигән тынычландыру сүзләре яңгырамый. Иң югары балл җый, нәтижеләрен күрше кызыныкыннан яки бергә эшләүче коллеганың улыныкыннан яхшырак булсын – менә нинди максат куя ата-аналар. Болай эшләү дөрес түгел. Баллар артыннан куып, баланы югалтырга да мөмкин. Бәлки, нәтижә сөз теләгәнчә дә булмас, тик аның да уңай ягын гына эзләгез. Балага олы тормышка яраклашырга ярдәм итәчәк ул. Аның белән имтихан нәтижеләре турында сөйләшәргә, үзегезне ничек хис итсәң, дип сорашырга кирәк. «Нәтижә нинди булуга карамастан, мин сине яратам, сиңа ышанам», – дип кабатлап торырга онытмагыз.

«АЕКЛЫК НОКТАСЫ»

Бу программа буенча бер ел дәваланганнан соң эчкече әниләр инде беркайчан да аракыга борылып карамаячак. Белгечләр шулай ди.

Ниһаять, ниһаять... без моны бик көткән идек. Татарстанда бала хокуклары буенча вәкаләтле вәкил Гүзәл Удачина, Татарстан Сәламәтлек саклау министры урынбасары Сергей Осипов, республиканың балигы булмаган балалар белән эшләү комиссиясе рәисе Илсәяр Гарифуллина катнашында журналистлар белән уздырылган матбугат конференциясендә күптән ишетәсе килгән сүzlәр әйтелде.

Бездә 1 сентябрьдән социаль ятимлекне кисәтүгә юнәлдерелгән проект гамәлгә кертелә башлады. «Аеклык ноктасы» дип аталган әлеге медик-социаль программа, нигездә, алкоголик әниләрне дөвалауга йөз тотта. Бу Татарстан өчен генә түгел, Россия өчен дә гаять дәрәжәдә мөһим булган актуаль чара.

Татарстанда 12 меңнән артык ятим бар. Шуларның 23-25 проценты гына әти-әнисе вафат булу сәбәплә ятим санала. Ә калганы – 80 процентка якыны – әти-әниле килеш ятимнәр. Сәбәбе – әлеге дә баягы эчкечелек. Аңлашыла ки, бу программа тикмөгә кабул ителмәгән. Безне, беренче чиратта, балалар язмышы борчый. Бүгенге көндә 3,5 мең балага социаль куркыныч яный.

Министр урынбасары Сергей Осипов әйтүенчә, Татарстанда соңгы ике елда, кризис булуга да карамастан, алкоголизм артмый да, кимеми дә дигәндәй, шул бер дәрәжәдә кала бирә. «Гаиләдә ир эчсә, бер бәла, хатын эчсә, бусы инде фажига, – диде министр урынбасары. – Шуңа без әниләрне балаларына кайтарырга тиеш. Бу проект махсус алар өчен эшләнә. Тик теләк кенә белдерсеннәр, дөвалансыннар гына...» Хәзер

программаны тормышка ашыруның беренче этабы бара: дөваланырга теләүче әниләр сайлана (нигездә күп балалы әниләр). Аннары дөвалау чоры башлана: ул алты айга сузылачак, һәм шул вакыт эчендә пациент ай саен бер укол алачак. Һәр пациентны дөвалау өчен йөз меңнәрчә сум акча тотылачак. Гомумән, пациент ел дәвамында, дару белән дөваланудан тыш, психиатрлар белән элементдә торачак. Шунның белән беррәттән, тернөкләнү чорын да узачак. Эшкә урнаштыру, бала белән мөнәсәбәтләрне көйләү, ягъни адаптация чоры белгечләрнең житди күзәтүе астында булачак. Бүгенге көндә 45 хатын-кыз сайлап алынды инде. Бу максатка республика бюджетыннан 5,4 миллион сум акча бүлеп бирелде.

Әкрәнләп генофондыбызны кыражимерә барган бу фажигага да арыну юллары табылып килә сыман. Әлеге программа безне бик күп күңелсезлекләрдән, хәсрәт-борчулардан аралап, йөзләрчә, меңнәрчә гаиләләренә таратудан саклап калыр, дип ышанасы килә.

Бик ышанасы килә, чөнки әлеге гаять дәрәжәдә катлаулы һәм җаваплы бу эш иң элек эчкече әниләрне айныту, чын мәгънәсендә, гаиләләренә, балаларына кайтару максатында уйлап табылган. Шунның өчен эшләнгән. Республикада 29 меңнән артык алкоголик яши икән. Бу өле үзләренең шушы яман чир белән авыруларын танып, наркология диспансерына дөваланырга килүчеләре генә. Ә күпмесе килми, «мин алкоголик түгел», дип, эчүен, гаиләдәгеләренә якты көн күрсәтмичә яшәвен дөвам итә. Иренә кушылып хатыны да эчкөн очрактар азмы тагын? Салгаларга ярата торган

хатыннары күп очракта ирләре ташлап китә. Бала дип тә, ул ничек яшәр дип тә тормый. Эчкөн хатын-кыз иренә кирәкми ул, ә менә балалары өчен ул һәрвакыт әни, яраткан әни!

Моңа мин әллә никадәр мисаллар китерә алам. Казанга якин гына урнашкан балалар йортларының берсенә баргач, тәрбияче мине: «Килгәнәң ике ай гына әле», – дип, 10-12 яшьләр тирәсендәгә бер кыз белән таныштырды. Сөйләштәрә башладым. Ничек килеп элөгүе хакында кызыксындым. «Әнием авырып китте, – диде бала, – хастаханәдә ул хәзер, ә әтием безне күптән ташлап китте». Һәм өстәп куйды: «Әниемне бик яратам. Ул да мине ярата, терелгәч, моннан алырга сүз бирде».

«Әй, – дип кул селти тәрбияче, – Катенька әйткәнчә генә булса икән ул... Барып чыккан алкоголик аның әнисе. Күрәсезме, нинди алар?! Беркайчан да әниләрен яманламыйлар. Хәтта исерек дип тә әйтмиләр. Айнымас аның әнисе. Ана хокукыннан да мөхрүм ителә. Бала жөл. Көн саен төрөзөгә капланып, килүен көтә. Бер туктаусыз шуны сөйли. Наркология диспансерына озатканнар дип ишеттек. Терелмәс, файдасы булмас... Булырга ошамаган».

Алкоголизмнан берәүне дә ирексезләп дөвалап булмый. Үзе теләсә генә. Ә моның өчен психиатрлар ярдәме кирәк.

Хатын-кыз – көчле ул, бернинди авырлыкларга да бирешми, дибез. Ә менә, наркологлар әйтүенчә, эчә башлаган хатынны туктатуы бик авыр, ә кайчак хәтта мөмкин булмаган эш икән. Бөтен өмет әлеге программаның нәтижәле эшләп китүендә хәзер...

Мәдинә КАШАПОВА

Фото интернеттан алынды

БАЛА КҮННЕЛЕ – ДАЛАДАМЫ?..

Ләйсән
ХӘЕРОВА.
Өлмөт.

«Сөембикә» журналын әни белән икәүлөп укырга яратабыз без. Шулай рәхәт бит: язмалар буенча фикер алышасың, сөйләшәсең... Бу юлы ул сезнең басмада яшъләр тарафыннан язылган мәкаләләрнең бик аз булуына игътибар итте. Бәхәсләшеп киттек. «Кияүгә чыккан, инде әни булган, әби яшенә житкән хатын-кызларга без, яшъләр, нәрсә әйтә алабыз соң?» – дим. Шулай дидем диюен дә... Әмма үзем исә эчемнән шунда ук уйлап куйдым: «Әниләргә әйтер сүзөбез бар бит безнең!»

Сер түгел, өти-әниләр һәм балалар арасында аңлаша алмау «эмпатия» булмау аркасында килеп чыга. Нәрсәне аңлата соң бу чит сүз? Шәхеснең үзен икенче кеше урынына куеп карый алуын эмпатия, диләр. Моны эшләмәү, эшләргә теләмәү, үзөбезнең фикердә генә бикләнеп яту исә гаиләдә генә түгел, гомумән, тормышта да комачауларга мөмкин. Шушыннан чыгып, минем әниләргә яшүсмерләрнең берничә серен ачасым килә. Балаларын аңламаучы әниләргә дә, әниләре белән уртак тел таба алмаган кызларга-малайларга да бу язма булышыр дип өметләнәм.

Ике арада нинди проблемалар туарга мөмкин соң? Әйдә, аларның кайберләрен күздән кичерәбез.

«Үзем беләм!» очрагы

«Инде буй житсәм дә, мин сиңа сабиймын...» Барыбыз яратып жырлаган жырның шушы юллары искә төште әле. Әниләр безне өйрәтә тора, без киресен эшли торабыз... Дөрөсөн әйтик, булгалый бит шулай, әйеме? Кайчакта, үч итеп, бөтен эшне бозып ташлыйбыз! Әниләр мондый чакта: «Син әллә юри, башка эш кушмасыннар, дип, киресен эшлисең инде?» – дип аптырый. Нигә болай килеп чыга соң? Әйдәгез, жавабын эзлөп карыйк. Без – яшүсмерләр, әле шәхес булып формалашып кына киләбез. Дөньяга яңа туган пәси баласыннан әллә ни аермабыз юк: үз фикерләребезне, үз кагыйдәләребезне булдырабыз гына.

Үз шәхесенне формалаштыру тәм-том пешерүгә бик тә охшаган кебек тоела миңа. Менә син үлчөп кенә аңа үзсүзлелек өстисең, өч аш кашыгы кирелек, ике стакан мәхәббәт, өч капчык матурлык (монда тырышасың инде!)... Башка ингредиентларны кушып жибәрәсең...

Ә хәзер, хөрмәтле әниләр, шундый күренешне күз алдыгызга китергез: менә сез гөбәдия пешерәсез, ди. И-и, салдыгыз дөгесен, хуш исле жимешен, мендәрдәй йомшак камыр куйдыгыз!.. Һәм шул вакыт кухняга кайнанагыз керә дә: «Дөгә катырак булган, жимешен иске, камырың кабармаган», – дип, сез яратып, тырышып, тәмле булсын дип пешергән гөбәдияне яманлай башлай. Рәнжетә бит, әйеме?..

Яшүсмерләр белән дә шушы хәл. Без бөтен эшне аңларга, үзләштерергә тырышабыз һәм үзбездә белгәнчә эшлибез. Ә «дөрөс түгел» дигән бер сүз бөтен теләкне качыра да бетерә. Чынлыкта, эшкә өйрәнүнең иң яхшы ысулы – хаталана-хаталана өйрәнү.

«Байга кияүгә чык һәм башкалар» очрагы

Әти-әниләрнең безгә багланган өметләре турында сөйләшкәң әле. Бер дус кызымны әти-әнисе музыка мәктәбенә йөртте. Флейтасын урталы сындырырлык дәрәжәгә житеп: «Туйдым!» – дип елый иде ул... Икенче дустымны әти-әнисе, аның теләген сорап та тормыйча, гумани-

Яшүсмерләргә киңәш:

Йорт эшләренә, аш-суга караган сорауларда әни кеше – иң яхшы «википедия». Монда аның «өйрәтү» хәзинәгә тиң. Мин моны сезгә үзсүзләнеп, әни сүзенә колак салмыйча, «үзем беләм» дип бөлеш яндырган кеше буларак әйтәм. (Ә бөлешем шундый тәмле булырга охшаган иде!..)

Әниләргә киңәш:

Юк, «дөрөс түгел» дигән сүзгә бөтенләй өйтмәгез димим. Әйтергә кирәк. Кыска итәк киеп кичкә сәгать унда урамга чыгып барган кызыгызны туктатмыйча, тыныч кына артыннан карап кала алмыйсыз бит инде, әйеме? Мондый очракта баланың үз бүлмәсендә бер-ике әйберне чөлпәрәмә китерүе күпкә куркынычсызрак... Ләкин «дөрөс түгел» дигәндә ни өчен дөрөс түгеллеген дә аңлатып бирсәгез иде сез. Мин үзем, мәсәлән, һаман бер әйберне аңламыйм: нигә юылган тәлинкәләр киштәдә бөтенесе бер якка карап торырга тиеш алар?

тар сыйныфтан «физмат»ка күчәрдә... Өчәңчә, тавышы бик матур булса да, сәхнә турында озак вакытлар хыялланса да, әнисе кушканга медицина университетына укырга керде... Тфү-тфү, мин үзем алар белән чагыштырганда иреккә кош кебек, әнием минем һәрбер эшемне хуплап тора, хыялларымны чыңга ашыруда ирек бирә. Әйе, әти-әниләрнең безне һәрйәкләп үсеш алган шәхес итеп күрәселәргә килә. Кайберәүләре моның өчен бигрәк тә кискен чаралар куллана...

Кемнәрдер, йөрәк мае – балаларына «кагыйдәләр читлеген» төзи. Янәсе, әйткән сүзгә тыңласа, ул хак юлдан читкә тайпылмас. Әйе, дөрөс, «кагыйдәләр читлеген» тәрбия төрләренә берсе. Ләкин ул кагыйдәләр дөрөс булып, баланың үз фикере формалашуына китерергә тиеш. Ә әйтимме сезгә балаларның нинди кагыйдәләргә яратмаганын?

«Гуманитарийлар – хәерче бюджетниклар!», «Бай кияү эзлә, балда йөзәрсен!», «Малайларга – физика!», «Акчалы эш сайла!», «Дусларың урынлы булсын!», «Миңа «бишле» алып кайткан бул!», «Тик беренче

урыннар гына!», «Синнән берәр файда булырмы икән?!»... Болары – безгә иң ошамаганнары. Әле бик күп алар, тик калганнарына түзәргә була.

Тагын кайнанагызны искә алыгыз. Менә ул яныгызга килә дә: «Ун бала табып үстерергә теләгән идем... Без авыр чорга туры килдек, ә сез хәзер рәхәттә яшисез! Әйдә, килең, хатын-кызың эше шул! Ун күп дисәң, бер биш онык та житә миңа!» – ди. Бер мәлгә телсез калыр идегез, шок булыр идеме? Ә безгә, үз хыялларыбызны читкә куеп, сезнең – әти-әниләрнең өметләрен, яшьлек хыялларын чыңга ашыру жиңел дисезме?

«Син мине яратмыйсың!» очрагы

Бу сүзләргә әниләр дә, малайлар һәм кызлар да еш әйтә. Кайнап торган көндәлек тормышта «яратам»га урын да юк шикелле. Дөрөсрәгә, әлегә сүз дистәләгән бүтән сүзләр белән алыштырыла: «Башыңа кидеңме?», «Кайчан кайтасың?», «Булышыймы?», «Тыныч йокы», «Чәй куям?»... Һәм тагын бик күп, бик күп шуның кебек сүзләр.

Яшүсмерләр исә, гадәттә, боларына да саран була. Чөнки бу чор сез

Яшүсмерләргә киңәш:

Кайчакта әти-әниләр, чыннан да, яхшырак белә. Икегез ике бүлмәдә үпкәләшеп утырганчы, һөнәр сайлау кебек проблемаларны бергә чишү дөрөсрәк. Компромисс эзләгез: башта әти-әни теләгән тыңлап, медицина университетын тәмамлагыз, аннары үз хыялларыгызны чыңга ашырыгыз. Онытмагыз: әти-әниләр сезгә бары тик яхшылык кына тели.

Әниләргә киңәш:

Әгәр дә балагыз спорт секциясеннән (музыка яки рәсем мәктәбеннән), химия фәне буенча репетитордан «мин-ардым-минем-яшисе-килми» кыяфәте белән кайта икән, моңа, зинһар, игътибар итегез! Әдәбият-сәнгатькә тартылган күңелдән берничек тә физик ясый алмассыз. Ышанмыйсызмы? «Физика» дәрәсләгән күтәрәп карагыз әле: аның астында Г. Әпсәләмовның «Ак чәчәкләр»е яшеренеп ятамы?

үстергән кошчыкның оясыннан башын чыгарып каравы: киң, олы дөньяны күргәч, үзең утырган ояның бер мәлгә кадере югала. Ләкин, хөрмәтле әниләр, без сезне яратмыйбыз дип уйлый күрмәгез! Тинейджерлар, нинди генә күнелсезлеккә тарысалар да, иң беренче итеп бу серне әнигә сөйләләр бит. Ә сөйләмиләр икән, димәк, аларның сезне борчыйсы килми.

Тагын бер сер ачыйммы? Хәер, барыбер ачам. Өйгә кайту белән, кайчак исәнләшмичә дә үз бүлмәбезгә кереп югалуыбызның сәбәбен беләсегез киләме? Беренчедән, кәфең төшенке булуы. Андый чакта нигәдер сүзләргә уйламыйчарак әйтәсең бит. Кирәкмәгән тавыш чыгармасы өчен без ялгыз калырга тырышабыз да инде... Икенчедән, нинди дә булса проблемага юлыгып, аны чишү турында уйлануыбыз бу. Мондый вакытта әниңең

нинди хисләр кичерүе онытыла инде – без гаепле...

Мин дә әниемә гел-гел «яратам» дип әйтмим. Еш кабатлаганда бу сүзнең мәгънәсе югала кебек тоела. Кайчак әни: «Сөйләшәсең килми бугай», – дип трубкасын куйганда, тамакка утырган төер, күзгә тыгылган яшьләр аркасында сөйләшә алмавымны белми кала.

Ә менә кайбер яшүсмерләр, киресенчә, әни игътибары өчен көрәшә. Укытучы балалары, мәсәлән. Күп укытучылар: «Сезнең белән

Яшүсмерләргә киңәш:

Әниңең, минем кебек, язма аша булса да «яратам» дип әйт. Сине еллар буйы нәфис гөлдәй карап үстергән әниләр өчен бу сүз бик мөһим.

Әниләргә киңәш:

Белегез – сездән якынрак кешебез юк безнең!

көне буена арып бетәм, үземне-келәргә елмаерлык та хәлем калмый!» – диләр. Чыннан да, шулайдыр. Кешенекеләр белән сабыр булып, үз балаңа көне буйы жыелган ачу гына элгәдер, мөгаен...

Рәхмәт сүзе

Кайбер мөһим проблемаларга күз салдык шикелле. Бөтенесен берьюлы сөйләшеп бетереп булмас. Алар күп, әлбәттә, аннан – һәрбер гаиләнең үз сәре, никадәр кеше – шуның кадәр мөнәсәбәт. Тагын нәрсә әйтәсе килә?

Рәхмәт, әниләр! Үзегез уттай янып, кайгырып яшисез, ләкин безгә яктылык, жылылык бирәсез. Сезнең яктылык бөтен гаиләне жылыта, гүзәллегегез йортларга ямь кертә. Сез жирдәгә фәрештәләребез...

Һәркем өчен үз әнисе – иң газизе, иң матуры. Бөтен әниләр изге жанлы, шәфкатьле булса да. Ә шулай да минем әни – иң яхшысы!..

БЕЛГЕЧ КИҢӘШЕ.

Айсылу НЭГЫЙМОВА,
психология фәннәре
кандидаты, социология
фәннәре докторы:

Авторыбыз өлкәннәр өчен дә, яшүсмерләр, яшьләр өчен дә бик әһәмиятле теманы күтәрәп чыккан – буыннар каршылыгы. Чыннан да, бер-берсен бик яраткан бала белән әти-әни арасында еш кына аңлашылмаучылык килеп чыгып тора. Ә бит әти-әни баласына гел изгелек кенә тели... Бала да әти-әнисенә карата бик яхшы мөнәсәбәттә... Ни өчен соң мөнәсәбәтләр киеренке, ә аерым очракларда хәтта сугыш кырын хәтерләтә? Моңың тамырлары күп һәм тирәндә булырга мөмкин, әмма төп сәбәпләргә берсе – ике буын кешеләренең бер-берсен аңламавы.

Жәмгыять, икътисад бүген бик тиз үсеш чорын кичерә, бу, үз чиратында, техника, технологияләрнең кискен үсеше белән генә түгел, ә бәлки, кешеләр арасындагы мөнәсәбәтләрнең дә тамырдан үзгәрүе белән билгеләнә. Төрле буын вәкилләренә бер-берсен аңлау авырлаша бара – жәмгыятьтә өстенлек итүче кыйммәтләр башка, яшәү рәвеше үзгә... Яшәү темпы бик югары – бу исә аеруча яш буынга өстәмә таләпләр тудыра: яхшы белем алырга, карьера ясарга, матди проблемаларны жиңгәргә, фатир, автомобиль турында өйткән дә юк инде... Һәм

иң әһәмиятлесе (!) – боларның барысын да бүген һәм хәзер эшләргә кирәк! Шундый вакытта яш кешегә «узган заман кешеләренең» акыл биреп, өйрәтеп торулары урынсыз тоела, ул бит әти-әнисеннән аермалы буларак бүгенгә көн белән яши, аңа килчәк перспективалар да аңлаешлырак сыман...

Моннан тыш, миңа, психолог буларак, еш кына аралашуда проблемалары булган гаиләләр белән очрашырга туры килә: бер түбә астында яшәп тә фатирдашлар сыман көн күрүчеләр күпме?! Бала үстерүне кайбер ата-аналар аның тамагын туйдыру, өстен бөтен итү дип кенә күзаллый. Ә бит тәрбия ул – иң беренче чиратта жанлы, рухны тәрбияләү. Бала белән серләрегезне бүлешергә, аңа карата ихлас булырга омтылмасагыз, үсеп житкәч, улыгыз яки кызыгыз сезнең белән рухи бәйләлек тоймас, авыр вакытта сезгә килеп егылмас – ярдәмне башкалардан эзләр. Шулай ук сезнең проблемаларга да «сукур», «саңгырау» калыр... Әти-әни булуның иң зур кыйнлыгы һәм иң зур бәхет дә балаларында үзгә теләктәш, дус, чын мәгънәсендә якын кеше тәрбиялүдәдер.

Ниһаять, тагын бер сәбәп – эмоциональ фәкыйрьлек. Без хәтта иң якын кешеләребезгә дә хисләребезне белдерергә уңайсызланабыз: «болай да билгеле бит инде», «гел-гел өйтеп торсаң төме бетә», имеш! Ә бит баланың эмоциональ, рухи сәламәтлегенең нигезендә гаиләдә булган жылы мөнәсәбәтләр, ата-ана мөхәббәте ята. Яратылып үскән бала үзе дә мөхәббәт чыганагы була, ул аны әти-әнисенә кайтара, ә инде үсеп житкәч, үз гаиләсенә, сөйгән ярына, балаларына бирә.

ЖӘМГЫЯТ

■ Ялтада Россия Президенты Владимир Путин Кырым Республикасы ижтимагый оешмалары вәкилләре белән очрашты. Очрашуда ТР Президенты вазыйфаларын вакытлыча башкаручы Рөстәм Миңнеханов та катнашты. Очрашу барышында Владимир Путин Татарстанны төрле конфессияләр һәм төрле милләт вәкилләренең тынычлыкта яшәгән Россия төбәге буларак мисал итеп күрсәтте. Рөстәм Миңнеханов Татарстанның милли телләр өйрәтүдәге тәҗрибәсен өйрәнергә тәкъдим итте.

■ Казан Кремлендә ТР Президенты вазыйфаларын вакытлыча башкаручы Рөстәм Миңнеханов һәм аның хатыны Гөлсинә ханым исеменнән республиканың барлык шәһәр һәм районнарыннан иң яхшы гаиләләрен хөрмәтләү тантанасы узды. 50 елдан артык бергә гомер кичергән парлар, күп балалы, тәрбиягә бала алган гаиләләр, Бөек Ватан сугышы ветераны, спортчылар, табиблар, педагоглар, хәрбиләр, авыл хужалыгы хезмәтченнәре гаиләләре, кыскасы, төрле милләт вәкилләреннән булган 50 ләп гаилә бәйрәмнең түрендә булды. «Гаилә ул — дәүләтебез, республикабызның нигезе, традицияләребез һәм мәдәниятләребезне саклау асылы. Сөз яшьләребезгә үрнәк булып торырлык гаиләләр», — дип сәламләде аларны Рөстәм Нургалиевич. Гаилә ныклыгын саклауны үзәккә куеп, аерылышу процессын катлауландыра торган инициатива белән дә чыкты ул.

СПОРТ

■ Казанда Гимнастика үзәгендә нәфис гимнастика буенча Дөнья кубогы һәм «Йолдыз» халыкара турниры узды. Ул 30 илдән 180 спортчыны үзенә җыйды. Монда шәхси ярышлар һәм төркемле чыгышлар үткәрелде. Нәфис гимнастика буенча дөньякүләм йолдызлар — өч тапкыр Европа һәм Дөнья чемпионы Яна Кудрявцева белән ике тапкыр Европа һәм Дөнья чемпионы Маргарита Мамун Россия данын яклап чыгыш ясады.

МӘДӘНИЯТ

■ Туфан Миңнуллинның 80 еллык юбилее уңаеннан, заманыбызның мәшһүр шәхесен искә алу чаралары узды. Мәскәүдә Татар мәдәни үзәгендә Туфан Миңнуллин истәлегенә багышланган кичә булды, Казанның Яңа Татар бистәсе зиратында мәрхүмнең кабере яд ителде, Кама Тамагы районында аның истәлегенә бюст ачылды, Олы Мәрәтхужа клубында Г. Камал театры артистлары «Мулла» спектаклен күрсәтте.

■ Россия башкаласында Татарстан Республикасы мәдәнияте көннәре тәмамланды. Мәскәү Ветераннар советында Муса Җәлил истәлегенә багышланган тематик очрашулар узды. ТР Президенты вазыйфаларын вакытлыча башкаручы Рөстәм Миңнеханов шагыйрь Муса Җәлил һәйкәленә чөчәкләр салды. Мәскәү халыкара музыка йортында Татарстан сәнгать осталары концертын Татарстан лидеры Рөстәм Миңнеханов белән бергә Мәскәү мэры Сергей Собянин да тамаша кылды.

■ Казанда Г. Камал исемендәге Татар дәүләт академия театрында XI Халыкара мәселман киносы фестивале уздырыла. Быел фестивалгә дөньяның 52 иленнән 735 гариза кабул ителгән, 25 илдән 51 фильм кертелгән. Фестиваль Төркия режиссеры Хәсән Кырачның «Слияние сердец» фильмы белән ачылып, Ренат Әюповның Г. Әпсәләмов романы буенча төшерелгән «Ак чөчәкләр» фильмы белән ябылачак.

КОТЛЫЙБЫЗ

■ Татарстан Президенты вазыйфаларын вакытлыча башкаручы Рөстәм Миңнеханов Су спорты төрләренең XVI Дөнья чемпионатында катнашкан республика спортчылары белән очрашты һәм чемпионатның уңышлы тәмамлануы белән котлады. FINA президенты Хулио Маглионе аны Халыкара йөзү федерациясә тарихында иң яхшы чемпионат дип белдерүен искәртте. Очрашу барышында синхрон йөзү буенча Дөнья чемпионы булган Лилия Низамовага, шулай ук аның тренеры Нинель Кожедубка Татарстан Республикасы Президенты Рәхмәте белдерелде.

МӘГАРИФ

■ Пенсионерлар арасында компьютер белеме буенча V Бөтенроссия чемпионаты Казанда узу гажәп төгел. Татарстанда күп өлкәдә электрон хезмәтләр күрсәтелә. Республикада пенсионерларның 70% ы махсус программа буенча компьютерда эшләргә өйрәнгән. Чемпионат барышында Татарстан команда зачетында беренче булды. Ярышта Россиянең 71 субъекты, шулай ук Абхазия, Беларусь, Бельгия, Польша, Словения һәм Финляндия вәкилләре катнашты. Чемпионатта катнашучыларның иң өлкәннәре Ямал-Ненец автономияле округынан 79 яшьлек Раиса Палкина һәм Кабарда Балкариядән 76 яшьлек Мусарбий Дацирхоев иде. Татарстан данын Казаннан Сергей Мезенцев һәм Чаллыдан Зоя Гаус якладылар.

– ИСӘНМЕСЕЗ?!
ХӘЕРЛЕ КӨН!
ЭШЛӘРЕГЕЗ
НИЧЕК?
ГАП-ГАДИ СҮЗЛӘР,
ГАП-ГАДИ
ХӘЛ БЕЛӘШҮ,
БЕР КАРАСАҢ.
ӘММА, СИҢА
БОЛАЙ ДИП
ТУГАН ТЕЛЕНДӘ
БАШКА МИЛЛӘТ
КЕШЕСЕ
ЭНДӘШСӘ?

Гөлнур
ХӘСӘНШИНА

МАДАМ САДОВИНОВА

– С
анкт-Петербургтан килгән бер студентым бар иде. Александр Иванов. «Дусларым арасында татарлар шактый», – дип дәрестә еш әйтә иде ул. Кайткач, әлбәттә, дусларына татарча дәшкән. «Ничек, Парижга барып татарча өйрөнөп кайттыңмы?!» – дип барысы да шаккатты», – дип язды ул миңа соңыннан. ...Француз теленә ул кечкенәдән гашыйк. Ни өчен, дип сорасаң, җавап та бирә алмас иде, мөгаен. Мәктәп

елларында өстәлендә гел француз язучылары – Виктор Гюго, Стендаль, Оноре де Бальзак, Жорж Санд әсәрләре була. Ә хыялында – Эйфель манарасы, Елисей кырлары, Монмартр, Лувр... Калмык егете белән татар кызыннан туган Ләйләнең күңеле Европаның үзгә булган Франциягә, Парижга нигә тартылуының сәбәбен аңлап та, аңлатып та булмый. Гап-гади Казан кызы ул. Сыйныфташларыннан әтисе калмык булуы белән генә аерылып торган дисәм... Анысын да бик якын дус кызлары гына белгән. Лиджа ага Садовинов Татарстанга

сугыш елларында килеп элгә. Татар кызы Гөлжиһан белән алар госпитальдә таныша. Гәүдәсенә сул ягында исәпсез ярчык йөрткән ирне инде фронтка кире жибермиләр. Ул Казанда яшәп кала. Ике улын һәм бер кызын да татар дип яздыра. Этисе гражданнар сугышында үлгән, әнисен иртә югалткан ятим егетнең Калмыкиядә беркеме дә булмый. «Калмыкча белмәгәч, шул туфракта үсмәгәч, ничек калмык була аласыз?» – ди ул.

Мәктәпне алтын медальгә тәмамлый Ләйлә. Укырга кая керәсе күптән билгеле – Казан дәүләт педагогика институтының чит телләр бүлегә. Яратып укый! V курска житкәч, аны француз теле буенча Бөтенроссия конкурсында катнашырга жиберәләр. Беренче урынны алып кайта! Илле алты уку йорты арасында!

Аннан... аннан соңгы егерме биш ел бертөсләрәк үтә дисәң дә була. Кафедрада студентларга француз теле укыта. Өлкән укытучы вазыйфасына күтәрелә. «Аяк-кулым бәйләүле иде. Әни авырый... Башта әтине югалттык, аннан абыйны. Әниң бу кадәр хәсрәткә йөрәгә түзмәде. Аны ялгыз калдырмас өчен күп вакыт яртышар көн генә эшләргә мәжбүр идем», – ди ул. 1985 елны институт аны Франциянең Ла-Рошель шәһәрә, рус теле буенча ассистент итеп жиберә. Эмма ул ике ел бик тиз уза һәм барысы да кабат элеккегә эзгә төшә...

Туксанынчы еллар. Хезмәт хакы аз, тормыш авыр. «Транс-Тур» агентлыгы жәйге ял вакытында тәржемә итеп эшләп алырга чакыргач, шуңа да бик теләп ризалаша Ләйлә. Бер ай булса да башка дөньяда яшәп алу бит ул! Кинәнгәнче французча сөйләшү, аралашу дигән сүз.

Круизга чыккан француз туристларына «мадам Ләйлә» Мәскәүне дә, Санкт-Петербургны да яраттыра. Ә кичен теплоходта чит ил кунакларына кичә оештыралар. Ул шигырьләр укый. Кичә тәмамлангач, Ләйлә янына бер ир кеше килә. «Гафу итегез, сез укыган бу матур шигырьләрнең кемнеке икәннән танымадым», – ди. «Юк, танымаган өчен кыенсынмагыз, авторы француз түгел, мин аларны үзем яздым», – ди ул. «Булмас?!» – ди яңа танышы гажәпләнеп.

Француз журналистлары профсоюзы органы булган «Рэвю Индепандант» («Revue Independante») журналның президенты, элекке редакторы белән алар шулай очраклы гына танышалар.

– Шигырьләрегезне безгә туплап жиберегез әле!

Ләйләнең: «Мин бит үзем өчен генә язам...» – диюен ул ишетергә дә теләми. «Тыңлаучыга күбрәк күренә!» – дип, аны шунда ук туктата. Жиберә шигырьләрен Ләйлә, бастырып чыгаралар. Казанның меңгеллеге якынлашкан көннәрдә Париждан аны тагын эзләп табалар. «Сез яшәгән каланың зур бәйрәме турында ишеттек. Языгыз әле безгә, француз журналистлары да Казан шәһәре турында белсен», – диләр. Яза, билгеле. Бер ел да узмый, Франциядән янә шалтырату: «Без сезне егерменче гасыр француз хатын-кыз шагыйрәләре антологиясенә керتمәкче булабыз. Өч шигырь һәм үзегез хакында мәгълүмат жиберегез безгә». «Маргарит Юрсенар, Натали Саррот кебек шагыйрәләр белән беррәттәнме?» – дип аптырап кала ул. «Сезнең ижатыгыз – татар

кызының француз телендә язуы безгә шулай ук кызык», – диләр аңа. (Л. Садовинованың шигырьләре антологиянең дүртенче томына урнаштырылган.)

Шигырьләре салган юлдан кабат Франциягә барып чыгулар инде күпкә жиңелрәк була. 2006 елда Ләйлә ханымга Парижның Шәрык телләре һәм цивилизацияләре милли институтында – INALGOда эш тәкъдим ителә. Дөнъяның туксан алты теле өйрәтелә бу уку йортында. Һәм шул исәптән, татар теле дә!

*Ул – институтта өч тел буенча
дәрес бирә алучы сирәк белгечләрнең
берсе.*

– Сәгатьләребез күп түгел, билгеле: атнага ике сәгать тел, бер сәгать цивилизация өйрәнәбез. Кечкенә генә сюжетлар алабыз: гаиләм, эш көнем, шәһәрәм... Татарстан тарихы, татар әдәбияты белән танышабыз. Беренче чиратта, Габдулла Тукай белән инде, әлбәттә. Аның «Туган тел» шигырен өйрәнәбез. (Мин аны французчага да тәржемә иттем, институт газетасында бастырдылар.) Бик талантлы бер студентым бар. Арно – филолог, ул хәзер Париждагы бер нәшриятта эшләчәк. Тукайны оригиналдан тәржемә итәргә тели! Сүзлекләр ярдәмендә бу эшне башкарып чыгармын, дип өметләнә. «Кулымнан килгән кадәр булышырмын. Тукайны тәржемә итү жиңел түгел, җаваплылыгы да бик зур», – дим аңа. Шагыйрьнең шигырьләре дә, шәхесе дә бик ошады, кызыклы тоелды Арнога. Институт газетасына студентлар өчен Тукай турында махсус язма да әзерләде. Үзе француз, эмма рус тамырлары да бар. «Татарча сүзләрен бик дәрес килеп чыга, татар тамырларың да юкмы икән синең?» – дип көләм. Рус департаменты оештырган бер кичәдә Тукай шигырен татарча сөйләгән иде. Укытучылар (ә алар бит барысы да филологлар, лингвистлар): «Сүзләрен ничек оригиналга якын итеп әйтте?! Без хәтта телне, аның матурлыгын, байлыгын тойдык», – диделәр. Французларга татар теле чагыштырмача жиңел тоела. «Н», «Ү», «Ө»гә охшаган авазлар аларда да бар.

Студентларым минем дәрескә Казан, Татарстан турында бөтенләй белмичә, ишетмичә керә дип әйтә алмыйм. Аңарчы алар тарих укыйлар, беркадәр танышалар. Эмма татар телен Казаннан килгән татар кешесе укыту алар өчен бик зур роль уйный. Дәресне һәрвакыт татарча башлыйм: «Исәнмесез? Хәерле көн! Хәлләрегез ничек?» – дим. Шәкертләрем арасында кайсы гына милләт баласы юк?! Тугыз ел эчендә күпме студент узды инде кул астыннан, бүген алар кайларда гына эшләмиләр?! «Кайда гына яшәсәгез дә, татарча өч-дүрт жөмләнә сез һәрвакыт хәтерләргә тиешсез, – дим мин аларга. – Исәнмесез?! Хәерле көн (иртә, кич)! Эшләрегез ничек? Минем исемем... Мин Парижда яшим». Мин беләм, кирәге чыкса, алар телне ныклабрак та өйрәнә алалар, чөнки нигез инде бар.

Мадам Садовинованы да, ул бик яратып өйрәткән татар телен дә элекке студентлары онытмый. Хатлар

язып торалар һәм алар һәрвакыт татарча башлана. Әле менә тагын бер хат килгән: «Исәнмесез! Мин Варшавада яшим...» – дип башлана үл.

Ә Милена исемле бер студентыннан Ләйлә ханым-
га... Илһам Шакиров жырлары язылган диск килеп
төшкән! Кайлардан тапқан?! «Бик сәләтле кыз.
Венгр телен өйрәнә», – ди үл аның хақында.

Ләйлә ханым башта татар һәм рус телләрен генә укыткан. Аннан институт житәкчелеге: «Студентлар: «Мадам Садовинова француз телен дә французларның үзләреннән яхшырак белә, дип әйтә», – дип, аңа француз теле дәресләрен дә биргәннәр. Исеме антологиягә кергән булуы да үз ролен уйнамый калмаган.

– Яшьләр белән эшләү шулкадәр ошый миңа! – ди ул. – Алар янында үзем дә яшәрәм. Яшермим, студентлар белән уртаҡ тел таба беләм, яраталар алар мине. Тел генә өйрәтмим бит мин аларга. Игелек, яхшылык, бер-береңә ихтирам, хөрмәт кебек тормыш кыйммәтләрен дә күнелләренә салырга телим. «Татарстанда әллә никадәр милләт бар, бер-беребезне аңлап, дус-тату яшибез», – дим. Франциядә соңгы

Һәрберсенен күңел түрендә Татар-
стан, татар теле дигән кечкенә генә
бер почмак бардыр дип үйлийм.

вакытта бер дә тыныч түгел... Бу уңайдан, сорау арты сорау яудырып кына торалар алар. Милли мәсьәлә ничек хәл ителә, диләр. Татар теленең бездә дәүләт теле булуын, аны мәктәпләрдә укытылуын белеп бик гажәпләнәләр. Гадәттә, Россия булгач, анда бөтен жирдә дә русча гына сөйләшәләр дип күз алдына китергән булалар. Тарих та кызыксындыра аларны. «Кырым татарлары белән Казан татарлары бер үк милләтме?» – дип еш сорыйлар. Мондый сөйләшүләр күп вакыт чәй өстәле янында бара. Халкыбызның аш-сулары белән дә таныштырам аларны: өчпочмак, гөбәдия, кыстыбый... Чәкчәкнең нәрсә икәннән, төмән студентларым да, хезмәттәшләрем дә белә – авыз иттерергә тырышам. (Хәер, ничек белмәсеннәр, чәкчәк турында институт газетасында махсус мәкалә дөнья күрә! – Г. Х.) Мин укыткан институт бик күп илләр белән студентлар алмаша. Һәр студенттан үз иле, үз туган теле турында сөйләтәм – шул вакытта без бер-беребез хакында күбрәк беләбез.

...Париж–Казан арасын елга ике тапкыр урый
Ләйлә ханым. Кайткан саен китап жыя: альбомнар,
сүзлекләр, дәреслекләр... Татарстан тарихы, Казан
күренешләре... «Мин үземне Франция белән Татарстан
арасында элемтәләр урнаштыручы, күпер салучы илче
кебек итеп тә тоям», – ди ул. Ике ил арасында гына-
мы икән?! Ләйлә Садовинова укуыткан институтка
студентларның жир шарының бөтен почмакларыннан
да жыелуын мин инде алдарак әйткән идем...

БЕЗ —

Беренче Татар яшьләре көн-
нәре үткәрелүгә — 25 ел.
Чирек гасыр! Ә бит ул көн-
нәр кичә генә кебек иде...

...1990 ел, 17 июнь. Идел елгасы өстенә Асаф Вәлиев башкаруында «Әссәламегаләйкем» җыры тарала. Яңа көн туа... Моңарчы «Волга» дип йөртелгән яшьләр лагереның «Идел»гә әйләнеп татарча сөйләшә башлаган көне бу. (Без, оештыручылар, үзез без өчен башта ук бер кагыйдә керттек: кем генә сөйләшкәндә рус сүзгә кыстырса да, уртақ казнага акча кертә. Бер сүз – ун тиен. Ул чакта ун тиеннең кыйммәте бар иде әле!)

Максатлар – зурдан! Без бөтен дөньяга сибелеп яшәгән татар яшьләрен бергә жыйрга, аралаштырырга, якынайтырга теләдек. Татарстан – һәммәбезнең уртақ Ватаны, ул очрашу менә шушында, Идел ярында булырга тиеш! Һәр көн минутына кадәр бүленгән: очрашулар, дәресләр (бүгенгечә әйтсәк – мастер-класслар). Казанга сәяхәт, Кырлайга, Болгарга... Яшьләргә Казан Сабан туен күрсәтү! (Лагерьның үзәндә дә узды Сабантуй. Читтә үскән яшьләрнең милли бәйрәмебездә төгә тапкыр катнашуы иде ул! Бөтен шартын китердек: кичтән бүлгән дә жыйдык, мәйдан уртасында көянтә-чиләк күтәрәп тә, авызга йомырка кабыпта узыштык; колга башында әтәч тә көттә, көрәштә батыр калучыны төкәдә...) Кичкә уеннар, татарча дискотека (беренчә тапкыр!), гел үзебезчә сөйләп торган радио (монысы да – беренчә!)... Ерак-ераклардан килүчеләрнең «килем» дип түгел, «кайттым» дип әйтүләре дә беренчә тапкыр «Идел»дә яңгырады. Төркиядә үскән, безнең яшьләрнең күбесеннән аермалы буларак саф татарча сөйләшкән Рушан Бичүри да

«ИДЕЛ»ДӘН!

шулай диде. Әйе, әби-бабайлар туфрагына килмиләр, кайталар...

Эстония кызы Илсәяр белән Мамадыш егете Мөҗип шушы көннәрдә – безнең күз алдында таныштылар. (Ә көзен инде туй булды! Аларның олы уллары Искәндәр инде үсеп житеп, Татар яшьләре көннәрендә катнашырга өлгерде. Гомер тиз уза... Хәер, Маарду шөһәрәндә яшәүче, андагы татар оешмасы эшендә актив катнашучы Сабировларның быел көмеш туге бит. Сүз уңаеннан, 25 ел эчендә Татар яшьләре көннәрендә катнашкан яшьләр арасында 45 гаилә төзелгән!)

Хатирәләр бихисап! Изге Болгар жирендә таң каршылауны ничек онытасың... Яр читендә кичтән кабызган учагыбыз янды да янды. Утлы күмерләр өстендә, казанда пешкән корбан ите һәркемгә авыз итәргә житте. Татар яшьләренең Болгарда яңа көнне каршы алуында зур мөһимә бар иде... Яисә соңгы көнне Камал театры каршында узган концерт-митингга килеп төшүбез: күзләр бездә генә – калфак таккан, аякларына татар чигешле чүекләр кигән яшьләргә халыкның беренче күрүе. Кызык! Иң мөһиме – матур, килешә! Үзәбезчә!

«Идел» лагеренда башланган рухи күтәрелеш, дулкын-дулкын булып, төбәкләргә таралды: Татар яшьләре көннәрендә катнашучылар кайтып, үзләрендәге татар яшьләрен кузгатып жибәрде. Сембердә, Уфада, Самарада, Мәскәүдә, Бакуда, Әстерханда, Төмәндә, Чиләбедә... Берләшү шулай башланды.

Татар яшьләре көннәре бүген дә Россиянең төрле төбәкләрендә һәм чит илләрдә яшәүче татар яшьләрен берләштерүче төп чара булып тора. Аларның да көннәре минутына кадәр бүленгән: татар теле, тарих, дин, вокал, хореография буенча мастер-класслар, семинар-тренинг,

түгәрәк өстәл, диспутлар, дәүләт эшлеклеләре һәм иҗтимагый оешма житәкчеләре белән очрашулар... Яшьләр шундый ук кыю, төвәккәл, тынгысыз. Ә без, Татар яшьләре көннәренең беренчесен оештыручылар...

Без һаман бергә! Ләйлә Гаффарова (тәржемәче) «Фейсбук»ка бергә төшкән рәсемебезне куярга өлгермәде, аның астында Рушан Бичуриның (Сингапур) язуы пәйда булды: «25 елга сузылган дуслык...» Шунның артыннан ук Рим Гыйльфанов (Чехия, Прага, «Азатлык» радиосы, Татар яшьләре көннәрен оештыруның башында торучыларның берсе): «Барыгызга да сәлам!» – дип язды. Сәгыйть Хәйринен (Төркия, Әнкара, «Төркия авазы» радиосы. Татар яшьләре көннәренең беренчесендә лагерьның радиосын ул татарча сөйләткән иде инде!) тапшыру өзерләгән чагы иде бугай – бу язучылар астына «лайк» кына куеп чыкты. Вакыты тыгыз, әмма уе белән ул да монда, димәк!) Ара ераклыгын онытып «сөйләшүбезгә» Мәскәүдән Гөлнәра Зыятдинова кушылды: «Әле генә Радик (Радик Гыймәтдинов, Татарстан Республикасы Президенты киңәшчесе) белән Мәскәүдә узучы Татарстан көннәренең гала-концертында очраштык. Күңелебез белән без дә сезнең яңда!» Әйе, без төрлебез төрле якларга таралыштык. (Ирек Гарипов өнә дөньяның бишенче кыйтгасыннан – Австралиядән үк кайтты!) Әмма кайда яшәсәк тө, беребез дә татар теленнән, милләттән аерылмады, кайда гына эшләсәк тө, барыбыз да татар халкына хезмәт итә. Балаларыбыз татар булып үсә.

Ә ул хәйне без үзәлдебезгә куйган югары максатлар? Алар чыңга ашмады дип әйтә алмыйбыз. Татар яшьләре көннәренең юбилеена җыелдык менә. Без башлаган эш дәвам итә!

КЕШЕ КАЙЧАН МАТУР БУЛА?

Рәзилә
ГАЛЛӘМОВА

ЧИБӘР КЫЗЛАР ЯШӘГӘН ТӨБӘКЛӘРНЕН
БЕРСЕ БУЛГАНГАМЫ, ӘЛЛӘ ИНДЕ МОНДА
БИК АКТИВ ЖӘМӘГАТЬЧЕЛӘР ЭШЛӘГӘНГӘ-
МЕ – МАТУРЛЫК БӘЙГЕСЕН БЫЕЛ ДА
КИЛГӘН КУНАКЛАРНЫ ШАККАТТЫРЫРЛЫК
ИТЕП ҮТКӘРДЕЛӘР БАШКОРТСТАНДА.

булган «Берлек» мәдәни-агарту оешмасы әгъзалары бик сөенеп, үз жиңүчесен билгеләде: Алинә Шакирова чыннан да лаек иде шул! Кызлар, бергәләшеп, Чиләбе шәһәрендә үтәчәк финал тамашасына әзерләнә хәзер. Әйе-әйе, бергәләшеп! Чөнки алар арасында бернинди көндөшлек тә юк. Алинәне күргәч: «Икегез дә жиңүче, һәрберегез беренче булырга лаек, ә нинди сыйфатлар белән сез аерыласыз?» – дип сорадым берәз чөметтереп. «Табигать көчләре белән чагыштырсак, Альбина ул – ул, ә мин – су. Аңа гел сокланып карыйм. Үзе чибәр, үзе акыллы, жыр-биюгә дә оста... Альбина бик житез, тере кыз, тирә-якка очкын чәчеп, гел елмаеп тора. Ә мин тыныч холыклы, йомшак күңелле, һәрчак уйланып, хыялга бирелеп, жиденче кат күктә йөзеп йөрәм. Көндәлек тормышның ыгы-зыгысына ияреп, үз асылың, тарихың, милли язмыш турында сирәк уйланысың бит. Ә конкурс миңа тормышта үз урынымны аңларга ярдәм итте. Без бит татар кызлары. Бу горур исемне йөртүебез хакында бер минутка да онытырга ярамый. Хәзер һәрбер кылган эшемне, карарымны бу татар кызы исеменә лаекмы дигән күзлектән бәһалим!»

Яшь булуына карамастан, Алинәнең яулаган үрләре бихисап. Шулай да иң кадерлесе, мөгаен, икенче сыйныфта укыганда «Чакмагыш тургае» конкурсында гран-при яулавы булгандыр. Бүген дә сагынып искә төшерә ул чакны. Тавышы белән барысын да әсир иткән кызчыкка бик зур ваза бүләк ителәр. Бәхетле Алинә кадерле бүләген бер атна кочаклап йоклый... Бу беренче урын зур жиңүләренң башы була, үз-үзенә ышанычын арттыра, иңнәренә канат куя.

Гади генә кыз булып түгел, үз иленә файдалы кеше булып үсәсе килә Алинәнең. Нәкъ картәтисе кебек. Озак еллар «Игенче» дип исемләнгән Чакмагыш районы газетасының баш мөхәррире булып эшли картәтисе Хәйдәр Фәйзрахман улы Басыйров. «Без бәләкәй чакта аның белән концертка да, музейга да барабыз, базарга да йөрибез, һәм

кайда да картәтием белән барысы да туктап исәнләшә, үз хәлләрен сөйләп, киңәшләшеп китә иде. Бәйрәм-нәрдә аны котларга әле дә бик күп хөрмәтле кешеләр килә», – дип искә төшерә Алинә. Бүген Хәйдәр Фәйзрахман улына 76 яшь булса да, ул һаман да сафта. Үз якташлары турында китаплар бастыра, архивларда утыра, төрле кызыклы чаралар оештыра. Янәшәсендә – тугры юлдашы Фәһимә апа. Аларның бар дөньясы балкып тора: йортлары, каралты-курасы, бакчалары дисеңме!.. Бала баласы балдан татлы Алинә менә шундый мохиттә сөелеп үскән инде! Үз картәти-картәнисе хакында зур жылылык белән сөйли ул. Бу матур пар – аның яшәү идеясы. «Түгәрәк өстәл янында бар туганнар жыелышып, үз уңышлары турында сөйләгәндә, миннән дә бәхетле кеше юктыр, – ди ул. – Әниемнең абыйсы Айдар Басыйров Чакмагыш музеен житәкли, ул да туган як тарихын өйрәнүче буларак билгеле кеше.

«Татар кызы» бәйгесе уйларымны тәртипкә китерде кебек.

Әтием Рифат – шәхси эшкуар, әнием Эльза халыкка иминлек хезмәте күрсәтү өлкәсендә эшли. Апам Эльвина белән энем Сабур да тырышлар, булдыклылар. Туган ягым үсешенә зур өлеш керттеп, матур хыялларымны тормышка ашырып яшисем килә минем. Картәтием өйрәткәнчә, Ренат Харис сүзләрен еш искә төшерәм. Ул минем тормыш шигаремә әйләнде инде:

Кеше кайчан матур була? / Кеше матур шул вакыт – / Иле өчен, халкы өчен / Яшәгәндә жан атып...

Тик барысы да без теләгәнчә генә килеп чыкмый шул, дип, Алинә тормышындагы иң зур жиңелүен искә төшерә. Мәктәпне тәмамлаганда аның алдында кайда укырга керергә дигән сорау тормый, бу җавап сизгенче сыйныфтан ук билгеле була. Әлбәттә, Казан! Әлбәттә, университет! Татар мәдәни тормышында кайнап яшисе килә

Былтыр ярышларның Бөтенроссия этабында безнең Алинә Гыйззәтуллина жиңеп чыкса, быел «Татар кызы-2015» калфагын берьюлы ике кызыбыз дөгъва итә. Гадәттә, һәрбер төбәкнең данын бер генә кыз яклай ала иде бит. Ә быел Бөтендөнья татар конгрессы рәисе Ринат Закиров житәкләгән жюри, Башкортстандагы сайлап алу этабының югары дәрәжәдә үткәрелүен ассызыклап, жиңүче Альбина Хаматова янына тагын бер сылу кызыбызны сайлап алырга рөхсәт итте. Конкурстың төп оештыручысы

аның. Бюджет урынына үтәр өчен Алинәгә нибары 2 балл житми кала. «Укырга кергән бәхетлеләр исем-легендә үземне тапмагач, аяк асларымнан жир шуып киткәндәй булды. Башта утырып еладым, тик күз яшьләре агызып, морадыңа ирешә алмыйсың шул. Ихтыяр көчемне жыйдым да, моның белән дөнья бетмәгән бит дип, Башкорт дәүләт университетының роман-герман филологиясе факультетына документларымны тапшырдым һәм... үттем», – ди Алинә.

Һәр башлаган эшемдә якыннарымның ярдәмен тоеп яшим.

Әле бу вакыйгага фәлсәфи яктан карый ул. Барысы да Ходай кулында. Килеп чыкмаган икән – димәк, язмаган. Бер ишек ябылганда, аның икенчесе, тагын да затлырагы ачыла бит. Уфа университетында уку еллары искиткеч гүзәл вакыйгалары белән истә калган. Беренчедән, Алинә Шакирова инглиз телен камилләштереп, «Work and travel» программасы буенча Америка Кушма Штатларында эшләп кайта. Бәләкәй чакта сатучылы уйнарга ничек яраталар иде, менә монда – Амери-

када чын-чынлап шундый эш язган икән. Сәгатенә 7 доллар акча алып, өч ай дәвамында уенчылар сату кибетендә эшли. Зур матур кибетләрдә позитив американнар белән аралашу аны тагын да чарлый гына. Алда – яңа эшләр, яңа кешеләр, яңа мөмкинлекләр. Кайткач, якыннары янында бер ай да тормыйча, янә чөмөдәннәрен жыеп, Кытайга чыгып китә. Бу юлы озаккарак – ел ярымга. Бәләкәй чактан ук бу илгә барырга хыялланган кыз студентлар белән алмашу программасы буенча кытай телен өйрәнү мөмкинлеген кулынан ычкындырмый инде. Очрап торган кыенлыктар да, әти-әнисен сагыну да, чит илдә бөтен нәрсәне берьялгызы гына хәл итү дә кома-чаулы алмый – 18 яшьлек кызга үз проблемаларын инде мөстәкыйль рәвештә чишәргә туры килә. Ә Кытайга мәхәббәтне әтисе уяткан була. Рифат абый үзе бу илгә барып кайткач, тәэссиратлары белән иң беренче үз якыннары белән уртаклаша. Кечкенә Алинәне бу сөйләшүләр, фотографияләр карау шулкадәр дулкынландыра ки, ул үзе дә бу серле ил белән танышып кайтырга карар кыла. Жиңел булмый, әлбәттә. Кытайда укыганда Алинәне модель буларак та эшкә чакыралар: зифа буйлы, зур күзле, ягымлы татар кызы бер-

кемне дә битараф калдырмый. Аны күбрәк испан яки һинд кызына охшаталар. Мин татар кызы дигәч, аптырап калалар кытайлар. «Татар» дип аталган халык Кытайның Шен-Жан провинциясендә дә яши бит. «Үз баламны ел ярымга башка илгә жиһәрергә батырчылык итмәс идем, – ди бүген Алинә, елмаеп. – Әмма ләкин вакыт барысын да дөвалый. Әни булгач, бәлки, башкача фикер йөрттермен...»

Россияне, АКШны һәм Кытайны чагыштырсаң, бу илләр көнкүреш ягыннан гына түгел, ә балалар тәрбияләү тәртибе белән дә аерыла. Америкада балага 18 яшь тулса, ул мөстәкыйль тормыш белән яши башлый, әти-әниләре аларга бик сирәк очракта гына ярдәм итә. Кытай белән Россиядә гаилә мөнәсәбәтләре бик көчле. Тик күршеләребезгә гаиләдә бер генә бала тәрбияләргә рөхсәт булганга, анда кызларны бик кадерләп, «өф-өф» итеп кенә үстерәләр: гадәттә, алар өй жыештыра да, ашарга да пешерә белми, күбрәк карьера турында кайгырталар икән.

Карьера дигәннән, Алинәгә университетны тәмамларга бер ел калса да, бүген ул тел өйрәнү курсларында кытай теле укытучысы булып эшли. Башкортстанда Бәйсез дәүләтләр

бердәмлеге илләренең саммиты үткәч, кытай телен өйрөнәргә теләүчеләр тагын да артты. Ә бу экзотик телне яхшы сыйфатта өйрәтә алырлык белгечләр, киресенчә, бик аз. Шуңа күрә Алинәгә тәкъдимнәр көн саен килеп тора. Кытай теленнән тыш, ул англиз, немец, француз телләрендә дә иркен аралаша. Татарчасын да камилләштерергә тырыша. Уфада туып-үскән шәһәр кызы булгач, конкурска килгәндә татарчасы йомшаграк иде. Яңа дуслар табып, төрле милли чараларда катнашып, туган телен шактый шомартты.

Күптән түгел Кытайдан кайтып төште Алинә. Анда тәржемәче булып «Идел – Янцзы» яшьләр форумында эшләгән. 1 сентябрьдән инде – мәктәптә, кытай теле укытучысы итеп чакырдылар аны. Педагогика буенча китаплар укый, дәрес планнары төзи. 21 яшьлек яшь укытучының күңелендә мең төрле уйлар: «Балалар аны ничек кабул итәр? Һәр баланың йөрәгенә кирәкле ачык таба алырмы ул? Быел университетның да соңгы курсы: бар жирдә дә ничек өлгерергә икән? «Татар кызы»нда да сынатмаса, якыннарның йөзенә кызыллык китермәскә кирәк...»

Шаян кыз киләчәккә планнары турында оялып кына, берәз саклык белән сөйли. Ачылып китәргә ашыкмый, әлегә сер булып калсын, дип куя. Киләчәктә үзеңне кем итеп күз алдыңа китерәсең, дигән соравыма: «Матур гаиләмне булдырасым, күркәм йортыбызда тормыш иптәшем белән тупылдатып өч ул, бер кыз үстерәсем килә. Тик барысы да Ходай кулында», – дип җавап бирде Алинә. Әлегә ул үз яртысын очратмаган, моңа да бик аптырамый, димәк, вакыты җитмәгән. Булдыклы ирнең хәләле булып өчен кыз балага бар яктан да камилләккә омтылырга кирәк, дигән фикердә ул. Тән матурлыгы турында гына сүз бармый, билгеле. Үзәктә – күңел, жан, хис, акыл матурлыгы.

Зур күзләрен ачып, озын керфекләрен сирпеп уянып, һәр танда «мин булдырам» дип яңа көнгә аяк баскан Алинәнең бар ниятләре дә тормышка ашар дип ышанасы килә.

Зәлия АХУНОВА — Башкортстан Республикасы «Татар кызы» бәйгесенең оештыру комитеты рәисе, «Берлек» милли-агарту оешмасы рәисе урынбасары.

Без, оештыручыларның, максаты – яшьләрнең энергиясен матур һәм якты эшләргә юнәлтү. Конкурста без тышкы кыяфәткә генә игътибар итмибез. Кызларның рухи дөньясы да, таланты, ижади казанышлары, шәхси сыйфатлары да зур роль уйный. Яшьләрне республикада үткән мәдәни чараларга мөмкин кадәр күбрәк җәлеп итәсебез килә. Азга гына булса да интернеттагы фотолардан, телевизор, төнге клублардан «тартып алу», фотошопсыз һәм фонограммасыз чын матурлыкны, виртуаль түгел, ә чын бәйгене күрсәтү өчен тырышабыз. Сәхнәдә безнең күрше авыл яки күрше урам кызлары бит! Һәм алар һич кенә дә модельләрдән ким түгел!

Конкурс һәрвакыт дустанә мөнәсәбәттә үтә. Конкурстан соң барлык катнашучы кызлар да үзгәрә. Нигездә, кызлар авылдан килә, ә аларның күбесе сәхнә һәм куелган шоу белән таныш түгел. Профессиональ дефиле мәктәбе генә түгел, психологик яктан да зур мәктәп бу. Ун көн давамында кызлар белән профессиональ иҗат төркеме эшли: режиссер, хореограф, дефиле куючы, актерлык осталыгы, сөйләм теле буенча репетиторлар, тавыш куючы, тавыш-көйне яздыручы, фотографлар, бизәндерүче-чөчтәрәшчеләр... Шулай ук сәхнә бизәлеше, яктылыкның дәрәҗә кулланылышы, монитор-экрандагы видеорәтләр дә бик зур роль уйный.

Узган ел Мәскәүдә үткән «Татар кызы» бәйгесендә дә, Казандагы «Авыл кызы» конкурсында да безнең «Нәүрүз гүзәлләре» җиңеп чыкты!

Быел конкурсның исемен алыштырып кына калмадык, аңа башка юнәлештә бирдек. «Татар кызы» матурлык бәйгесенең үзенчәлегенә шунда: конкурс гүзәлләр ярышы, шоу-тамаша форматыннан киңрәк. Быел без аның концепциясен заман сулышыннан чыгып билгеләдек.

Проектның иң зур казанышы – интеллектуаль конкурста татар хатын-кызының бай рухи дөньясын күрсәтә алдык. Бу идея күренекле мәгърифәтче Мәрҗам Солтанова-Акчурина истәлегенә багышланган кичәдән соң туган иде. Исемнәре тарихка алтын хәрефләр белән язылган, без үрнәк алып яшәрлек шөһесләре байтак халкыбызның. Аларның һәрберсендә безнең күңелләргә баетырлык аерым сыйфатлар бар. Нәкъ энҗедәй тезелгән күңел бизәкләре милләт анасының җыелма образын гәүдәләндерә дә инде. Сәхнәдән күңел матурлыгын күрсәтә алу – бар ижади төркемнең осталыгын билгеләгән зур казаныш ул.

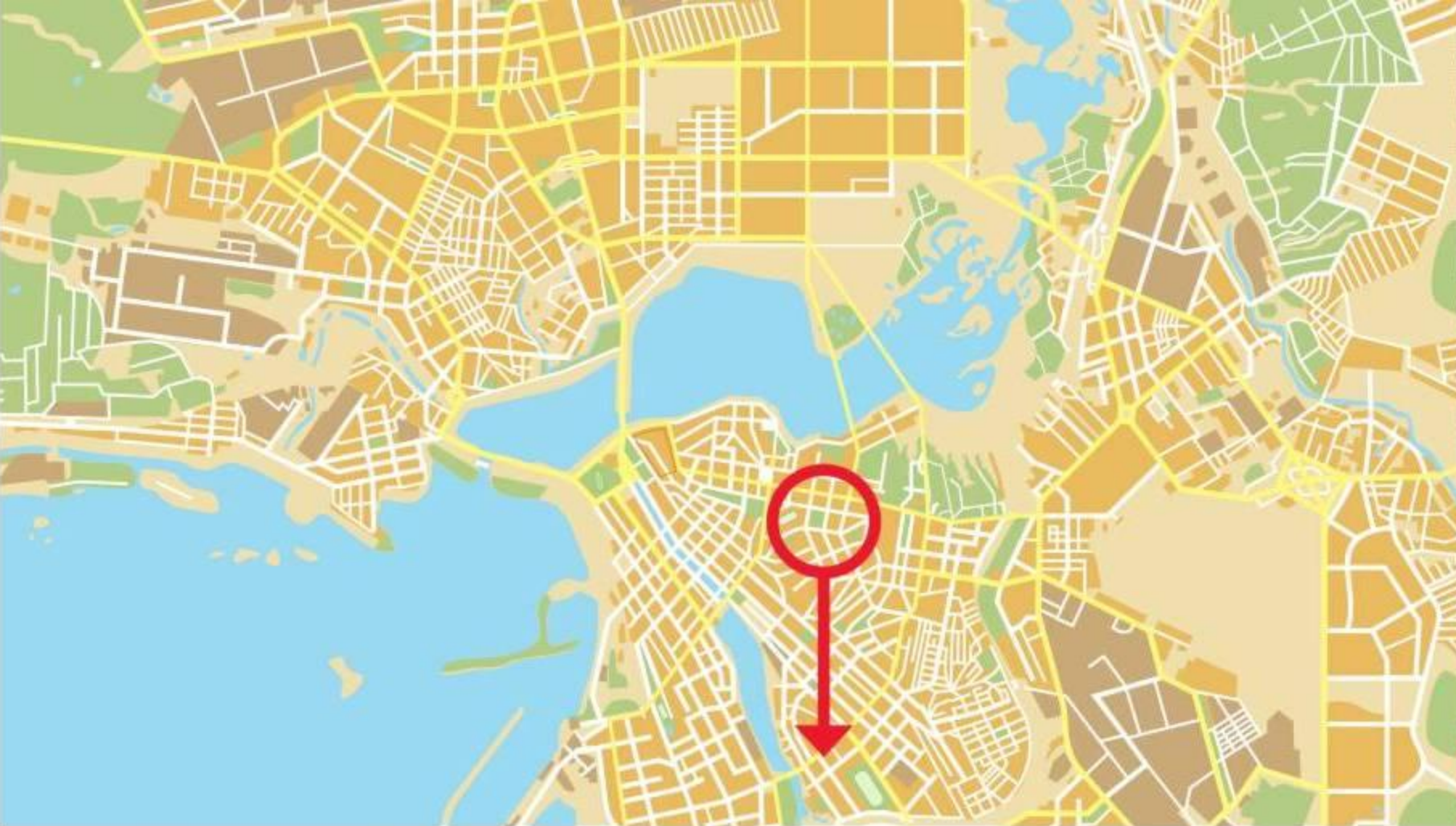
Чараның тагын бер матур җиңүе – татар эшкуарларының милли проектка җәлеп ителүе. Алар милләтебезнең матур киләчәгенә багышланган уртак эшбездә үз өлешен тоя башлады инде. Бар уңышларыбыз да менә шул бердәм команда эшчәнлегенә нәтиҗәсә.

Оештыру төркеме күбесенчә милләтебезнең асыл хатын-кызларыннан торганга, аларның күңел җылысы тигән һәр башлангыч аеруча матур һәм эчтәлекле уза. Гүзәлләрдән-гүзәл нәфис затлар борын-борын заманнан көчле ир-егетләребезне рухландырып, яхшы гамәлләргә этәргән түгелме соң? Кызларыбыз бүген әти-әнисенең өметен булса, иртәгә – гаилә тоткасы, ил ышанычы. Нәкъ хатын-кыз тудырган гүзәллек – мәхәббәт, дуслык кебек мәңгелек хисләрнең бердәнбер башлангычыдыр. Һәм «Татар кызы» моңа булышлык итә. Без бу чарада иң-иңнәргә күрсәтеп, милләтебезнең өметле кызлары белән таныштырып, кешеләрнең күңелендә үз халкының үткәне һәм бүгенгесенә өчен горурлык хисен уятырга тырышабыз.

Исеме үк үзенчәлекле булган бу бакча Казанның үзәгендә, Гоголь, Щапов, Мөштәри һәм Горький урамнары киселешендә урнашкан. Кечкенә булуына карамастан, казанлыларның яратып йөри торган урыннарының берсе ул. Бакчаның «Лядской» дип аталуының кызыклы тарихы да бар.

Хәзер Державин һәйкәле торган урында XVIII гасырда генерал Александр Лецкойның бер катлы агач йорты урнашкан була. Нәкъ менә шушы кеше биредә агачлар, куаклар утыртып, бакча булдыра. Аны карап, тәрбияләп тору өчен көчен дә, вакытын да кызганмый. Ул чорда бакчаны кулына кувшин тоткан кыз сыны бизи. Төнлә бакчаны 600 шәмле дуга сыман фонарьлар яктыртып тора. 1798 елда Казанга килгәч, император Павел I нәкъ менә Лецкой йортында туктала. Шәһәрдән киткәннән соң, кунакчыл хужага рәхмәт йөзеннән, бакча янындагы урамны (хәзерге Горький урамы) генерал Лецкой исеме белән атарга боера. Соңрак урам янындагы бакчаны да Лецкой исеме белән атап йөртә башлыйлар. Генерал аны атаклы кешеләрнең ял итү урынына әверелдерә. Монда бай катлам кешеләре үзара очраша, агачлар күләгәсендә рәхәтләнеп гәп корып утыра торган була.

ЛЯДСКОЙ БАКЧАСЫ

Халык арасында Лецкой фамилиясен бозып, Лядской дип сөйләшү таралган булган. Тора-бара бакчаның исеме дә үзгәреп, Лядской бакчасы дип йөртелә башлый. Совет елларында бакча шактый үзгәрешләр кичерә. Анда Горькийга һәйкәл куела, халык телендә «алма» дип аталучы фонтан урнаштырыла (шар формасында булганлыктан, «алма» атамасы аңа бик туры килеп тора), генерал Лецкойның агач йорты сүтелә. 2000 елың жәендә Лядской бакчасы тулысынча төзекләндерелә. Аллеялар чистартыла, агачлар һәм куаклар тигезләп киселә, яңа юллар, сукмаклар салына. Гавриил Романович Державинның элек «Бакыр бабай бакчасы»нда торган бронза һәйкәле монда куела.

Быел жәй Лядской бакчасы янә бер кат яңартылды. Анда йөздән артык агач һәм куак утыртылды, сукмакларга яңа таш жәелде, фонтан үзгәртелде. Хәзер монда балалар өчен өр-яңа уен мәйданчыгы, спорт мәйданы бар. Түләүсез wi-fi эшли. Киләчәктә бакча түренә сәхнә дә ясап куярга ниятлиләр. Яңартылган бакча тантаналы төстә 2015 елның 6 сентябрэндә ачылды. Аның ачылышында Татарстан лидеры Рөстәм Миңнеханов та катнашты.

Рәхәтләнеп ял итәсегез, жан тынычлыгы табасыгыз, тарих белән күзгә-күз очрашсагыз килә икән, Лядской бакчасына рәхим итегез!

Сәхифәне Татарстан Милли музееың матбугат үзәге хезмәткәре Ленар НӘГҮЙМОВ алып бара. Фотолар: Татарстан Республикасының Милли музей фондыннан.

Гүзәл Яхина Китап фестивалендә чыгыш ясый. Мәскәү, 28 июнь, 2015 ел.
© Фото АСТ нәшриятының матбугат үзәгеннән алынды.

ҮЛЕМНЕ ЖИНГӘН МӘХӘББӘТ

«Бәхет әрнүле дә була. Минем китабым шул хакта, – ди ул. – Себергә эләккәч кенә Зөләйха мәхәббәтен очрата, дуслар таба, әни була... Бәхете аны өнә шунда – жир читендә көтә. Дөнъяга күзләре дә шушында ачыла...»

Утызынчы елның кышы. Татар авылы. Ирен атып үтерәләр, йөз яшькә житеп килүче кайна-насын ялгызын ташлап калдыралар, ө аны «кулак хатыны» дип, вагон-теплушкада Себергә сөрәләр. Унбиш яшендә кырык биш яшьлек иргә кияүгә барган, Мортазасы сукса да:

«И-и, ирем нинди әйбәт, үтергәнче кыйнамады бит әле», – дип чын күңелдән сөенеп торган Зөләйханы яшәү өчен көрәш бөтереп ала... «Большая книга» дигән милли әдәби премиягә (Россиядә әдәбият буенча иң саллы бүләк!) бы-ел тәкъдим ителгән 338 китап арасынан «кыс-ка исемлек»кә узган тугыз әсәрнең берсе – «Зөләйха күзләрен ача» («Зулейха открывает глаза») дип атала. Аның авторы – Гүзәл Яхи-на – безнең якташыбыз. Казан дәүләт педаго-гика университетының чит телләр факультетын тәмамлаган. Мәскәү кино мәктәбе дипломына ия. Мәскәүдә яши. Кияүдә, бер кыз үстерә. Рус телендә яза.

«Гажәеп дебют! Ел ачышы!» Китапка язган кереш сүзендә язучы Людмила Улицкая якташыбызның романына шундый бәя бирә. Фазыл Искәндәр, Анатолий Ким, Олжас Сөләйманов, Чыңгыз Айтматов... Гүзәл Яхинаны ул шушы атаклы язучылар белән бер рәткә куя. Алар мәктәбен дәвам итүен: милли материалны тирәннән белеп, үз халкын яратып, башка милләтләргә карата хөрмәт белән иҗат итүен искәртә. «Чын әдәбият шундый була – ул йөрәккә үтеп керә», – бу да Улицкая сүзләре. «Зөләйха күзләрен ача» – яшь язучының иң беренче романы. Ә хәзер сүз Гүзәлнең үзенә. Әти-әнисе янында бик еш була ул – аның белән Казанда күрештек.

Р. С. «Зөләйха күзләрен ача» романы «Ел ки-табы» бәйгесенә «Ел прозасы» номинациясен-дә жиңүче дип табылды. Котлыйбыз!

«М

ин бәхетле бала: әби-бабайлар белән үстем. Шуңа күрә бала-лар бакчасына киткәнче фәкать татарча гына сөйләшүем гажәп түгел. Әниемнең тамырлары авылдан, Саба ягынан. Дөрес, бабайлар алтмышынчы еллар ахырында ук Казанга күчеп килгәннәр. Әмма монда да алар үз йортлары белән тордылар. (Китапта татар авылы тормышын сурәтләгәндә әби белән бабай өен искә төшердем. Аларда татар гаиләсендәгә бөтен гореф-гадәт, тәртип саклана иде: бусагага басмыйча, атлап чыгу, бабай килмичә, табын янына утырмау, аңардан алда ризыкка үрелмәү, ипине уң кул белән генә сузылып алу... Ипине бабай үзе кисә, үзе өләшеп чыга иде. Романга кергән татарча сүзләр дә барысы да әби белән бабайдан ишетеп, күңелгә сеңеп калган сүзләр. Мин аларны хәтеремнән яңарттым гына.)

Романның беренче өлешендә татарча сүзләр – жәмлә саен. Бу – әсәрне баета, аңа үзгә төсмер өсти, укучыны татар дөнъясына алып керә.

Әтием ягынан әбием белән бабам – Казан татарлары, алар шәһәрнең үзәгендә яшәде – мин алар янында үстем дисәм дә була. Әтиемнең әнисе – ихтиолог, Казан дәүләт университетын тәмамлаганнан соң, Балык Бистәсендә эшләгән. Аннан, балалар тугач, өйдә генә торган. Юк, безнең нәселдә язучылар булмаган. Әмма иҗат белән шөгыйльләнүчеләр бар. Гыйльметдин бабам Гыйлә-жиевның (әниенң әтисе) Казанда, күргәзмәләр залында шәхси күргәзмәсен үткәрүен, ул чакта кечкенә булсам да, мин дә хәтерлим. Ботаклы-чатаклы агачлардан әллә ниләр ясый иде ул! Өйләре музей кебек иде аларның.

Китабымда күтәрелгән сөргенгә сөрелү темасы, кыз-ганычка каршы, безнең нәселне дә урап узмаган. Бу хакта үземне белә башлаганны бирле ишетеп үстем. Рәйсә әбиемнең (әниенң әнисе) гаиләсен беренче тапкыр Себергә озатырга дип килгәч, бөтен Жәри авылы халкы күтәрелеп чыгып, яклап кала. Икенче юлы алар капка-сын кара төндә шакыйлар... Жиде яшьлек кызчык олы-лар белән бергә шул озын, авыр юлны уза. Маршрут нәкъ китаптагы кебек: вагон-теплушкаларда Красноярск

шәһәрәнә, аннан су юлы белән Ангарага... Романымда күченүчеләр төялгән баржа батуы сурәтләнгән урын бар. Әбиләр белән, чыннан да, шундый хәл була: аларны алып баручы ике баржаның берсе су төбенә китә. Аннан соң да барысы да нәкъ китапта язылганча: халыкны яр читендә, кыргый тайгада ташлап калдыралар. Суга батудан котылганнарның күбесе землянкалар казып кәргәнче кырыла. Исән калганнар әкрән генә жайлаша: тайга читендә, биек яр өстендә кечкенә генә бистә калка – Пит-Городок. Чынлыкта ул әнә шулай аталган. Янәшәдә генә – «Аяхта» руднигы. Рәйсә әбием дә, аның барча туганнары да алтын юалар. Боз кебек салкын суда... Рәйсә әбиемнең уналты ел гомере Ангара ярындагы шушы бистәдә уза. Байлар Сабасына ул 1946 елны кайтып төшә. Кире әйләнеп кайтканда, татарчага караганда Себер акценты белән русча әйбәтрәк сөйләшә торган була – туган телен өр-яңадан өйрәнә. Педучилище тәмамлап кайткан кызны башлангыч сыйныфлар укытучысы итеп куялар. (Сүз уңаеннан әйтеп китим әле, әбием Татарстан Республикасы Президенты Рөстәм Миңнехановның беренче укытучысы!) Ә булачак бабам шушы ук мәктәптә директор булып эшли, немец теле укыта. Алар шулай танышалар... (Байлар Сабасындагы 1 нче санлы мәктәптәгә кечкенә генә музейда әбием белән бабама багышланган стенд та бар. Каберләрен зиярәт кылырга кайткач, мәктәпкә дә сугылырга тырышабыз.)

Китап сөргенгә сөрү, НКВД, татарлар, мөселманнар, христианнар, Казан һәм Себер хакында. Әмма иң беренче чиратта ул Хатын-кыз турында.

Әби Ангарада узган балачагы, яшьлек еллары турында искә төшерергә бик яратмый иде. (Төпченеп, ныклап сорашырга өлгермәдем шул. Алда гел вакыт бар кебек тоела бит, аннан карыйсың, ул кешеләр инде киткән була. Минем дә булды шундый ялгышым...) Себер чоры аның холкында шактый сизелә иде: көчле, нык, ир-атлар кебек. Ә үзе кечкенә генә буйлы, ябык, мөлдерәп торган яшел күзле... Минем Зөләйхам әбиемә бик охшаган. (Ә Зөләйханың кайнаасы – Убырлы карчыкның прототибы, чыннан да, бар дип әйтә алам. Бабаемның әнисенә охшатып яздым мин аны. Ул шундый көчле рухлы, кырыс хатын булган. Юк, тормышта беркемне дә үтермәгән, ачтан тилмертмәгән, әлбәттә. Безгә – оныкларына – бердәнбер фотосурәте һәм аның турында килеп ирешкән хикәятләр буенча билгеле иде.)

Китап язу уе миндә ике ел элек туды. Архивларны хәзер интернет алыштыра: «Сахаров үзәге» сайтында бик олак утырдым, мемуарлар, хатирәләр укыдым, шушы темага язылган фәнни эшләр белән таныштым. Бистәне барып күрәсе иде, дигән уй китапка тотынганчы ук туган иде. Шактый талпындым... Кызганычка

каршы, ул бистә хәзер юк икән инде. «Аяхта» руднигы тора-бара саега, аннан ул бөтенләй ябыла. Дөрес, күпмедер вакыт бистә яши әле. Анда әйбәт кенә колхоз була, яшелчә, жиләк-жимеш үстерәләр. Әмма тора-бара тормыш сүнә. Советлар Союзы таралгач, 2003 елларда халык аннан китеп бетә. Бистәнең интернетка куелган соңгы фотосурәтләре астына «2005 ел» дип язылган. Янәшәдән байдаркадаларда үтеп баручы туристлар төшергән аны. Шактый кызганыч күренешләр. Ташландык өйләр, нигезләр... Тайга барысын да басып, йотып килә. Бәлки, бу дөрестер дә, тайганың үзеннән тартып алганы кире үзенә кайтаруы, дим. Пит-Городокны күрү өчен Лесосибирск шәһәрәннән 300 чакрым су буйлап барырга кирәк. Дөресен әйтәм, ераграк тоелды, куркытты.

Китапны бастыру өчен нәшрият бик олак эзләдем. Бик күп жирләргә мөрәжәгать итеп карадым – уңай җавап көтеп житкәзә алмадым. Аннан очраклы рәвештә генә Елена Костюкович белән таныштым. Ул атаклы тәржемәче, язучы, Европада яши, үз әдәби агентлыгы бар. Аның аша инде Елена Шубинага, аның нәшриятына чыктым. Шулай итеп, китабым дөнья күрдә... Улицкаяның сүз башы язучы – анысы да агентлык эше. Анардан шундый жылы фикерләр ишетү – көтелмәгән сөенеч, язмышның бер бүлгә булды, дисәм дә ярый. Премиягә дә китапны нәшрият үзе куйды. «Кыска исемлек»кә элгү хакында мин, әлбәттә, хыяллана да алмадым. Моңа әле дә ышанып бетмим! Фантастика! Илнең генә түгел, дөньядагы иң зур премияләренә берсе бит бу. Бу вакыйга сөенеч кенә түгел, бер үк вакытта зур җаваплылык та.

Китапны иң беренче булып якыннарым: әти белән әни, кайнаам, ирем, дусларым укыды. Әбием исән булсын иде хәзер – ничекләр сөенер иде ул!.. Гаяз Исхакыйның «Зөләйха»сы белән мин таныш, фильмын карадым. Әмма төп героиняны ничек атарга дигәч, бүтән исем башыма килмәде... «Зөләйха күзләрен ача» буенча кайчан да булса фильм төшерелерме, юкмы, анысын белмим. Әмма бу тарихны мин башта сценарий итеп язган идем.

Ленинградның затлы, зыялы галиме Константин Арнольдович һәм аның хатыны Изабелла, рәссам Иконников, Казаннан профессор Лейбе, кызыл командир Игнатов, төрмәче Горелов... Юк, Себергә алып китүче юлда Зөләйха ялгыз булмый. Аның алдында ачылган яңа дөнья хатыннан сүзсез буйсынуны түгел, уйлауны, һәрнәрсәгә үз фикере булуны, һәр адымы өчен җаваплылык тоюны таләп итә. Ә Ангара ярында туган бердәнбер улына булган Ана Мәхәббәте барлык авырлыкларны жиңөргә булыша...

Укучыларның китап өчен тавыш бирүе бүген өч сайтта бара (ЛитРес, ReadRate Bookmate). Көз ахырына кадәр, шушы сайтларга кереп, премиягә куелган 9 китап белән танышырга һәм үзегезгә ошаганы өчен тавыш бирергә була. Премия тапшыру тантанасында укучылар тавышын иң күп жыйган әсәргә дә билгеләп үтәчкләр.

Әңгәмәдәш – Гөлнур САФИУЛЛИНА.

ЗӨЛЭЙХА КҮЗЛЭРЕН АЧА

(Шул исемдөге өсөрдөн өзөк)

Йөклө? Әйе, бертуктаусыз ашыйсы килде – ашатмадылар ич. Әйе, соңгы араларда эче зурайды – әмма ул моны олыгаю галәмәтенә юрады. Кызыл кунаклар килүдөн туктады – борчу-хәсрәтләрә күплектән дип уйлады. Әмма йөклө булуы... Ай-һай, Мортаза – әжәлне алдаган ич. Үзе әллә кайчан кабердә, ә орлыгы исән, тере – хатын корсагында үсепме-үсеп ята... Яртылаш үскән дә инде.

Кабат кыз бала? Билгеле бит инде, тагын кем булсын. Убырлы ничек диде әле? Дөньяга кызлар гына китерәсең? Юк, ул алай әйтмәде: фәкать кызлар гына китерәсең, шулар да яшәми, диде.

Әллә монысы да?.. Ничек булсын, әлбәттә, шулай. Монысы да туар-тумас көе китеп барыр. Нарасыйга хас якты чибәрлеге нәфис тиредән жуелырга, ә нәни күзләр аны күреп-танып белергә дә өлгөрмәс, иреннәренә елмаю кунмас.

Зөләйханың күзләре караңгы түшәмгә төбәлгән. Тәгәрмәчләр тукылдавына кушылып бары тик уй гына агыла да агыла. Юка такта стена артыннан жылы май киче жилдерә. Яртылаш бушап жиңеләеп калган киң вагон бишек кебек тирбәлә. Һәммәсе тынган – ярты төн аның кулын сыйпап утырган изге күңелле Изабелла да, сөнөп-яктырып аңа озаклап карап торган сәер профессор да йокыга талган. Аңа да онытылырга иде дә бит – оеп китеп булмый.

Алладан баласының һичьюгы аякка басуын сорарга ярыймы икән аңа? Бу дөньяны ташлап киткәнче беренче адымнарын булса да атласын иде ул. Әллә мондый үтенеч бик зур әдәпсезлек саналырмы? Кинәшәргә янәшәдә берәү дә – Мортаза да, мулла-хәзрәт тә юк шул. Кодрәт иясе, Үзең белгерт, ичмасам, бу хакта сорасам ярыймы? Артыгын сорарга базмыйм. Шуны гына үтенсәм... Рәхсәтме?

Һәм шунда ук каршы фикер туа: әгәр Хак Тәгалә сине ишетеп газиз балаңа беренче адымнарын атларлык көч бирсә – шуннан соң аны югалту жиңел булыр дисеңме? Шунда ук, балага ияләшәргә, жаның-тәнең белән бергәргә өлгөргәнче үк мондый хәлнең булуы яхшырак түгелме икән? Хәтерлә, бер айлык гомер бирелгән беренче кызыңнан аерылу сагышыннан үлә язган идең бит. Икенчесе – ике атнадан дөньяны ташлап киткән Фирүзәң өчен алай ук бетеренмәдән бугай. Жиде көн дә яшәргә өлгөрмәгән Халидәң өчен дә... Дүртенчесе, тугач та жаны күбәләк булып очкан Сәбидә өчен еларлык яшен калмаган иде шул...

Шәмсия–Фирүзә, тәгәрмәчләр тукулдый. Халидә–Сәбидә. Һәм янәдән: Шәмсия–Фирүзә, Халидә–Сәбидә.

Шунда ук – шулай яхшырак түгелме? Әнисе мондый уйны гөнаһ дияр иде. Барысы да Ходай иркендә, нәрсәнен, кайчан яхшырак икәннен уйлап безгә баш ватасы түгел. Әмма башны кисеп ташлап булмый. Уйлый-уйлый, жәтмә балык белән тулгандай аңа уй тула.

Ә бәлки, беркем тумас та әле. Хатыннар кое эргәсендә сөйләшеп торган иде, нарасый анасы эчендә яши, әзрәк үсә дә, аннан... вакыты житкәннен көтмичә урыныннан кузгалып өзәлә дә төшә. Бер йомарлам канга әйләнә.

Убырлы да янда булмагач ни булып бетәсен әйтүче юк. Алдан белеп тору әйбәтме соң? Көтү газабы гына. Әгәр белмәсәң?

Арыды, тоташ янулардан арыды ул. Ачылыктан интегү, туймас тамакны алдау, үгетләү йончытты. Ашарга яраксыз нәрсәләрдер ашап эч авырту, төнгә суыклар, иртән сөякләрнең сызлавы үзәккә үтте. Бетләр, янәшәдәгеләрнең үлеми, туктаусыз калтырану, курку... Һәм иң кыены – үтмәс-бетмәс кебек тоелганы – оят.

Аңа гел оят: айлар буге юынмаган тәннен килгән ис өчен дә, көндәлек обход вакытында яланбаш хатынның чәч толымнарына солдатларның гамьсез генә күз төшерүеннән дә ояла ул. Тоткыннар белән шыгрым тулы вагон почмагында чүпрәк белән генә бүленгән бәдрәф кебек жирдә тышка чыкканда ничек ояла. Төнлә, жылынырга теләп, йоклаган профессорга аркасын терәвә дә оят, оят! Кичә кич чит докторның симез бармаклары белән аның тәннен битараф капшавы ничек гарьләнәдерде, оятыннан жир ярылса жир тишегенә кереп китәргә әзер иде. Бөтенесенә ишеттереп, аның йөклә икәннен хәбәр иткәч үкереп елады. Ә шул оят-гарьлекне бөтенесе алдында күтәрәсе дә бар ич әле. Гомерендә беренче мәртәбә серен ире йортындагы биек койма артына яшереп асрый алмаячак. Көннән-көн үсә барган корсак эчендә тууга ук аны ташлап китәчәк нарасые яши.

И Аллам, минем үз юлым кайчанрак төгәлләнер икән соң? Син моны тылсымлы бер селтәндә хәл итә аласың ич. Зөләйха мөндәр урынына баш астына төреп салган тунына йөзен яшерә. Маңгае каты, үткен нәрсәгәдер төртеләп дертләп китә. Кесәләрен әйләндереп караса, таш кебек каткан бер нәрсә күреп аптырап кала. Шикәр! Мортаза сыер һәм атларын алып чыгарга килсәләр малкайларның авызына каптырырга кушып әзерләгән, күсе агуы сәңдерелгән агулы сый. Зөләйха оныткан да иде, әмма ул исән икән. Ап-ак үзе, агу исе сизелми, ризык исе генә. Кайчаннан бирле чакырып йөдәткән әжәле ничәмә-ничә айлар Зөләйха кесәсендә посып ятканмы? Шушы ачы мизгелдә табылсын өчен. Кайнарланып дога кылуына җавап шул булса?

Зөләйха шикәрне битенә якын ук китерә. Әзрәк тешләргәме, әллә бөтенесен берьюлы авызга кабып суырыргамы? Агу шунда ук үтерерме, әллә безарданмы? Озак газәпланасы булырмы? Хәер, барыбер түгелмени?

– Шикәр! Кайдан? – Профессорның шатлыклы-гажәпләнүле күзләре янәшәдә генә. Уянган, терсәгенә таянган да Зөләйхага карап тора. Ай яктысында пеләшен камап алган көдрәләре көмешләнгән. Зөләйха дәшми, шикәрне йодрыгына кыса, үткен кырые тирегә кадала.

– Ашагыз аны, тизрәк ашагыз! – Лейбе дулкынланып пышылдый. – Беркемгә дә күрсәтмәгез, бигрәк тә Гореловка – талап алыр. – Ул бармагын ирененә тидерә. – Ә мин... беләсезме... – Профессор аның корсагына күз төшерә, күзен кысып, икеләнә торып, аннан кыюланып: – Үзен ничек хис итә? – дип сорап куя.

– Кем?

– Бала, билгеле.

– Ул – кыз. Нәсел бетә. Мин кызлар гына таба алам.

– Кем әйтте моны? – Лейбе кисәк торып утыра һәм баш түбәсе чак кына түшәмгә бөрелми кала. Ул Зөләйханың эченә озаклап карап тора: башта канәгәтсез, аннан икеләнгәндәй һәм, ниһаять, сөнечтән балкып: – Ышанмагыз! – ди. Рәхәтләнәп көлә, кулын болтый. – Ышанмагыз!

Тәгәрмәчләр каты итеп шакулдый. Сүз өзәлә. *Шәмсия–Фирүзә. Халидә–Сәбидә.*

– Йөрәгә тибә дип уйлыйсызмы?

– Сорап торасыз тагын! – Профессор ачулы. – Ике ай инде.

Ул картларча ахылдап сәкедә борылырга тырыша. Иеләп, колагын аның корсагына якынрак китерә, эчтә яшеренгән сабийның йөрәк тибешен ишетергә тели, әмма янагын тидерергә кыймый.

Зөләйха учын аның агарган көдрәләренә куя һәм профессорның башын эченә таба этә. Оят чигенә. Чит ир йөзен аның тәнненә тидерә, исән тоя – ә аңа оят түгел. Фәкать беләсе килә: эчтә, анда ни бар?

Лейбе озаклап, игътибар белән, күзен йомып тыңлый. Аннан башын күтәрә – карашы йомшарган, хыялый – һәм дәшми генә ымлый: барысы да яхшы.

– Шикәрне ашагыз, – дип исәнә төшерә, урынына яткач. – Ашагыз, хәзер үк.

Кулын баш астына куеп, елмаюлы йөзен түшәмгә текәп – гүя йолдызларга соклана – ул йоклап та китә.

Зөләйха шикәр шакмагын толып кесәсенә салып куя. Хәзер, аның үз әжәле – татлы, нәзакәтле исле, гадәти шикәр кисәгенә әйләнгән үлем табылган, янәшәдә генә яткан чакта күпкә тынычрак икән. Теләсә кайчан, үз теләгә белән, Аллаһы Тәгаләгә рәхмәт әйтеп, ул аны кабул итәргә әзер. Аның догасын Ул ишетте бит.

Состав озын, әйләнәч юллар, чуен күперләр үтеп, ай яктырткан күлләрне артта калдырып чаба да чаба. Алар озак, бик озак баракак әле. Март башында ты-

ныч кына яшәгән илләреннән куылган көчлөп күченүчеләр барып урнашырга тиешле жиргә килеп житкәнче август ахырлары якынлашыр... Ә аңарчы...

Баржа

Зөләйха авырын кыен күтәрде – эче зур, ә аяклары чуен кебек, тыңлаусыз. Эчтә сабые тынгысызлана: әле орчыктай бөтерелә, әле аяклары белән туктаусыз тибешә. Олы апасы Шәмсиягә охшаган, ахры, анысы да бер тынгысыз, уенчак бала иде. Ә бәлки, ачыккангадыр. Үзе дә бик нык ябыкты, егерме беренче елгы ачлыктагы сыман коры сөяккә калды. Бармакларга кадәр нечкәрдә, хәлсезләнде. Ул сабий ничекләр түзәдер?

Ул еш кына күлмәк тукумасы шартлардай булып тартылган эченә карап тора, ә анда – эчтә чәнти бармак тырнагы кадәр генә борынын жыерган нарасый нәни авызын ачадыр, ашарга сорыйдыр кебек. Шул чакта күкрәкләренә сөт төшкәнән тоя. Аңа бит нибары жиде ай, ә сөт төшә! Сәбидәне көткәндә дә шулай булган иде.

Зөләйхага кызларын уйламаска иде дә бит. Әмма дулкыннар баржа читенә бәрелгән саен, *Шәмсия–Фирузә–Халидә–Сәбидә* дип кабатлап торгач соң... Су өстенә канаты тияр-тимәс очкан акчарлакка кадәр Шәмсия дип ачыргаланып кычкыра, аны икенчесе эләктереп ала, өченчесе: *Фирузә, Халидә... Сәбидә...*

Ишетмәскә тырышып колакларын томалап карады. Юк! Арыды ул. Исәп-санны югалган көннәр, атна, айлар буге каядыр барудан туйды. Красноярда аларны көчкә сөйрәлүче шушы баржага шыплап тутырдылар. Сәер профессор Лейбе, үз булып беткән Изабелла, кырыс Константин Арнольдовичны, рәссам Илья Петровичны, хәтта сөйкемсез Гореловны – Ленинградтан чыкканнарның һәммәсен кара мыеклы кызыл-урдалы пристаньнан ук катерга төяп каядыр алып китте. Зөләйха аларны кабат күрмәстер, шәт. Алар үткәндә калды. Мортаза һәм Убырлы кебек күзгә генә күренгән өрәкләр сыман, узганда инде алар хәзер. Якыннарын югалтудан да арыды. Аерылышу хәвефен тоеп яшәүдән дә туйды. Баласының үлемен, үзенекен көтүдән... Чыны – яшәп арыды. Бердәнбер юаныч – күлмәк кесәсендә. Ихлас күңелле тугры дус, һәрчак ярдәм итәргә әзер әнисе сыман, шул шикәр кисәге бар. Бүтән берни кагылмый аңа, урап үтә яки читкә чәчелеп кала: югыйсә янәшәсендә – шыплап тутырган вагондагыларның күпмесе акылдан язды. Көн саен күпме кеше үлә – кемдер авырып, кемдер ачлыктан: мәрхүмнәр юл читендә ятып кала, аларны жирләргә, хәтта өсләренә туфрак сибәргә дә өлгөрмәгән чаклар була, эшелон алга ыргыла. Пышмага житәрәк шул эшелоннан күпмедер кешенең кача алуын белеп, тагын шул ук ысулны сынап карарга теләүчеләр булды. Качкыннарны тиз тотып, вагон читенә тезеп аттылар.

Ә Зөләйха исән. Димәк, аның өлешенә тигәнә – шул шикәр шакмагындадыр. Шуңа да түземлеге төмам төкәнгәч, суырырга дип саклап тора. Әлбәттә, сабые туганчы, икәү берьюлы, аерылмыйча китеп барсалар яхшырак буласы иде дә...

Н. Васильева рәсеме

Зөләйха күзләрен ача. Томан эчендә шәйләнгән ерак яр алсу нурга төрөлгән. Кинәт таныш тавыш: «Әйдә!» Баржа борынында билгә кадәр ялангач Игнатов. Бер матрос аның өстенә чиләге белән елга суы коя. Игнатов яңгыратып көлә, башын чайкый, юеш чәчләреннән су тамчылары чәчри, колакларын, күкрәген уа. Елмаюы матур аның, тешләре ак. Шикәр кебек. Ә аркасында – тирән яра эзе.

...Енисей буйлап тәүлек буе бардылар, иртән Ангарага чыктылар. Көн эссе, тирләр. Кай арада көн бозылды, яшен уты күкне урталай ярып үтә. Күк күкри. Давыл кинәт, көтмәгәндә башланды, баржаны йомычка кебек бөтерә, айкый-чайкый, дулкыннар күбекләнеп өскә сикерә.

– Төпкә китәбез! – дип акыра кемдер. Палуба янтая. Зөләйханы дулкын бөтереп ала, каядыр аска ыргыта. Авыз-борынга су тула. Күзне ачып булмый. Ул кулларын күкрәгенә кушыра. Ниндидер каты әйбергә бәрелә. Аллаһы Тәгалә синең юлыңны кисәргә карар кылган – Ангарада батып калырга язган икән.

Бисмилләһир рахмәһнир раһим...

Авызга су тулган, әче. Сулап булмый, тешләр шыгырды.

Әлхәмдү лилләһи раббил... гәләһмиин...

Толымнары өскә калка, әкрән генә селкенеп тора, суусемнәрмени... Үкчәләре йомшак ләмгә бата. Инде берни шәйләнми. Бала кисәк уяна. Аяклары белән тибә, бер, ике, өч... Куллары хәрәкәткә килә, бәргәләнә. Зөләйханың корсагы дер-дер килеп селкенә, нәни үкчә эчтә ярып тибенә дә тибенә.

Зөләйханың аяклары дерелди. Бармаклары төпкә тиюгә бөтен көченә гәүдәсен этеп жибәрә, куллары бер кысыла, бер языла, ишә, көрәшә...

Ни гажәп, ул өскә калка. Өскә, өскә... Кул-аяклары белән бөтен көченә ишә, тизрәк, тизрәк! Ә өстә дулкыннар котырына. Менә ул зәңгәр күкне шәйләп ала. Әллә чыкты?! Су кайный, үкерә, бәргәләнә. Зөләйха йөзә белми. Аяклары тагын аска тарта. Янадан төпкә китәрмени? И Алла!..

Кемнәңдер кулы чәченнән өстерәп аны өскә тарта.

– Суга ят! – таныш тавыш бик якында гына. – Корсак өстә! – Игнатов ич бу!

Зөләйха әйләнмәкче, куллары белән кемгәдер ябышмакчы була.

– Батырасың! – Игнатов читкә каерыла, әмма кулына урап тоткан толымнарны ычкындырмый. – Ят, дидем. Дура!

Ул йөткерә, көрәшә, чак ишетә. Әмма тырыша, корсагы белән өскә әйләнә, суга ята. Дулкыннар арасында чайкалган эче утрау кебек кабарып тора. Өстән койган яңгыр йөзне камчылый. Сулыш алырга гына хәл житсен, сулыш алырга!

– Тотам сине, тотам, – тавыш якында гына. – Толымыңнан тотып торам.

Сабые тынычланды, комачауламый. Дулкыннар тынар кебек, яшен ерагая.

– Син мондамы? – Зөләйха авызына су туласын белеп башын борырга курка.

– Монда, – ди тавыш. – Синнән аерылып кая китим инде хәзер.

Агым уңаена аккан, тәмам хәлсезләнгән бу икәүне бер-ике сәгатьтән баржа белән очрашырга тиешле катер куып житте. Исән калган Зөләйха белән Игнатовны, тагын берничә матросны палубага тартып алдылар. Өс-башларын салдырып, киптерергә куяр алдыннан Зөләйха кулын кесәсенә тыкты. Ярты уч ак кесәлдән башка анда берни калмаган иде. Кесәл бармак арасынан шунда ук агып бетте.

Йосыф

– Берәмләп – санагыз! – дип боера Игнатов.

– Беренче! – Горелов шуны гына көтеп торган диярсен.

– Икенче, – дип элөктереп ала кемдер. – Өченче... Дүртенче...

– Сезнең белән утыз, гражданин начальник, – монысы Изабелла тавышы.

Зөләйха башын күтәргәндә Игнатов әле һаман Изабеллага карап тора иде.

Аллага шөкер, давил узды бугай. Зөләйха учакта кайнаган тоз шулпасын болгатырга дип озын таяк ала. Шул мизгелдә эчтәге бала уяна, эчен тарткалый-йолыккалай. Кычкырып иде, тыны кысылган, ни сулай, ни дәшә алмый. Тезләнә, жиргә чалкан ава. Күз алдында йолдызлар сикерешә. Башланды!

– Су жылытыгыз! – Игнатовның тавышы ерактан ишетелә.

– Ирләр, безне калдырасыз икән, – Изабелла тавышы.

– Учаксыз катабыз ич. Хатыннарың бала тапканын күрмәгәнмени без!..

...«Менә, булды да! Өлгердек!» Лейбе аркылы яткан, әле генә үзе тартып чыгарган сабының юеш тәнен беләгенә ныграк кыса. Яңа туган бала беренче мәртәбә авызын ача, шундый каты итеп кычкырып жибәрә... Вульф Карлович Ангарага төшә, яр кырыенда канлы кулларын озаклап юа. Таш өстендә утырган Игнатов аңардан нидер сорый.

– Малай! – Озын, нечкә бармагын Лейбе югары күтәрә. – Йосыф! Уйлап кына карагыз, аю-бүредән башка беркем яшәми торган, дөнья читендәге буп-буш жирдә... Йосыф һәм Зөләйха! Шаккатырлык хәл бит бу!

– Әйтегезче, – Игнатов фуражкасын сала, – әгәр сез булмасагыз? Ул... Ул...

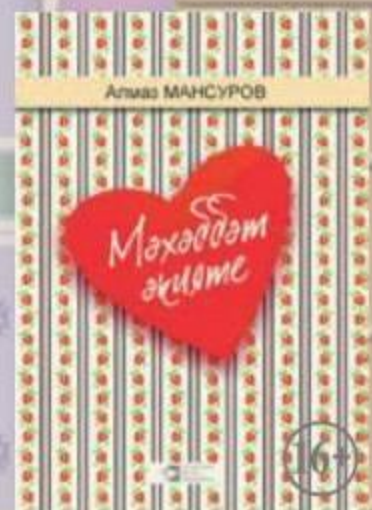
– «Әгәр дә ки... ни булыр иде» дип сез еш уйланысызмы?

– Юк.

– Дөрес эшлисез. Нәрсә бар, шул гына бар. Фәкать шул гына бар.

...Игнатов ярдан менгәч соры папканы табып ала. Ача, эре, кәкре хәрәфләр белән – күмер белән буш почмакка: «Юзуф» дип язып куя.

Роза МУЛЛАНУРОВА тәржемәсе.

**Габдрахман
ӘПСӘЛӘМОВ**
**«Ак чәчәк-
ләр»**

Бу роман язылуга быел – 50 ел. «Ак чәчәк-ләр» – шул чорда яшәгән кешеләр, аларның уй-кичерешләре һәм мөхәббәтләре турында сөйли. Әсәрнең үзәгендә – күпне күргән, күпне башыннан кичергән атаклы профессор Әбүзәр Таһиров. Аның өчен халыкка намус белән хезмәт итүдән дә изгерәк бурыч юк. Әсәрнең башыннан ахырына кадәр карт профессорның иң яраткан укучысы, профессор өендә үз кеше булган Гөлшәһидәнең мөхәббәт тарихы тасвирлана.

Гамил АФЗАЛ
**«Үз туксаным
туксан»**

«Әсмабикә жаным, ахирәт», «Өф-өф итеп...», «Мыек борам», «Ир бала яхшымы, кыз баламы?»... Без аның бу шигырь-ләрен сөхнәләрдән бүген дә яратып тыңлыйбыз, алай гына да түгел, үзбездә яттан сөйлибез! «Кызлар күңелә», «Ялкау кызлар» кебек җырларының өле дә җырчылар репертуарынан төшкәнә юк. Татар әдәбияты классигы Гамил Авзалның бу китабына тупланган тирән юмор һәм үткен сатира белән сугарылган шигырьләре, кыска хикәяләре, юморескалары укучы өчен шуңа да зур бүлек булып, мөһим.

**Алмаз
МАНСУРОВ**
**«Мөхәббәт
әкиятә»**

Яшь язучының беренче китабына яшьлек һәм мөхәббәт хисләре белән өртәлгән, хыял-уйны яктылыкка тоташтырырга сәләтле хикәяләре тупланган. Алмаз – шөһәрдә туып-үскән егет. Шуңа да ул тасвирлаган вакыйгалар күбесенчә шөһәр урамнарында, тукталышларда, биек-биек йортлар эчендә бара. Алай да төп герой табигаттән аерылмаган, аның күңел түрәндә ландышлар чәчәк ата. Гомумән, Алмазның һәр хикәясендә кешеләрне ярату, күңел жылылыгы, хәтта балалык самимиетләре бар.

Әнас ХӘСӘНОВ
**«Бәхет кайда
оя кора» «Где
гнездится
счастье»**

Язучының бу романында яшь замандашларыбызның җәмгыятьтә тирән иҗтимагый үзгәрешләр чорында (XX гасыр ахыры – XXI гасыр башы), илдә кыргый капитализм шартларында бәхеткә омтылулары, эзләнү, хаталары, югалту-табышлары аша тормышта үз урыннарын табулары тасвирлана. Язучының хикәя геройлары – ихлас күңелдән яратып сурәтләгән өлкән буын, гомерләрендә күпне күргән хезмәт кешеләре, тормышны сөеп яшәүчеләр милләт-төшләребез.

Касыйм ТӘХАУ
«Өч әкият»

«Кырымска улы Кырымскак мажаралары», «Кондызлар илендә», «Кыштуган»... Өч кичкә – өч әкият. Беренче көнне кырымскалар, ө икенче кичне кондызлар дөньясында яшәп алырсыз. Ө Кыштуган – су чычыгы. Кыштуганның өллә никадәр дуслы бар: чәберчәк малае, керәшәләр, шөһләгән, күкә, тукран, чукур белән суер... Һәркайсының үз мәшәкәте. Кошлар дөньясында да төрлечәк була, ачуланышып, тарткалашып та китәләр. Ярый араларны җайларга шунда ук Кыштуган килеп җитә...

**К. С. ФӘТХУЛ-
ЛОВА,
Ә. Ш. ЮСУП-
ОВА, Ә. Н. ДЕН-
МӨХӘММӘТОВА**

**«Татарча
сөйләшк.
Давайте
говорить
по-татарски.
Let's speak
tatar»**

Татар теле белән кызыксынучылар өчен төхдәм ителгән өлегә уку әсбабы үз эченә 13 бүлекне – өзерлек курсы һәм көндәлек тормыш белән бәйлә аралашу темаларын ала. Аны укытучы җитәкчеләгендә татар телен өйрәнү өчен дә, мөстәкыйль рәвештә сөйләм күнекмәләрен камилләштерү өчен дә кулланырга мөмкин.

Ландыш
ХӘСӘНОВА,
«Татарстан-
Яңа гасыр»
каналының
алып баручысы:

ТӘӘСИР.

Романның герое – автор үзе. Көн яктысын ул беренче тапкыр 3 яшендә генә күрә. Уйнаштан туган баланы әбисе белән әнисе беркай чыгармыйча, кешедән яшереп, 3 яшенә кадәр караңгы чоланда бикләп тотта. Бала үз көнен үзе күрә: караңгы почмактагы кисмәктән он табып, аны су белән бутап ашый. Беренче уенчыгы – бака, соңрак соры тычкан була. Авазлар белән генә аралашырга күнеккән малай бары 9 яшь җиткәч сөйләшәргә өйрәнә. Әмма кеше нинди генә шартларда яшәсә дә, Ходай Тәгалә биргән сәләт ачылмый калмый – өсәрдә шул фикер ачык чагыла. Килмешәк урамга чыгу белән кулына таш кисәгә алып җиргә сызгалый башлый, нидер ясарга омтыла. Тора-бара үзе күзаллаганча Галәмне, йолдызларны, Кояшны ясай. Куллары гел иҗади эзләнү, яңалык таләп итә: көгәз-каләмсез тора алмый. Шушы эзләнүләр аны сәнгать училищесына алып килә... Кырыс шартларда үскән малайның сынау баскычларын үтәп белем алуы, үзәлди куйган максатларына ирешеп, җәмгыятьтә үз урынын табуы зур хөрмәт уята. Әсәрнең герое – авторы Кадим абый Жәмит – әбисе белән әнисенә үпкәләми, ачу сакламый: менә монысы тагын да зуррак ихтирамга лаек, минемчә. Танылган сынлы сәнгать остасының күңел матурлыгы иҗатында чагыла.

Ризидә ГАСЫЙМОВА

МӘЧЕТТӘ

(нәсер)

Мәчет капкасыннан ир-ат белән хатын-кыз килеп керделәр. Ир-ат озын буйлы, асаба матур гәүдәле. Хатын-кыз, киресенчә, кеп-кечкенә, юп-юка иде. Өстенә караңгы зәңгәр төстә плащ кигән, башына, плащына иш итеп, зәңгәр төстәге яулык бәйләгән. Төрәздән урамга карап торган хәзрәт аларның атлап килешенә игътибар итте. Шул кечкенә хатын: «Без бик дәрәс киләбез», дигәндәй, ышанычлы адымнар белән алдан атлый, ә зур гәүдәле ир икеле-микелерәк кыяфәттә аңа ияргән иде. Хатын-кызда тәвәккәллек зуррак шул...

Алар мәчет ишегенә килеп житкәч, туктап, бер-беренә карашып алдылар да, ипләп кенә эчкә үттеләр. Хатын мөселманча сәлам бирде. Аннары кыю атлап (кыю гына түгел, күзгә бәрелерлек матур да икән әле ул!), хәзрәт каршына килде:

- Хәзрәт, без хәер бирергә дип кергән идек.
- Бик рәхмәт, узыгыз, утырыгыз.

Тик хатын утырырга ашыкмады, ишек төбәндә таптанып торган иргә борылып, сабий бала белән сөйләшкәндәй, әниләрчә кайгыртучанлык белән эндәште:

- Әйдә инде, кил!

Аннары үзе, сезгә комачауламыйм, рәхәтләнеп сөйләшегез, дигәндәй, гел читкә үк барып утырды.

Хәзер инде хәзрәт ир-атка күз салды. Хатын кебек «чатнап» тормаса да, күркәм генә кеше иде бу. Күренеп тора, үз тормышын үзе алып баручы. Әмма карашында ниндидер таркаулык сизелә. Урысларда «потерянный взгляд» дигән сүз бар бит. Татарчасы «аптыраган кеше карашы» була микән соң аның?

- Тыңлыйм сезне.
- Хатыным төшкә керә, – диде ир, – бу арада көн саен. Үлгәнәнә ике ел булды.

– Рухына дога кылайык алайса.

Ир ризалык белдереп баш какты.

Доганы гадәтәнчә бик жиренә житкереп кылды хәзрәт. Бу ир-ат аңардан, һичшиксез, канәгать булып китәргә тиеш иде. Әмма аның яхшы итеп багышлауларын ишеттеме ул, юкмы, һаман күңеле тынычланып бетмәгәндәй утыра бирде.

– Хатыныгызының үлемен бик авыр кичердегезме? – диде хәзрәт, сүзсез калуны килештермичә.

– Ул авариядә үлдә. Ә мин... рульдә идем.

– Аңладым инде. Тик үзегезне гаепләргә кирәкмәс. Язмышына шулай язылган булган аның.

Ир-атның йөзәндә, кем әйтмешли, «бер бөртек кылы да селкенмәде». Моның ише юату сүзләрен ул, күрәсәң, күп тапкырлар ишеткән булгандыр.

– Үлгән артыннан үлөп булмый. Өйләнәп яшәү кирәк, – дип дәвам итте сүзен хәзрәт. Бу фикер белән ир-атларның, гадәттә, барысы да килешә – әмма яңа танышына монысы да ошап житмәде бугай. Инде сез дә шул турыдамы, дигәндәй, ризасызлык белән урыннан кузгалды.

Бу вакытта хатын-кыз да торып баскан иде.

– Син чыга тор, – дип эндәште ул, ишек катында тукталган ир-атка. Ә үзе аның урынына – хәзрәт каршына килеп утырды да, ир артыннан ишек ябылганын көтеп, беркавым эндәшми торды. Аннары хәзрәткә борылды:

– Ул бит мине ярата, – диде хатын, мине сүзенә басым ясап.

Күпне күргән, күпне ишеткән хәзрәт өчен дә көтелмәгәнрәк сүзләр булды бугай бу – аның йөзәндә гажәпсенү чагылды.

– Ә мин кияүдә, – дип дәвам итте хатын. Моңы әйткәндә читенсенеп киткән кебек булды, әмма карашын хәзрәттән алмады.

Хәзрәт исә һаман берни эндәшмәде.

– Нишләтим соң, яраткач? – диде хатын, аның белән бәхәсләшкәндәй. – Нигә сез бер сүз әйтмисез?

Хәзрәт җавап итеп көлемсерәде. Тик көлемсерәве жылы, мөлаем килеп чыкты. Игътибар белән караган кечкенә соры күзләрендә борчылу катыш аңларга, хәлгә керергә тырышу чагылып китте.

– Ни дип әйтим соң? – диде ул. – Сез бит мин әйтергә тиешле бөтен сүзләргә үзегез дә бик яхшы беләсез.

– Беләм...

– Шулай булгач?

Хатын беркавым эндәшми торды.

– Бик яшь идек шул әле без ул вакытта, – дип сөйләп китте ул кинәт. – Без бергә эшләдек. Ничектер якынаеп киттек инде. Үзем дә белмим. Минем ирдән дә, гайлә тормышыннан да жан суынган вакыт иде ул. Тик бер башлагач... аерылышу бик кыен була икән. Аның хатынының да, минем ирнең дә сизенгән, шикләнгән чаклары булды, ләкин... безнең мөнәсәбәтләр беркайчан да бетеп житмәде.

– Нигә аерылып, никах укытып яшәү турында уйламадыгыз соң? – дип кызыксынды хәзрәт.

– Белмим, – диде хатын, – күрәсәң, кыюлык житмәгәндер. Аннары – балалар бар бит. Аныкылар да икәү, минекеләр дә. Ә ул гел әйтә иде: «Без барыбер бергә булырбыз кебек, мин нәрсәдер көтәм әле», – ди иде. Мин дә шулай – нәрсәдер көтеп яшәдем инде... Ләкин юк, юк, хатынына үлем теләмәдем мин аның! Бу хәбәрне ишеткәч тә... ниләр кичергәнемне үзем генә беләм. Ул үзе дә авыр хәлдә иде бит. Табиблар исән калмас, дигәннәр иде. Шундый чакта кешене ничек ташлап китәсәң? Хәзер ул әнә минем бөтенләй күчеп килгәнне көтеп яши. Ә мин... гомер иткән иремне ташлап китә алмыйм. Бәлки, сез миңа берәр киңәш бирерсез?

Нигә дип хәзрәткә шундый сорау бирде икән ул? Никахлы ире була торып, башка бер ир белән очрашып йөргән хатынга хәзрәтнең ни дип әйтәсе билгеле иде бит! Ләкин бу дөньяда гажәп хәлләр дә була икән. Хәзрәт житдиләнде, әмма күтәрелеп бәрелмәде:

– Миңа андый сораулар бирмәгез әле сез, – диде ул, тыныч кына. – Мин дә бит сезнең кебек үк адәм баласы. Сез Аллаһ Тәгаләдән сорагыз. Догалар беләсезме?

– Беләм...

Хатын урамга чыккач, кай таба китәргә белмәгәндәй, беркавым аптырап басып торды. Аның фикере таралган иде.

...Ә бит чыннан да догалар белә иде хатын. Ничек белмәсен – әбисе гомер бусе дин тотты. Балачакның иң истә калган, иң матур күренеше шул – олы якның түрәндә ап-ак намазлык өстендә ак яулыгын озынча итеп бәйләгән әбисе сажда кылып утыра. Әбисе өйрәткәннәр һаман тел очында.

...Ир, машинасына сөялеп, аны көтеп тора иде.

– Бик озақ, – дип каршы алды ул аны. – Ә мин чыгып киттем тизрәк. Өйләнү турында сүз башлауга...

– Син догалар беләсезме? – дип бүлдерде хатын ирне.

– Юк.

– Мин сиңа иртәгә язып алып килермен, яме.

– Хәзер миңа кайтмыйбызмыни?

– Юк, минем бу тирәдә эшләрем бар әле.

Эшләрем бар, дисә дә, хатын парк эченнән жәяүләп кенә туп-туры тукталышка таба китте. Үзен нишләптер бәйсез-ирекле-рәхәт хис итеп атлады да атлады ул. Үзе авыз эченнән бертуктаусыз дога укыды:

– Кульһүүәллаһү әхәде. Әллаһү самәде. Ләм йәлиде. Үә ләм йүүләде. Үә ләм йә күлләһү күфүүән әхәде...

Бу илаһи яңгырашлы сүзләргә кабатлаган саен, күңеленә тынычлык иңә баруын тойды. Тынычлык һәм... ниндидер рухи ялгызлык. Хәер, нишләп ялгыз булсын, ди, ул? «И, Ходаем, – дип эндәште хатын, ап-аяз күк йөзә аша бик еракка төбәлеп. – Бу азаптан коткарсан иде син мине. Калган гомеремне тыныч кына яшәп бетерә алсам иде. Амин...»

ШИГЪРИЯТ

Равилә
Шәйдуллина

Равилә ШӘЙДУЛЛИНА – шигърияттә яңа исем. Аның нәниләр өчен берничә шигырь китабы бар. Бүген исә сезгә аның хатын-кыз күңелен ачкан, хыял, хис, кичерешләргә төрелгән бер шөлкәм шигырьләрен тәкъдим итәбез.

ХЫЯЛ КЫЗЫ

Сурәт

Киёмнәрең затлы синең,
Бармак саен алтын йөзек...
Тик йөрәгең генә тузган,
Тузган йөрәк күпкә түзеп!

Бармагыңда алтын йөзек –
Күз тимәскә бер алдау ул.
Белмәсеннәр ят карашлар
Йөрәгеңнең мең ямавын.

Нахак сүзләр, агу сүзләр –
Елан телнең бер ялмавы.
Түзә белгән йөрәкләргә
Елан чагу бер дөва ул!

Хыял кызы

Хыялый мин – күккә ашып үстем.
Урак Айны таган итеп кайчак,
Тирбәлдем мин күктә – биектә.
Болытларны кочты минем кочак.

Йолдызларны калфак итеп кидем,
Жилкән болытларны киердем.
Йолдызларга кадәр житәм диеп,
Сабый хыялымда тилердем.

Жил кызыдай болытларны кочтым,
Болыт тауларыннан боландай
Жиңел чаналарда мин очтым.
Ак болытлар белде. Күрде Ай.

Ак болытта калды Балачагым!
Сезнең арагызга мин төштем.
Хыялый кыз һаман Күктә йөри,
Жирдә яшим – гади бер кеше.

Халәт

Юк, коенмыйм бүген таң нурында,
Таң-иртәдән жаным яралы.
Аяк асларымда аунап ята
Сынган канат каләм-каурые.

Әрәм үткән мизгел-көннәрдән
Ел-гомерләр жыйнап мескенем –
Тәмам арды инде карт Күке.
Гасыр кебек үтә һәр көнем.

Арыган жанның жилләр жилгәрә,
Каеннар да, әнә, кайгыда.
Жир кызының узгын газабына
Битарафтыр фәкать Ай гына.

Бу халәтем, бәлки, узгындыр да,
Сызлана шул жаным, сызлана.
Балачагым, әнә, кубыз уйный
Хәтеремнең каен тузында.

Иң зур гөнаһ

Иң зур гөнаһ кайсы гамәл –
Гайбәтме ул, ялганмы?
Әллә сүз йөртеп бозумы
Ике кеше арасын?
Андый кеше белә микән
Ут-төмүгкә барасын?

Уллы яки кызлы берәү!
Сөйләмә ят баласын.
Мәкер кушкан сүзләр белән
Бозма туган арасын.
Бакыйлыкта ялачылар –
Утлы таба ялаучылар.

Үзгәрү

Инкыйлабны кичкән халык бер чак
Байрак читләп чикте хыялын.
Шул байракның шигарьләре бизи
Әбиләрнең ыштан балагын.

Яңа буын Жиргә килгән саен
Эзли тагын яңа мажара.
Яңа байракларга чигәр өчен
Яңа шигарь эзләп нужара.

Эзлесе юк – әнә киштәләрдә
Сүрәләре изге Коръән бар!

Алга таба юлны акыллылар
Китап сүзе белән яралар.

Жаным өши

Өши жаным, өши жаным,
Учакның уты сүнгән.
Ялкыны сүнгән мәхәббәт
Жылытмый жанны бүтән.

Сөйләшергә уртак сүз юк,
Күзләр ике тарафта.
Икебезгә уртак түшәк
Ятим таралып ята.

Бер өшегән жанны, бәгырь,
Жылыту кыен, диләр.
Үзем әле синең белән,
Ә жаным иләс жилдер.

Адашып йөри кайдадыр –
Жылылык эзләп киткән.
Син дәш әле ана, бәгырь,
Әйләнеп кайтмас микән?

Туңган жанны эретергә
Бер жылы сүзең житәр.
Иркә сүздән күңел гөлем,
Бәлки, терелеп китәр.

Кем урлаган?

Бер энәсен тартып алдым
Ай нурының.
Бер сапламын өзеп алдым –
Тоғымнарның.
Яулык чиктем сөйгәнемә
Көмеш нурдан.
Югалды шул кульяулыгым.
Кем урлаган?

Чөчүргечем төшөп калды
Толымнардан.
Шуны эзләп йөрим бүген
Болыннардан.
Кульяулыгым, ефәк тасмам
Кем урлаган?

Гомер узмас кебек иде
Су юлыдай.
Дингезләргә агар диеп
Уйланылган.
Бу гомерләр кар сулары
Булган икән,
Аккан эзен яңа язлар
Жуйган икән.

Кульяулыгым, ефәк тасмам
Тапмам инде...
Дәръяларга гомеркәйләр
Аккан инде.

Ишеткәнең бармы синең
Йолдызлар серләшкәнән,
Жемелдәшеп, бер-берсенә:
«Сөям», – диеп дәшкәнән?

Күрдеңме йолдыз яңгырын
Болытсыз айлы төндә?
Зөһрә кыз белән бергәләп
Айның төшкәнән күлгә?

Зөһрә кызны Йолдызлардан
Ай көнләде – белдеңме?
Ай кебек сине яратсам,
Йолдыз булыр идеңме?

Күктән эзләмим бәхетне,
Син – Жирдәге йолдызым!
Ай да бит өзлеп сөйгәнгә
Урлап киткән Жир кызын.

* * *

Әйтмә миңа авыр сүзләр.
«Рәнжетим моны», – димә.
Минем күңел күбәләгем
Бер кырын сүздән үлә.

Мин – күбәләк, син чәчәк бул!
Шайтан таягы нигә?
Чәнечкеләрең кадалса
Иреннәрем тиюгә,
Түзәр, түзәр, түзәрмен дә
Очып китәрмен жилдә.

Ә хәзәргә инәле син.
Белеп торам: инәлерсең!
Бәлки әле үтәнерсең,
Үкенгәндәй итәнерсең...
Ни файда соң үкенүдән,
Күбәләкне үтерүдән?

Иремә

Дертләндереп күкләр күкрәгәндә
Жан тынычы табам күкрәгәндә.
Караңгылык каплап алса барын,
Белеп торам ныклы кыям барын.

Янәшәмдә генә, бәгырь, син бар.
Янәшәмдә генә минем сагым.
Кочагыңда – миңа жылы урын;
Назлан гына шунда, сылан, сарыл!

Шул бәхетнең кадрен белмим кайчак,
Татлы телем гүя үткен пычак.
Үпкәләшкән минутларым әрәм,
Хәләлеңә кинә тотма, бәгърем!

Кем санаган әрәм төннәр санын?
Шул төннәргә жәлләп
сыкрый жаным.
«Кичер!» дия белмәс горурыңны,
Бүген сорыйм синнән: кичер, жаным.

* * *

Кайтып барам машинада.
Бер кыз бала!
Тузанлы юл... Яланаяк
Кызкай бара.

Күрә мине: кызыга ул.
Кызыкмасын!
Ул бит минем балачагым,
Юлы озын.

Туктыйм. Мин дә – яланаяк!
Йә, кызыкмы?
Мин дә бастым синең янга.
Әй кызыккай!

Нинди хозур басып тору
Бу туфракта.
Кызыкма син, юлым илтә
Тик офыкка!

Ә синеке озын әле...
Әй кызыкай,
Синең садә яшьлегенә
Кызыгамын!

Гомер көзе

Көз. Салкын. Яңгырлы.
Эзлим мин югалган жылыны,
Кыш өчен жылытыйм жанымны.

Көз. Салкын. Чәчәкләр.
Иелеп чәчәкләр тажына,
Дәшәм мин чәчәкнең жанына.

Көз. Салкын. Кырпак кар.
Чәчәкнең тажына кунган кар.
Миндә дә чәчәкләр зары бар.

Көз. Салкын. Ак томан.
Кышларга кергәндә кемдә дә
Куерган сагышлар бар сыман.

Чәчәкләр. Елыйлар!
Көзләрнең яңгыры күзләрдә.
Көзләрдән юату эзләмә!

Яшьлекне эзләү

Чәчкәләрем көзләр булып елый.
Юатырга янда ишем юк.
Кочаклашып уза япъ-яшь парлар,
Аларның шул миндә эше юк.

Бәхетлеләр уза янәшәмнән.
Ел фасылы тими парлыга...
«Бу бит безнең сукмак!» – диеп,
Эчтән генә дәшәм аларга.

Әй бу сукмак! Мәхәббәтне саклап,
Басып торам монда ялгызым.
Таныш шәүлә күрми китеп бара...
Хыялыңда калган хур кызын.

Куеныма алдым, жылытырмын –
Ялгыз күшекмәсен хыялым.
Кара төнне икәү кичәрбез без,
Төн артында көтә уяну.

Ә әлегә – жанда кайтавазмы,
Китеп барган кошлар өнөме?
Алар көнгә, ә мин төнгә керәм –
Ялгызлыкның тәүге төненә...

Күңелемдә ике яз

Бу көннәрне якты дию генә,
Алтын дию генә аз мәллә?!
Нәрсә булды көзгә?
Нәрсә булды безгә?
Тирә-юньдә яшел яз мәллә?

Бу күңелдә нинди шатлык хисе,
Каян килә жылы май нуры?!
Нәрсә булды безгә?
Нәрсә булды көзгә?
Жанга ява ләйсән яңгыры...

Бу гөлләр, күр, *сонгы гөлләрмени?*
Күпме матур төсләр, күпме наз!
Нәрсә булды безгә?
Нәрсә булды көзгә?
Килде жиргә быел ике яз!

Рәдиф ГАТАШ

АЛТЫН КӨЗДӘ КИЛГӘН ЯЗ ТУРЫНДА

Томер буена
жырларга гашыйк-
мын. Халык
жырларына: озын,
бормалы, гажәеп
бер могжизадай
татар, башкорт көйләренә мәкиббән
булып яшим. Аларны башкаручы
кабатланмас моң ияләре Фәридә
Кудашева, Рәшит Ваһапов, Мөгафүр
Хисмәтуллин, Илһам Шакировларга
рәхмәтлемен: нинди бай милли
дөнья, илаһи рухи кичерешләр
белән бәхетле иткән алар безнең
чордашларны, дим. Шагыйрьләрдәге
халыкчанлык та, һичшиксез, шул
жырлар, жырчылар тәрбиясе бит.
Тукайдан башлап бу шулай. Аның
заманында ук шагыйрь сүзләренә
язылган жырлар туган. Бүген дә
композиторларыбыз чордашлар-
рыбызның шигыренә көй язып,
нәтижәдә, бик матур жырлар туа
тора. Без бу хәлләрнең шаһиты.
Яшермим: халык үзенеке кебек үк
яратып, дәррәү кабул иткән
жырлары булган бәхетле шагыйрь-
ләргә гел көнләшеп карыйм.
Ә үземнең аз санлы, әмма жаныма
бик газиз, кадерле жырларым –
ягъни аһәңсазларыбыз көен язып,
«канат куйган», үз вакытында
шактый яңгыраш тапкан жырлар
булып киткән шигырьләрем гел дә
яз белән бәйлә икән ләбаса!
Әйе, әйе, «Язгы ташу», «Язлар
белән бер ташыйлар сулар» һәм,
әлбәттә инде, «Күңелемдә ике яз»...
Хәтта шул ук чордан «Аңлашу»
(көйләрен Вәсим Әхмәтшин,
Риф Гатауллиннар язган) жыры да
хисләрне әнә шул яз белән бәйли
икән бит:

Сөйләшик – жилләренң
Ак хәбәр йөрткәнән,
Мәхәббәт илендә
Безнең яз икәнән, – ди
«аңлашучы» жан, галәми мәхәббәт
турында хыял белән. Әй, беркатлы,
саф хисләр!

Әмма бу шигыремнең һәм башка
шундый ихлас эндәшләрнең ба-
шы – нәкъ менә «Күңелемдә ике
яз» жыры булды. Узган гасырның
мәгълүм бер елының истәлекле,
якты, алтын бер көзе тудырды аның
шигырен, һәм аны язарга илһам

биргән гади жир кызы, Такташча
әйтсәк, «буй кыз» карашы... Хәер,
карашы гына түгел, ә хаты, хатын-
дагы безнең, очрашкач, шигъри
халәтне тасвирлау сүзләре: «Нәрсә
булды көзгә? Нәрсә булды безгә?»
Шул сүзләренң кагылуын гына
көткән гүя: күңел кыллары
жырлый, көйли башлаган икән...
Нәкъ шул көннәрдә:

Шигърияттә күпме илаһият,
Шагыйрь яры булса – шагыйрь,
дип инанган чаклар бу! Әле ул
чакта, чынлап та, шагыйрәләр
санаулы гына иде, күңел аларның
килүен көтә, яшьлек ашкынуларын
аңлатыр өчен шигырьдә дә гүзәл
заттан тугры дус, яр, суфи
шагыйрьләр эзләгән «шәмс» (кояш)
сурәте тансык иде шул. Шигырь
башта шундый сүзләр белән
тәмамлана иде:

Мөңге шул халәттә калыр идем,
Дөнья агышына яраса:
«Нәрсә булды көзгә?
Нәрсә булды безгә?» –
Дөнья тоташ яна лабаса.
Иске дөнья – яңа лабаса!

Шундый рефрен-кабатланулар
белән бара иде ул (жыр язылып дип
әле уйлаган да юк!). Кырык
шигырьдән торган ул циклы
Сибгат ага Хәкимгә укыгач, ул
минем «лабаса»ларны яратмады.
«Туфанда бар ул, үз урынында», –
диде. Артык интим, шәхси шөлкем
дип бәяләде. Аңа ышанып, китапта
бер өлешен генә чыгардым. Ул ара-
да композитор Фасил Әхмәтов
безнең буын шагыйрьләр белән
якынаеп китте. Равил Фәйзуллин
шигыренә «Аккошлар», Рөстәм
Мингалим сүзләренә «Иделкәй»
кебек көй-жырлары халык арасын-
да танылды. Ренат Харис, Гәрәй
Рәхимнәренң дә («Бер күрешү –
бер шифа», «Оныттың бугай») –
беренче жырлары яңгырый башла-
ды. Аннан – Разил, Зөлфәт, Роберт,
Марсель, Фәннурларның тәүге
уңышлары... Шигъри илһамлы
житмешенче еллар бу! Мин дә,
ниһаять, әлегә көз китергән язны
күңелдә кабат яңартып, «Күңелемдә
ике яз»ның бүгенге текстын яздым:
инде өр-яңа ритмлы шигырь килеп

чыкты. Фасил дустаныбыз аңа көй
язгач, жыр булып тиз арада тарал-
ды да...

Әүвәл аны, башлап, Вафирә
Гыйззәтуллина жырлады... Аның
инде үсеп килгән, бик «сөйкемле
сөяк» чагы иде. «Нәкъ менә шушы
жыр белән күзаллана Вафирәбез», –
дип, Мөхәммәт Мәһдиев язып та
чыкты. Сибгат Хәким дә яратып
кабул итте. Радио да... Соңрак
милли көрәшче булып та танылачак
Вафирә жырны Казан сәхнәләрендә
дә, Чабаксар, Нукус, Уфаларда узган
татар мәдәнияте көннәрендә зур
кичә-концертларда да яңгыратты
(мөрхүмәннең рухы шат булсын,
мөңгелек истәлеген калдырып китте
ул жыры белән!). Аннары «Күңе-
лемдә ике яз»ны Зилә Сөнгәтул-
лина, Рәхилә Мифтаховалар
жырлады, радиофондта да бар
язмалары... Рәниф Шәриповның
апасы Люция ханымның да жырны
башкаруы үзенчәлекле. Кыскасы,
«Нәрсә булды безгә?» дип башлан-
ган алтын көз китергән яз исерекле-
ге моңга әверелде – ике күңел
очрашуы турында гына жыр булып
калмады, күпләр өчен бер матур
истәлек булды, ахрысы... Һәм,
әйткәнемчә, башка жырларымның
да башы булды инде: Марс
Макаров, Сара апа Садыкова,
Резеда Ахиярова, янә Вәсим
Әхмәтшин көйләренә кереп яткан
сүзләр булып дәвам итте.
Жырларның да үз язмышы!

...Бу жыр сүзләре язылганга да
илле елга якын вакыт үткән икән.
Әмма яшьлек хисләре онытылмый:
гел яшь кебек! Шулай булмаса,
жырга әйләнәп, күңелләргә күчеп
яши аламыни хисләр хатирәсе?
Ул – күпләрнең язмышында, күңел
дөньясында кабатланган бер моң
кыйссасы, бәлки? Яшьлек сүзе ул!

Кем белә, бу язмамны укыса,
жыр язылуның сәбәпчесе,
илһамчысы да, күп еллардан соң
шул тарихны күзаллап, жырны (һәм
үзенең сүзләрен!) искә төшереп,
көен дә көйләп куяр әле. Шагыйрь-
ләр йөрөгәндә уртақ гамь-хисләрне
кузгаткан андый жырларның каде-
рен, әлбәттә, гүзәл затлар ныграк
аңлайдыр ул. Мөгаен, шулайдыр...

Фото интернеттан алынды

Мәдинә
АВЗАЛОВА

«МИН СИНИЕ КИЧЕРДЕМ...»

БУ ДӨНЬЯГА БЕЗ ЕЛАП ТУАБЫЗ.
КЕМНӘРНЕДЕР УЛ КҮЗ ЯШЬЛӘРЕ
ГОМЕР БУЕ ЭЗӘРЛЕКЛИ.
ТОРМЫШ ГАЗАПЛАРЫ
БЕРТУКТАМЫЙ АРТТАН КУА КИЛӘ.

Башта коеп яңгыр яуды. Күк йөзен каплап алган ул кара шыксыз болытларның очы-кырые күренмәде. Көн бер дә йөзен күрсәтмәс, аязмас шикелле тоелган иде. Менә бит, Ходайның рәхмәте, болытлар кай арада гына таралашып юкка чыкты да ялтырап кояш күренде. Ул да түгел, күк йөзенә салават күпере сирпелде.

Шәһәр уртасындагы тугыз катлы йортта урнашкан фатирны тиз эзләп таптым. «Йөрешкәнәбез юк», – дисә дә, адресны ул бик төгәл белә булып чыкты. Килер алдыннан телефон аша аралашкангамы, фатир хужабикәсе миңа бер дә гажәпләнмәде.

– Юешләндеңме бик? – дип каршы алды ул мине. Аннан ни өчендер: «Яңгырдан соң кояш чыкса, жан рәхәте инде...» – дип куйды.

Мин аның бу сүзләренә әллә ни игътибар итмәдем. Ниндидер мәгънә салып өйткәндер дип тә уйламадым.

– Хат китердем менә сезгә, – дидем, зур конвертны әйләндерә-әйләндерә. – Кулыгызга тапшырырга сүз бирдем.

– Почта белән дә килә бит ул, алай ярамады микәнни?

Мин, белмим шул дигәндәй, жилкәмне жыердым.

Хатның кемнән икәнлеген күрүгә, куырылып куйгандай булды, йөзендә каушау-югалып калу галәмәте чагылып китте. Ул нык дулкынлана иде. Ике арада арадашчы булып, ниндидер ялгышлык жибәрүемне күңелем белән тоеп алсам да, сер бирмәдем: «Сөенчле хатка охшамаган, ахрысы, кәефегезне жибәрдем», – дидем. Ул ишетмәде, мине бусага төбөндә калдырып бүлмәсенә кереп китте. Биш-ун минут таптанып торганнан соң, барлыгымны искәртеп, тамак кырып куйдым. «Әйдә, нәрсә торасың анда, эчкәре үт, – диде хужабикә теләр-теләмәс кенә. – Килгәнсең икән, сөйләшик».

Мин аның каршысына килеп утырдым. Өстәлдәге ачылмаган конвертны күрүгә йөрәгем жу-у итеп куйды. «Ачып та карамаганың, кызык түгелме?» «Беләм мин аның ни язганын, беләм...» – диде ул авыр сулап. Һәм шундук хат жибәргән кешене минем каян белүем, ничек танышуым, ниләр сөйләшүебез хакында төпченеп сораптыра башлады. Ниһаять «сорау алу» төмам сыман иде. Инде чират миңа житте.

– Үзегез генәме? – дим, як-ягыма күз ташлап. – Үзегез генә яшисезме?

– Үзем генә калдым шул, үзем генә... – «Әби»гә иртәрәк, ханым дисәң, чәчләренә чал кунып, шактый ук бетерешкән танышыма ничек дип дөшәргә дә белмичә уңайсызланып торуымны сизенде бугай.

– Менә шулай иллә яшемдә япа-ялгыз калырмам дип кем уйлаган? Ул тирән көрсенеп куйды. Узгандагы гамәлләренә белер өчен аның бүгенгесенә күз төшер, чөнки ул синен үткән

нәтижәсе, дип тикмәгә өйтмиләр. Башкача без аны карма дип атыйбыз. Белә идеме ул моны, белмичә өйттеме? Тик ул аны йөрәк өзгеч шундый бер тетрәнү, күңелне айкап алырдай ачы бер жан авазы белән өйтте ки, сискәнеп киттем. Бер мәлгә ялгызлык кереп оялаган өй эче янә тып-тын калды. Ташкын булып, ургылып агылырга торган хисләрен көч-хәл белән генә йөгәнләп-тотып торуын күргәнгәме, мин аннан: «Ничек алай булды?» – дип сорамадым. Төмам ачылып киткәнче, ул элгәре: «Кешене нахакка рәнжеткәнәң булдымы?» – дип аптырашта калдырды. Көтелмәгән бу сораудан югалып калдым. Башымнан яшен тизлегә белән тормышымда булган төрле хәлләр йөгереп үтте. «Беркем дә андый хәлнең булганы юк дип өйтә алмый, – дим, – үзе сизмәстән дә шуны эшләргә мөмкин бит кеше моны».

Чыннан да, нигә, ни өчен гел бер кешегә төшә икән ул газәпләр? Нинди хата жибәргән, кай жүрдә ялгышкан ул? Туганнан бирле бер рәхәт күргәнә юк бит аның?!

– «Үзең дә сизмәстән», дисең алайса... – Ул тагын уйлана калды. – Юк, – диде ул аннары, – минем «сизмәстән» булмады. Белдем аның гаепле түгеллеген, шуны белгән килеш тә рәнжеттем. Ул миңа шул чагында: «Гомерең утлы кисәү булсын», – диде. Менә шул утлы кисәүдә инде мин – ни исән, ни тере... Ирәннән бик көнләшә идем, – дип дәвам итә хатын. – Бик чибәр иде ул. Бирсә дә бирә бит Ходай ир кешегә шундый матурлыкны! Бүе-сыны да сөбханалла гына. Йә Раббым, ничекләр яшәп бетерергә бу бәндәң белән дип уйлаган чакларым да аз булмады. Яшәп бетереп булмады. Аерылыштык.

Уйламыйча өйтелгән сүзнең зур тавыш-гауга китереп чыгарасын, өйтеп бетергесез хәсрәт-борчулар алып киләсен күз алдына да китереп карамагандыр ул. Аны өнөндә дә, төшөндә дә бер генә минутка да калдырмаган ул каһәр көн тора-бара мәхшәргә өйләнә. Ике тату гаилә, якын дуслар булып йөрешкән вакытлар аңа хәзер әкияти бер мөгжиза булып тоела.

– Гел бергә идек, кая барсак та ике гаилә бергә... – дип эчтән сыза ханым. – Шулай бервакыт туган көнемне жыйнаулашып урманда – табигать кочагында уздырырга булдык. Барып життек тә, учак дөрләтеп жибәрдек. Балалар шундук шау-гөр килешеп, кайсы кая таралашып бетте. Ә без дүртөүләп учакта ит кыздырырга керештек. Бераздан ирем, су алып киләм дип, елгага төшеп китте. Юктан да кызык табып көлешкән булабыз, бер-беребезгә анекдотлар сөйлибез... Күпме вакыт узгандыр, өйтә ал-

мыйм, Алсуыбыз да юкка чыкты. «Хатын кая?» – дип ире дә як-ягына карана башлады. Бер-берсен куышып йөргән балалардан сорыйбыз, алар да белми. Минем күнелгә шундук шик керде. Икәү югалды бит болар, жүнле хәл түгел, дим. Анда чабам, монда чабам, таба гына алмыйм бит тегеләрне. Елга буена да төштем, урман буйлап сузылып киткән сукмак буенча да йөгереп килдем. Юк кына. Мин аңгыраер дәрәжәгә житеп йөргән арада алар, учак янына кайтып, гөр килеп шашлык ашап утыра. Килдем дә, Алсуның каршына барып бастым: «Жир бит, өстөрәлчек», – дип, дөньяда калмаган сүзләрне калдырмый кычкырырга тотындым. Балалар бар дип тә тормыйм, ярсыйганнан-ярсый барам. Әйтерсең, мин аларны өсләрендә тоткан. Шулай кыланам. Аңлыйм да шикелле үзем: үпкән-кочканны да күрмәдем, ләкин тезгеннән ычкынган идем инде. Әйткәннәремнән Алсу телсез калды. Ире исә, берни әйтми, жыенды да өйләренә кайтып китте. Ирем мине бик озак тынычландыра алмады. Бер мизгелдә бөтенесен дә юкка чыгаруымны, дус хатынымның гына түгел, үземнең дә матур гына башланган тормышымны чәлпәрәмә китерүемне мин шунда аңладым.

Ул үзенәң шундый хәлләргә юлыгуын, бәхетсезлеген, бу дөньяда яна-ялгыз калуын бары үзеннән күрә.

Алсуны ире шул кичне бик каты кыйнаган дип сөйләделәр. Ул шуннан соң сәламәтлеккә туя алмады. Гариб калды. Шул сәбәпле эшеннән китәргә мәжбүр булды. Ирем ул көннән соң минем белән сөйләшмәс булды. «Белеп тор, син нахакка кеше рәнжеттең, әжере үзеңә төшми калмас», – дип, бер генә сүз әйтте. Безнең аралар төмам бозылды. Ә бервакыт ул өйгә кайтмас булды. Һәм көннәрдән бер көнне сөяркәсе янына чыгып китте. Киткәндә әйтте: «Син бу көнне көнче сулышың белән тартып китердең. Син үзең шуны теләдең», – диде. Мин яшүсмер улым белән бер ялгызым утырып калдым. Уналты яшен тутырып килгән улыма әти кирәк иде. Ул гел әтисен сөйләде, кадерле кешесен югалтуда мине гаепләде. Мин аңа шул көннән әти дә, әни дә булырга, һәр адымын тикшереп-күзәтеп торырга тырыштым. Ул миңа: «Суларга ирек бирмисең», – дип зарлана торган иде. Бәлкем шулай булгандыр да. Бер-березне аңламый башлагач, ирексезләп диарлек психологка алып бардым. Әңгәмәдән соң белгеч миңа әйтте: «Улыгызга авыз ачып сүз әйтергә дә ирек бирмәдегез, сез аны шөхес буларак төмам изгәнсез», – диде. Үземне ничек тотарга, ничек сөйләшергә кирәклегенә кадәр өйрәтеп жибәрде. Ләкин бу киңәшләрнең берсенең дә кирәге булмады.

Улым-газизем, күз нурым, балтасы суга төшкән кешедәй бер-ике ай йөрдә дә, үз-үзенә кул салды. Барын да искә төшерә башласаңмы... акылдан язарсың. Баламны – соңгы өметемне баудан алганда янә Алсуның сүзләрен искә төшердем. Баламны харап иттем, дидем. Соңгы юлга озатканда килгән ирем дә шул сүзләргә кабатлады. Ни гажәп, үзен бер дә гаепле санамады. Баласы янына сукмакны онытуын да бернигә куймый. Менә бит ирләрнең ничек аларның: хатын-кызга гына ялгышырга ярамый, гөнаһысы да кичерелми. Ә үзләренә... үзләренә теләсә ни ярый.

Кылган гамәлләребез өчен кайчан да бер жавап бирәсе анысы. Ни генә эшләмик, ул безгә кире әйләнеп кайта. «Ни чәчсәң, шуны урырсың», дип тикмәгә генә әйтмәгәннәр борынгылар. Бу урында янә «карма»ны искә төшерергә мәжбүрбез. Ләкин шунысын онытмыйк: бу тәгълимат тарафдарлары әйтүенчә, карма ул беркайчан да соңгы хөкем карары була алмый. Тик ул һәрчак сиңең өчен игелек яки явызлык булып әйләнеп кайтырга мөмкин. Кайсысы булып? Анысы инде безнең башкарган эшләребезгә, үз-үзебезне тотышыбызга бәйле. Әйе, бернәрсә дә югалмый, ә бары икенче бер төс ала, үзгәреш кичерә. Бер дә уйламыйча әйткән нахак сүзләр, рәнжетүләр дә эзсез югалмый. Ул сабыр гына үз сәгатен көтә. Шуны истә тотсак икән без. Күнелендә тынычлык булмаган, үз-үзенә урын таппаган кешенең беркайчан да бәхетле булмагачы турында сөйләп тору кирәк микән? Биредә дә нәкъ шундый очрак менә... Әгәр дә сине үткәндәге уйлар бертуктаусыз эзәрлекли икән, син гомер буге үткәндәге шул хәлләргә килеп кабаксың. Шул рәвешле тормышыңдагы яңа үзгәрешләргә мәңгелек киртә куячаксың. Мондый нәтижәгә килү өчен зур акыл кирәкми, тормышның үз тәжрибәсе, үзенә гыйбрәтле сабаклары бар аның.

– Менә... ни дип жибәргән инде ул бу хатны?

Янә авыр сүзләр, үпкә-каргышлар...

– Ачып карагыз, бәлкем... – дип әйтә башлауга ук, ул мине шундук туктата:

– Бәлкем түгел, нәкъ мин әйткәнчә.

Тик шулай да ул түзми, тиз генә конвертны ача башлый. Аннан килеп чыккан берничә рәсем һәм хат кисәге. Фотосурәтләрнең әле берсенә, әле икенчесенә озак кына карап тора да миңа суза: «Без...» – ди ул, кирәкле сүзен таба алмыйча. Сурәттән безгә ике яшь пар елмая. Һәм икәгә бөкләнгән кәгазь битен ачып жибәрә.

– Нәрсә дигән? – дим сабырсызланып. Ханым хатка күз генә төшереп ала да янә миңа суза:

– Мин сине кичердем, дигән, – ди ул ишетелер-ишетелмәс кенә. – Кичердем, дигән...

– Сезнең дә аннан гафу үтенәсегез килмиме?

Чыгып киткәндә генә бирелгән соравымнан ул каушап кала, бер мөл дәшми торгач әйтеп куя:

– Кемгә кирәк хәзер минем гафу үтенүем?

Кичердем, дигән бит инде...

Хаталык – миннән, кичермәк – синнән, алайса...

Асия
ЮНЫСОВА

УКЫТУЧЫЛАР КӨНЕ ӨЧЕН ОКТЯБРЬ АЕ
ТӘГАЕНЛӘНГӘН БУЛСА ДА, БЕЗ СЕНТЯБРЬНЕ
МӘКТӘП, СЫЙНЫФТАШЛАР, УКЫТУЧЫЛАР
ТУРЫНДА ХАТИРӘЛӘРНЕ ЯҢАРТЫП
КАРШЫЛЫЙБЫЗ.

СЕЗ ИҢ ГАДЕЛ КЕШЕ ИКӘНСЕЗ!

Сентябрь ул Белем ае. Беренче битеннән үк «бишле» белән башланып китәргә тиешле ап-ак дәфтәр бите, типография буявының исе дә жилләмәгән яңа китаплар, әле аяк киеме эзләре сызылып калмаган идәннәр, акбурга батмаган кара такталар... Һәммәсе, һәммәсе садә һәм саф. Матур киенгән укытучылар, дәрәс формадан килгән укучылар – барысы да тормышны бүгеннән, нәкъ менә 1 сентябрьдән – чиста битән башлап жибәрергә әзер халәттә. Парта өстенә яңа дәфтәр ачып салып, беренче биремне килчәккә якты өмет белән башкарган баланың эшенә кайсы укытучының «икеле» куярга йөрәгә житсен! Һәрхәлдә, безнең укытучылар куймый иде. 1 сентябрьнең яме киткәнән хәтерләмим. Гаделсезлек булган булса, онытылмас иде.

Бала укытучыдан өендә күрмәгән, дөньяда күзәтелмәгән абсолют гаделлекне көтә. Укытучысының үзе игътибарга да алмаган игелеген бала-чага гомер буе йөрәгендә йөртә. Шушы бер жылы хатирә аңа дөнъяның иң хәтер сынауларын жиңеп чыгарга көч бирә, катып салкыннарында туңмаслык итә. Бүген менә хезмәт-тәшләремне юри сораштырам. Гаделлекнең капма-каршысы – гаделсезлек белән очрашырга туры килгәнме аларга? Юк, юк, игелеккә мисал сорасам, хатирәләрнең иге-чиге булмас иде. Мәктәп елларындагы гаделсезлек мисалы кирәк иде.

Беренче мисал: «Бервакыт озынайтылган көн группасында шашка уйнадык. Малай-шалай гына түгел, кызлар

да шаярыша. Ара-тирә шашкалар идәнгә дә тәгәрәп төшә. Уеннан соң шашкаларны тартмаларга тутырып, шкапка куя торган идея. Бу юлы бер шашканың оясы буш булып чыкты. Әй эзлибез, әй эзлибез шашканы. Юк кына бит. Берзаман итәгемне сыпырып жибәрсәм, теге шашка минем кесәмдә икән. Мин, сөенеп: «Менә ич ул», – дип, теге шашканы тартып чыгардым. Укытучы апа мине төмәм тиргәп ташлады. Алай гына да түгел, кара такта янына урындык куйдырып, миңа шунда менеп басарга кушты. «Менә, балалар, карагыз: бу кыз – карак!» – дип, хурлык тамгасы якты. Һич онытасым юк. Хурлык баганасына хөкемләнгән Чернышевский турында укыгач, миңа ул бик жәл булган иде».

Икенче мисал: «Әгәр математика укытучысы миңа – класстагы иң көчле математикка «бишле» куярлык эшемә «дүртле» куймаган булса, апагыз журналист булмый иде. Хыялымда математик идем. Вуз сайлар көн килеп житкәч, шул укытучыга үпкәләп, тарих

факультетына кердем. Шул һөнәрне сайладым. Әмма, күрәсен, ул һөнәр буенча да эшләргә язмаган икән миңа».

Өченче мисал: «Дәрәс вакытында алдагы партадан арттагы партага язучылар жибәрделәр. Мин – арадашчы. Артка борылып язучылар сузуга укытучы күрәп алды. Аны-моны аңшып тормады – мине класстан куып та чыгарды. Мондый хурлыкка калганым юк иде. Әле дә оныта алмыйм».

Дүртенче мисал: «Минекә, гомумән, реплика гына. 1 нче сыйныфка кергәндә русча әйбәт түгел иде әле. Беренче чирек ахырында укытучыбыз әнкәйгә мине акылы зәгыйфь балалар мәктәбенә күчәргә киңәш иткән. Шул укытучыга мәктәпне төмәмлаганда алган көмеш медалемне, программист дипломымны күрсәтсәм килә».

Сагындырып искә төшә торган мәктәп елларынан берничә әрнүле мизгел... Юк, болары да үпкә түгел, наз гына. Чөнки шунда ук сөйләшү без аналардай кайгыртучан укытучыларыбызның игелекле гамәлләрен искә төшерү юнәлешен алды. Алар сабыр да, матур да, фидакар да булган икән. Кемдер тормышта юнәлеш биргән, кайсыдыр иң четерекле бер мизгелдә ялгыш юлдан саклап калган. Тормыш ул ярминкә дә, базар да түгел. Яхшысы да, яманы да тигез анда. Менә шул тормыш капкасы янында маяк кебек торган фәрештәләргә – укытучыларга сабыр да, гадел дә, матур да, көчле дә – ягъни үрнәк кеше булып калу өчен сәләмәтлек телик. Яңа уку елы хәерле башлансын!

Сүз — уй-фикернең
киеме, калыбы.
Ә сүз энергиясенең
структурасы күпкә
тыгызрак. Шунлыктан
ул энергия тизрәк
материальләшә икән.
Бусы ачыш түгел, күптән
билгеле хакыйкаты.
Ә менә иң хәтәр
авыруларны да сүз белән
дәвалап булуын әйтсәк...
Менә монысын инде
ачыш дияргә дә була.

СҮЗ ХИКМӘТ

«Иң элек Сүз булган. Ул — Аллах дигән сүз», диелә Тәүратта. Коръән дә куәтли бу тәгъбирне. Димәк, сүзләр, тел безгә Аллахы Тәгалә бүлгә. Ә тел күрке — сүз. Аралашу, уй-фикеренне үз телеңдә житкерү, Тукай әйткәнчә, тел-лөгәтә алмашып яши алу бик зур нигъмәт бит ул, уйлап баксаң. Кешене жәнлек-жанвар, хайваннарда аерып тора торган төп билгә дә шул — сөйләм теле түгелмени?! Телнең, сүзнең олы хикмәткә ия икәннен борынгылар гасырлар бие искәртә килгән. «Тел дигән дәрәя бар, төбөндә энже-мәржән бар, белгәннәр чумып алып, белмәгәннәр коры калыр». Яки «Татлы тел иясенә бал ашатыр, татсызы таяк ашатыр». Халыкның сынамышлары, мәкаль-әйтемләр сүз дигән хикмәт белән бик сак булырга өнди дә... Йә, кайсыбыз, борынгылардан акыл-үрнәк алып, сакалны сыйпап, дәмми генә утыра соң бүген?! Сөйләшәбез, бәхәсләшәбез, юкны-барны сөйләнәбез... Кайчак, урынлы-урынсыз, кирәксә-кирәкмәсә дә карганабыз хәтта ки. Тел сөяксез, ни сөйләмәс, дип җаваплылыктан качарга омтылабыз. Авыздан чыккан бер сүз кырык кешегә житәр, диләр.

Әмма ләкин яхшы-яман сүзнең хәтта ки язмышларны үзгәртәргә сәләтле икәннен кемнәр генә белә дә, кайсыбыз гына сүзен үлчәп сөйләве белән мактана ала. Гәрчә, «Таш ташны ярыр, яман тел башны ярыр», «Кеше сүзе кешене үтерә» дигән әйтемләрне һәммәбез дә акыл савытына күптән салып куйган бит...

Уйламыйча, телдән ялгыш ычкынган яисә уйнап кына әйткән сүзнең дә киң җиһанда яңгыраш табуы һәм яхшы-яман булып үзгәрә кире әйләнәп кайтуы, киләчәкне программалаштыру көченә ия булуы хакында дөнья галимнәре, күптөрле тәҗрибәләр үткәреп инанган. Әйткән сүзне юкка гына аткан укка тигләмиләр. Димәк, кемгәдер тия, яралый, җәрәхәтли ул. Күңелне генә түгел, тәнне, әгъзаларны да! Чынында, ничек сөйлибез, шулай яшибез.

Немец психотерапевты Носсрат Пезешкиан тән авыруларын китереп чыгара торган сүзләр булуын ачкан. Шуларны зарарсызландыру ысулларын эзли башлаган. Вакытлар үтү белән галим, җимергеч сәләткә ия булган сүзләрне һәркем диярлек, һәрхәлдә, күпчелек уңга-сулга чөчүен ачыклаган. Югыйсә чирсырхауларны программалаштыра торган сүзләр алай ук күп төрле, әмма без алардан саклануга өһәмият

итмибез икән. Шуңа күрә алар тәнгә үтәп керә, савыгырга ирек бирми. Галим андый сүзләргә органик – тереклек сөйләмә дигән атама бирә.

Әлбәттә, татарча алар башка төрлерәк яңгырый, әмма асыл мәгънәсе шул ук: органик сөйләмнең кешенең орган – әгъзаларына турыдан-туры тәэсире бар. Андый жөмлә-сүзләргә без бик яхшы беләбез. Тик аларның жиимергеч көче хакында уйланмыйбыз гына. Куркыныч, жиимергеч көчкә ия энергия бик көчле. Сау-сәламәт кешене дә чиргә сабыштыра ала икән. Иң кызыгы, андый гыйбарәләр шулкадәр оста яшеренгән ки, гап-гади, зарарсыз тоелган моң-зарның никадәр хәвеф китерүе хакында уйлап та тормыйбыз.

Жиимергеч сүзләргә кайберләре: сабыр канатларым сынды, сабыр итәлмам инде; башым каткан; эчтән мине нидер кимерә; өзгәләнем, эч поша.

Башымны ашыйлар инде болар; үзәк-бәгыремә үттә (кемдер, нидер).

Бугазга пычак салалар; аркага пычак кададылар; күрәсем дә, ишетәсем дә килми берсен дә.

Жанымны алалар; канны кайнаттылар; колак итемне ашыйлар; төкерәм һәммәсенә!

Туйдырдылар; гарык булдым, бер кабарлыгым калмады; дер калтырап торам...

Муенга менеп атландылар, күңелне кайтардылар; үтерәләр болар мине.

Кычытмаган жирне кашый; бугазга басалар; тын алырга ирек бирмиләр.

Кирәккәндә-кирәкмәгәндә телдән ычкына, ычкына гынамы – оча торган мондый гыйбарәләрне тагын да дәвам итәргә булыр иде. Сүзгә кесәгә керми, шулай тапкыр сөйләшәбез, үткен-шөп гыйбарәләрне генә кабатлыйбыз сыман тоела безгә. Ә чынлыкта... без үз тәнебезгә төп-төгәл боерыклар биреп, аны чиргә сабыштырабыз икән бит! Ә тәннең тыңламый хәле юк. Буйсына!

Сөйләмнең сәламәтлеккә бәйләнеше хакындагы нәтижеләрен табиб Пезешкиан күптән түгел генә бәян итсә дә, моның хакыйкәткә туры килү-килмәвен күп тапкырлар тикшерергә өлгергәннәр инде. Сөйләм теле чир китереп чыгарамы, әллә авыру хакында белгертә генәме? Бу сораулар аеруча мөһим тоелган. Жавап: нәкъ менә китереп чыгара! Баштарак жиимергеч көчкә ия сүзләр әллә авыру башлануын хәбәр генә итәме дигән фарыз да булган. Янәсе, чир теге яки бу әгъзасын зарарлаган авыру кеше, үзе дә аңламыйча, теленә килгән сүзгә кабатлыймы? Шул хакта әйтәме? Бу фарыз расланмый.

Ә хәзер икеләнми шуны әйтергә була: жиимергеч сүзләр кулланырга яратучы кеше конкрет авыруны үзе программалаштыра. Шуннан соң бу чир тамыр жиберә. Андый-мондый чир түгел, нәкъ менә тел белән әйткәне.

Ни гажәп, чиргә сабыштыра торган сүзләр үзләре дә шул рәвешле сөйләшүче сөйләмәндә ныгый, тамыр жәя. Әмма максаты бүтән аның: авыруга таруы хакында хәбәр бирү, кисәтү түгел. Ә бәлки чиргә ны-

гырга ярдәм итү икән. Бу аңлашыла да: сөйләмнең мөстәкыйль психологик программасы – үзе булдырган нәрсәгә булышу ич. Немец галиме һәм аның ярдәмчеләре меңләгән авыруны күзәтеп, гажәп кызыклы нәтижә ясаган. Әгәр дә сез үз сөйләмәгездә еш кулланыла торган сүзләргә анализлап, сәламәтлекне какшата торганның билгеләсәгез, ярты эш эшләнгән дип исәпли аласыз. Ышаныгыз, сөйләмәгездәге жиимергеч сүзләргә ачыклап, алардан котылу юлы да аныклана. Тотылган каракны фаш итү кыен түгел бит. Ә жиимергеч сүзләрдән котылсагыз, чир дә чигенәчәк.

Кайсы сүзләр һәм гыйбарәләр чиргә этәрә соң? Менә кайберләре:

Косасы килә; бугаздан гарык; күңел кайтты – нерв авыруларына ишарә.

«Телнең михнәтен баш күрә», дип юкка әйтмиләрдер. Тормышта моңа мисаллар житәрлек.

Өстә йөк булып тора; жылкәгә менеп атландылар – остеохондрозга;

Нидер буа, тормышны агулый; үз-үземә хужа түгел; үләселәр килә – онкологиягә.

Үз-үзеңне ашау, мыскыллы сүзләр әйтү, кемнедер күрәлмәу – ашказаны жәрәхәтен китереп чыгара.

Бөргә таш утыргандай, көч юк, үләрлек булып арыдым – урология авыруларына.

Йөрәк ярыла; йөрәккә кадалды; йөрәккә якын алу – инфарктка.

Кычытмаган жирне кашый; тиресе калын – тире авырулары, аллергиягә.

Баш ярыла; миём чередә; баш чатный – мигрень, һава торышына бәйләлек.

Канымны эчәләр; канны сыгалар; кан тамырларына, үзәгемә үттә – кан авыруларына, аллергиягә.

Йөри-йөри аяксыз калдым; аксап-туксап бара; табаннар кызыша – көзән жыеруга, тамырлар тартышуга.

Сабыр итәлмам инде; түземлегем бетте; эссе капты – гипертониягә.

Күзем күрмәсә иде; карарга куркыныч; күреп туйган – күз авыруларына.

Ишетәсем дә килми; әйтмә дә; дөшмә; шаулама – саңгыраулануга.

Женем котыра; калтырата; күңел болгаткыч – депрессиягә.

Мондый сүз-гыйбарәләрнең кемгә атап әйтелүе мөһим түгел, хикмәт шунда: сезнең авыздан чыккан сүз чиргә әйләнәп, үзегезгә үк әйләнәп кайта.

Моннан котылу юлы бармы?

Иң әүвәл сөйләмәгезне «сөзәргә» өйрәнгез. Әлбәттә, махсус әзерлексез килеш моны эшләү җиңел түгел. Янәшәдәгеләрнең сөйләменә ныграк колак салыгыз. Якыннарыгыз нинди жиимергеч сүзләргә кыз-

ганмый сибәләр икән? Акыл өйрәтергә тотынмагыз. Үгет-нәсыйхәт бирергә алынгансыз икән, моны кемне дә булса үпкәләтми, рәнжетми генә дә эшләп була бит. Әдәпле, нәзакәтле итеп әйткән сүз генә хәтергә кереп калучан. Аннан, һәркемнең үз сөйләм рәвеше. Моны да онытырга ярамый.

Зынжыр сүзләр

Жимергеч сүзләрне белгәч, аларны зарарсызландыру кыен булмас дип ышанийк. Әгәр кызып китеп ычкындырсагыз да, гел кабатлап тормагач, алар зур зыян сала алмас дип уйлыйк. Әлбәттә, иң яхшысы, алардан тәмам котылу. Димәк, авызыңнан чыккан сүзгә хужа була белү сәламәтлек турында кайгырту ул. Кошны орлык, кешене сүз тозакка төшерә, дип юкка әйтмиләр.

Ә зынжыр сүзләр дип нинди гыйбарәләрне атыйлар икән соң? Аларны кулланып, ирегебезне чиклибез түгелме?! Тумыштан бирелгән сәләт, мөмкинлекләрбезгә алдан ук чик куябыз. Дөрес, зынжыр – богау сүзләр әллә ни күп тә түгел. Әмма аларны таний белергә кирәк.

«Сүз белән кешене терелтергә дә, үтерергә дә була», дип юкка әйтмибез.

Иң күп таралганы: «Миннән бу эш барып чыкмас яки моны мин булдыра алмам», – дип, үз-үзенә ышанмау, сәләтең булуга шикләнү. Шуның белән бу жөмлө иясе үз алдына киртә куя. Бер урында таптана һәм эшлекле сыйфатларын эшкә жигә, мантий алмый. Бу гыйбарәдә нинди мәкер яшеренгән белмибез генә. Югыйсә Ходай бар кешеләрне дә тигез, тумыштан сәләтле итеп яраткан бит. Ә теге яки бу эшне майтара алуыңа шикләнү, икеләнү ул Кодрәт иясенә ышанмау, димәк, зур гөнаһ була икән.

«Булмый миннән»; «булдыра алмыйм»; «моңа көчем житмәс»; «миннән тормый»; «жаваплылыкны өстемә ала алмыйм»; «каян булсын инде ул бездә»... Болар барысы да табигать тарафыннан төгәлләнгән бурычыңны үтәмәскә саллы сәбәп кенә. Ә менә татарстанлылар шигаренә әйләнгән «Без булдырабыз!», чынлыкта, гаять зур көчкә ия икәннән күпләр инанды инде.

«Мин моңа лаек түгел!» Моңысының бурычы бүтәнрәк. Гадәттә, мондый гыйбарәне яратып кулланучылар бер урында тормый, алар эштә, гыйлем жыюда үсә, үзгәрә, тырыша. Алар яшәү мәгънәсен, төмән хезмәттә таба, җаваплылыктан курыкмый торган «эш атлары». Ләкин «мин лаек түгел» дип өсләренә ишелергә мөмкин булган дан-дәрәжә, матди байлыкка киртә куялар. «Әле вакыты житмәгән», «миннән генә торамыни...», «кем соң мин ул кадәр» – тыйнаклык билгесе кебек тоелса да, бу сүзләр сезнең файдага түгел.

«Теләмим, әмма мәжбүрмен» – безнең иң яраткан сүзләребезнең берсе түгелме икән? «Шулай кирәк», «мин тиеш», «проблема» сыман сүзләрне дә мәкерле дип атарга була. Көннән-көн тапкыр без шул сүзләрне кабатлыйбыз, бүтәннәрдән ишетәбез. Аларның асыл мәгънәсе хакында уйламыйбыз да. Шул сүзләрнең борчуга салуын, гел бурычлы булу шатлык түгелен әллә белмибез... Әллә алар үзләре безне ычкындырмый, телдән тартып тора?

Зынжыр сүзләрнең тагын бер төркеме: «мөмкин түгел».

Хыял канатларын кисүче сүз шул үзе түгелме? Ә бит хыялылар – мөмкин булмаганны тормышка ашыручы романтиклар булмаса, бу жир бик кызыксыз булыр иде. Электр, телефон, интернет... хыялылар казанышы ич.

Зынжыр сүзләрдән ничек котылырга? Әйдәгез, кара исемлек булдырык та, безгә алга атларга, максатка ирешергә комачаулаучы сүзләрне шунда теркәп куйыйк. Күренә торган жиргә, әйтик суыткыч ишегенә беркетеп атна-ун көн тотсак, житәр. Аннан алып ыргытырга да була. Әмма алар күз алдында торганда баш, зиһен эшли – димәк, котылу мөмкинлеге бар.

Канатлы сүзләр

Андыйлары да аз түгел. Шөкер, бар алар.

Әйтик, «мин булдырам».

«Минем барысы да әйбәт булыр». Ә иң куәтлесе – изге ният белән, алдан ук исәп итеп, зур теләк белән тотынган эш: «Илаһи, ният кылдым» дип башланганы түгел микән?!

Халык әйтсә, хак әйтә. Сынамышларын халык мәкаль-әйтемнәргә таслап салган.

Ачы тел – зәһәр, татлы тел – шикәр.

Авыздан чыккан сүз – очкан кош, һавага жәелә – түз.

Дөньяда сүздән көчле нәрсә юк.

Агач башын җил бора, адәм башын сүз бора.

Кеше сүзе кеше үтерә.

Тел жәрәхәте сөңге жәрәхәтеннән дә яман.

Теле яманның көне яман.

Телнең буге кече, гөнаһысы олы.

Телчән теленнән табар.

Тик тормаган тел башка бәла китерә.

Үтергән дә тел, тергезгән дә тел.

Теле авызына сыймый.

Теле белән тере агачны корытыр.

Теле татлы, күңеле каты.

Сөйдергән дә тел, биздергән дә тел.

Сүз артыннан сүз чыга, күп сөйләсәң күз чыга.

Усал эштән түгел, усал сүздән саклан.

Яман сүз йөрәккә таш булып утырыр.

Явыз тел мылтыктан куркынычрак.

Яхшы сүз аркасында адәм – адәм, яман сүз аркасында адәм – әрәм.

Роза КАМАЛЕТДИНОВА

ЖАМАЛИ Нурания

Казан театр училищесы, Казан дәүләт университеты.

Кияүдә, ике улы бар.

Карьера:
режиссер, сценарист

«Уңыш сере бик гади: талантың һәм сәләтең янына тау кадәр тырышлыгыңны кушасың».

<https://www.facebook.com/suyumbike.zhurnaly>

Таулар холкын таулар гына аңлар...

Улым Булат быел жәй Кавказга барды – Эльбрус тавына күтәрелделәр. 5642 метр биеклеккә! Дүрт көн менделәр! Кешене сынап карарга теләсәң, аның белән тауга мен, диләр. Булатның исә үз-үзен, мөмкинлекләрен, ихтыяр көчен сынап каравы булды бу. Спорт белән даими шөгыльләнә, физик яктан әзерлекле ул. «Тау түбәсенә Татарстан флагын кададым!» – дип хәбәр итүен гаилә белән көттек. Безгә дә сынау булды бу: ул көннәрдә күңелебез белән без дә Булат янәшәсендә, Эльбруста идек бит.

Казан – икенче яшьлеген кичерә!

Мин Сибгат Хәким урамында торам. Яныбызда – яңа спорт комплекслары. Шуңа күрә өй тирәсендә дә гел туристлар очрый: кафе, тукталыш кая икән сорыйлар. Сөйләшеп китәбез. «Шәһәрегез шундый матур!» – диләр. Бу сүзләр күңелгә сары май булып ята – үз өеңне мактыйлармыни! Арттырып әйтмиләр анысы. Өнә урам буйлап чәчәк тә чәчәк! Чемпионат вакытында, кайсы каналны ачсаң да Казанны күрсәттеләр. «Безне монда шундый әйбәт кабул иттеләр», – диделәр. Кунакчыллык – татарга хас сыйфат. Без шуның белән башкалардан аерылабыз да.

Кайту өчен китү

«Формула-1»нең элеккеге узышчысы 37 яшьлек Джастин Уилсон «500 миль Поконо» ярышы вакытында авариядә һәлак булды. Фажига күпләрне тетрәндерде. Әмма аның үлеме кемнәрдер күңелендә өмет тә уятты: Джастин донор булырга ризалык бирү турындагы килешүгә кул куйган булган. Сулышы өзәлгәннән соң, бер тәүлек эчендә аның 6 ағзасын 6 кешегә күчереп утырттылар. Мондый көчле рухлы кешеләр мине бик сокландыра!

сөендерде

көендерде

сөендерде

көендерде

сөендерде

көендерде

Сер калмады

Эштән кайтам. Автобуска бәби көтүче яшь ханым керде. Аны күргәч, олырак кешеләр шунда ук күзләрен читкә алды... Игътибар иткәнгә бармы икән, хәзер йөклә хатыннарың күбесенең корсаклары кендеккә кадәр ыргылаш ачык йөри. Элеккеге кебек киң, иркен, озын күлмәкләр кию бетте ул. Борынга житкән корсакны күрсәтеп журналларга да төшәләр, шул рәсемнәрне социаль челтәрләргә дә куялар... Кендек – ана белән баланы тоташтырып, бәйләп, бербөтен итеп торган урын. Ул чит күзләрдән барыбер яшерен булырга тиештер.

Үтәлмәгән канун нигә кирәк?!

Жәмәгать урыннарында тәмәке тартмау турында бик кирәкле закон чыгардылар. Тик ул күбрәк коры сүздә калды, тормышка ашмады. Кибет янында, «Тәмәке тарткан өчен 3 мең сум штраф» дип язылган язу астында басып рәхәтләнеп тарталар. Дөрәс, беренче мәлдә азайган иде тартучылар, качып кына төтәтә башлаганнар иде. Ө хәзер тагын иркенәйделәр. Тарту өчен махсус урыннар да эшләнелде югыйсә. Бигрәк тә коляска этеп баручы әниләрнең кулында тәмәке күрү, сискәндереп жибәрә...

Кешеләргә нәрсә житми?!

Яңалыкларга күз салырга куркыныч: дөньяның төрле почмакларында сугышлар бара. Анда шартлаулар, монда... Шулай ук Украина Беренче бөтендөнья сугышын да күрде, икенчесен дә. Чернобыль фажигасын да кичерде. Ничекләр сабаклар алмаса була?! Табигать бит кешеләргә һәлакәтләрне болай да биреп кенә тора: янартау ата, жир тетри, су баса, давыл куба...

16+ ДУСЛАР КҮП, ХАТЫН БЕР ГЕНӘ!

Ир-ат һәм хатын-кыз. Бер үк галәмгә без бит очраклы гына элэкмәгән... Шулай булгач, нигә соң бер-беребезне күп вакыт аңламыйбыз? Гамәлләребезне, теге яки бу адымыбызны, әйткән сүzlәребезне... Үзара тартылуны «жиңеп», арага каршылыклар керә дә куя... Ир-атлар үзләре бу хакта ни уйлый икән?

Рөстәм ЗАКИРОВ, җырчы, Татарстанның халык артисты; өйләнгән; гаилә стажы — 15 ел; ике бала атасы.

1 Иң элек хатын-кызда нәрсәгә игътибар итәсез: киemenә, буй-сынына, күзләренә, чәченә...

— Яшь барган саен, карашлар үзгәрә икән ул. Кеше турында фикер тусын өчен күзенә-чәченә карау гына инде җитми. Аның белән берәр төрле авыррак тормыш ситуациясендә булып карау кирәк. Кыен чакта ул үзен ничек тотта — менә шунда кемнең кем икәне күренә дә. Яшь барган саен, хатын-кызга да акыл, зирәклек өстәлгә тиеш, аны да эше, гамәлләре матур күрсәтә.

2 Хатын-кызның кайсы сыйфатларын гафу итәргә була?

— Авыр физик эшне синнән башка башкара алмавын, мәсәлән. Әйтик, 30-40 килограммлы бәрәңге капчыгы син кайтканны көтеп көне буге подъезд төбөндә торыны ничек гафу итмисең?!

3 Ә нәрсә өчен бик якин хатын-кызны да гафу итмәс идегез?

— Бер төрле сөйләп икенче төрле эшләвен. Хыянәтне... Хәер, анысын белмим, хатын-кыз моны кайчак үз ирке белән эшләмәскә дә мөмкин бит. Күңеле, жаны белән хыянәт итмәсен ул. Тормыш кызык инде ул: кайчак юк кына нәрсә өчен дә гафу итмисең, ә кайчак шактый җитди әйберләргә дә җиңел генә үткәреп җибәрәсең.

4 Хатын-кызлар икегә бүленә: ир-атны илһамландыручы алиһәләр һәм өйдә аның өчен комфорт тудыручылар...

— Мин икесен дә теләр идем... Шулай булганда әйбәтрәк бит. Тик кайберәүләргә аның берсе дә элэкми.

5 Ир кеше өчен аның хатыны дус та була аламы?

— Юк! Дуслар күп булырга мөмкин, ә хатын — хатын инде ул. Аның урыны башка.

6 Хатыныгызга ничек тәкъдим ясаганны хәтерлисезме?

— Хәзерге яшьләр кафега барып, кыйммәтле балдаклар бүлөк итеп ясый тәкъдимне. Аларныкы белән чагыштырганда безнекен тәкъдим ясау дип тә әйтеп булмыйдыр.

Бик гади килеп чыккан иде ул. Жәй иде. Дүрт ел дулашып йөргәннән соң, ике ел аралар суыныбрак торды. Мин ул арада башка берәү белән очраштым.

Яшь чакта үз-үземә әйткән сүзем бар иде: өйләнәм дип хәл итмичә, әти белән әнигә йөргән кызымны алып кайтып күрсәтмәм, дигән. Шулай булды да — безнең өйнең бусагасын Люция генә атлап керде.

7 Ир кеше, хатын итеп, әнисенә охшаган кызны сайлай, диләр...

— Әнигә охшатып сайламадым хатынны. Кемнекедер, бәлки, үзе дә аңламыйча шулай килеп чыгадыр, минеке хәтта алай да булмады. Алар икесе ике буын кешеләре, бер-берсенә охшый да алмый. Әни — сугыш чоры баласы, тормышны ат урынына җигеләп тартты. Беркайчан иркә хатын булмады, аның ни икәннән дә белмәде. Ул юктан бар ясарга, ничек тә тартып-сузып җиткерергә тырышты.

8 Хатыннары ирләрәннән күбрәк мал тапкан гаиләләр бар... Ир кеше бу очракта үзен ничек тотарга тиеш?

— Без өйләнешкәнгә 15 ел, матди яктан гаиләне мин үзем тәэмин итәм анысы. Әгәр киресенчә булса... Күп нәрсә кешенең интеллектынан торадыр. Ярый ла, акча тапкан хатынның өйдәге мәшәкәтләрен үз өстенә алучы булса?! Ә бит шәһәр җирендә дә өйдә үзең генә калсаң, хатын-кызның эше тавык та чүпләп бетермәслек икәннән күрәсең. Без, эштән кайткач, өйдә үзебезне ял итәргә тиеш дип саныбыз. Ә хатынның аның кнопкасына баскан, ул шулай эшләп йөрергә тиеш дип... Йөри дә!

Өйдә кемнең баш булу-булмавы акчаны кемнең күпме табуына бигүк бәйләнмәгән бугай ул. Зур гына җитәкчеләр бар, акчаны көрәп алалар. Ә өендә бөтен нәрсәне хатыны хәл иткәннән күпләр күз алдына да китерми... Цирк арена-сында арысланны, юлбарысны үзенә буйсындырган дрессировщик хатын-кызлар бар бит, бу да шуның кебек. Мин моны дәрәс түгел дип әйтә алмыйм. Үзең ихтирам иткән хатын-кызга буйсынып була ул. Эш-гамәле, жылы сүзе, ихласлыгы, затлылыгы белән буйсындыра андыйлар.

Кайбер хатын-кызның күз карашына ук буйсынасың. Әмма мондый көч бик азларга бирелә.

9 Гашыйк булуын башлап хатын-кыз үзе белдерүгә ничек карыйсыз?

– Мәктәп еллары искә төште әле... Ул кыз мине якын иткәндерме, юктырмы, белмим. Әмма ул минем беренче мәхәббәтем иде... Әгәр шул чакта ул үзенә дә гашыйк икәннән берәр ничек белдерсә, гаҗәпләнүемнән сөөнүем күбрәк булыр иде... Үкенеч белән искә алуым түгел. Кем белән бәхетле булачагыңны алдан кайдан беләсең?! Бүгенгеләр гашыйк булганны гомумән беренче белдерә бугай. Татар эстрадасында яңгыраган кайбер җырларның сүзләренә генә игътибар итегез: «Син килмәсәң, үзем киләм», – дип җырлый сәхнәдән туташлар.

10 Хатын-кызларны ир-атларда иң беренче чиратта нәрсә җәлеп итә?

– Кеше белән аралаша башласаң, күпләрнең иң беренче соравы бертөсле яңгырый хәзер: «Нинди машинада йөрисең? Машинаңны алыштырмадыңмы әле?» Хатын-кызларны да ир-атларның тышкы кыяфәте, ничек киенүе, нинди телефоннан сөйләшүе беренче чиратта җәлеп итә бүген. Машинасын әйтмим дә. Хәер, дөньяны кем ничек күз алдына китерә?! Карашлар туры килү, интеллект дәрәжәсен беренче урынга куйганнар да юк түгел.

11 Хатын-кызның үзегезнең кайсы якларыгызга игътибар итүне көтәсез?

– Иллегә җитеп киләм... Жырыма, ижатыма игътибар итсәләр, миңа бүген шул җитә.

12 Ир-атны артык чибәр һәм көчле хатын-кызлар куркыта, диләр.

– Әйе, кем өчендер ул көчле булырга мөмкин. Әмма әллә кемнәрне үзенә буйсындырган хатын-кыз берәү алдында юашның юашына әйләнә дә куя... Бар булмышы белән көчле хатыннар сирәктер алар. Кемдер кайсыдыр абзыйга таянып көчле була. Андыйларны хөрмәт итеп булмыйдыр инде. Ә чибәрдән курку... Матур әйберне тотып карыйсы килә бит, монда да шулай. Дөрес, башта: «Мин моңа лаекмы икән?» – дип уйлыйсың инде.

13 Ир-ат белән хатын-кыз икесе ике галәмнән икәнә билгеле инде. Кайчакларда аларның бер-берсен аңламаулары шуннан килеп чыга да. Хатын-кызның нигә нәкъ менә шулай эшләгәннән үзегез аңламаган берәр очракны искә төшерегез әле.

– Бар андый очраклар! Аңларга бик тырышсам да, мин үзем менә бер нәрсәне һаман аңлап бетерә алмыйм. Безнең бит көн саен йөри торган эш түгел. Люция бу яктан башка күп хатын-кызларга караганда бәхетле: вакыты иркенрәк. Торгач, итне суыткычтан чыгарып куя ул. Өч-дүрт сәгать эри ит. Алланың рәхмәте белән берзаман пешә башлый. Тагын бер-ике сәгать үтә... Ир кеше буларак гел бер нәрсәне уйлыйм: аш пешерергә ниятләгәнсең икән, ул итне суыткычтан кичтән үк чыгарып калдырырга да буладыр

бит... Ярый, шулпа кайный тора, ул арада син эш белән каядыр барып киләсең, хәзер аш ашармын, дип кайтасың. Ит пешкән, аш юк! «Мунча ташы»ндагы кебек: «Аш кайнап чыкты, әни, итне кайчан саласың?» дигән шикелле... «Токмачны хәзер салып алам, югыйсә ул бит куера», – ди Люция. Ә мин барыбер моны аңламыйм!

14 Ир кеше ачыгып, арып-талып эштән кайтып керә, ә өйдә ашарга пешмәгән. Хатыныгыз, мин арыдым, дип, диванда кырын ятып тора.

– Әгәр мин, әйтик, төзүче булып эшләсәм, өйдән иртән сәгать алтыда чыгып китеп, кичке биштә-алтыда гына кайтсам, төш вакытында банкада алып килгән ризык белән генә тамак ялгасам... Менә бу очракта кайткан җиремә өйдә кайнар ризык көтмәсә, тавыш чыгарып идем, әлбәттә. Гастрольгә чыгып китсәм дә, ач йөрмим бит мин. «300 километр барасың бар, менә сиңа бензинга шуның кадәр акча», – дип, хатын киткәндә кулыма акча тоттырмый. «Ачуланмасаң, кереп ашап чыккан идем», – дип, кайткач, кайберәүләр кебек, мин дә аңа отчет бирмим – акча үз кулымда. Бүген өйдә ашарга булмаса мөмкин, булса да, мин теләгәнә әллә пешкән, әллә юк, дип, юл өстендә ашап кайта алам.

Бик кирәк булса, дүрт-биш төрле ризык кына үзем дә әзерли алам.

15 Сер түгел, берәр җиргә җыена башласак, без, хатын-кызлар, соңга калучан...

– Люция инде алты ел үзе машина йөртә: мине көтмичә-көттермичә үзе генә дә каядыр барып кайта ала. Ә гаилә белән каядыр барырга җыенганда мин алдан ук: «Шул сәгатьтә китәбез», – дип әйтеп куям. Бала-чаганы хатын-кыз киендерә бит инде – һәрхәлдә, бездә шулайрак. Шуңа күрә алар, гадәттә, соңга кала да. Күп еллык күзәтүләрем буенча тагын шуны әйтә алам: үзләре ягына – Лениногорск районына кайтасы булса, Люция бик тиз җыена, ә минем авылга – Арчага дип кузгалсак, аны шактый озак көтәсе...

16 Хатын-кызлар еш кына... бүләк сайлауда ялгыша: ир-атка ошамастай бүләк бирә.

– Мин, әйткәнәмчә, утыз өч яшьтә генә өйләндем. Тормышны үзем алып барырга инде шактый җайлашкан идем. Киём-салымны хәзер дә шуңа күбрәк үзем сатып алам. Алам дип... Андый хәл чынлыкта сирәк була. Үгезбозау йолдызлыгы астында туучыларның барысына да хас гадәт бугай бу: киёмне тәмам тузганчы кию кирәк безгә. Америкадан алып кайткан ак курткамның өстемнән 13 ел төшкәнә юк энә. Киём-салым арзанлы булырга тиеш дигән нәрсә дә кечкенәдән канга сеңгән. Люция миңа бүләккә кыйммәтле әйбер эзләми дә – бу уңайдан ачы тәҗрибәсе бар аның... Миңа биргән иң файдалы бүлгә – антирадар булды. Бер елны Төркиягә ялга барып алдыннан шактый штрафым җыелганы ачылды. Шуннан соң бүләк итте ул аны. Хатын-кызларча, төрттереп: «Штрафыңа акча жәлләмисең. Ә миңа кайчак юк-бар гына әйбер алганга да бәйләнәсең», – дип.

ЭШЛЕКЛЕ ХАНЬИМГА ЭШЛЕКЛЕ СТИЛЬ

ЛЮКС
BOUTIQUE

ул. Калинина, д.37
(843) 264-51-61

Одежда только
для Женщин!

Казан, Калинин ур., 37
+7(843)264-51-61
luxkazan.ru

**БЕЗ КЕШЕЛӨРНЕ
КИЕНДЕРЕП КЕНӨ
КАЛМЫЙБЫЗ.
БЕЗ ОБРАЗ
ТУДЫРАБЫЗ.**

РЕКЛАМА

Эшлекле ханым ул – бәйсез, акыллы, һәм иң мөһиме, заман белән бергә атлаучы кеше. Бизнес эшләрендә ир-егетләрдән калышмый, кайчак өлө хөтә аларны да уздыра.

Карьерасын үстерергә ниятләгән хатын-кыз катлаулы сайлау алдында тора: гаилә учагын сүндерми саклаучы хужабикә роленнән ваз кичәргәме яки инде ике арбаны бергә тартып барыргамы? Бизнес белән шөгылләнүче ир-егетләр арасында эшлекле дә, шул ук вакытта нәфис тә хатын-кыз була белергә кирәк. Беренче карашка, капма-каршы бу ике сыйфат бер кешедә яраша алмас сыман, ләкин жиңел юл сайлаучылар без түгел ул. Турыга тегелгән артык эшлекле костюм белән генә дә без шушы кырыс даирәдә бик урынлы күренерлек нәфис образ тудыра беләбез.

Пиджак:

эшлекле ханым гардеробындагы иң кирекле киём ул. Ул кара, көлсү, күксел төстө, твид, йон, житен тукумадан тегелгән булырга мөмкин.

Ел дәвамында сезгә кечкенә, зур, тар, туры, классик – үзегезгә туры килә торган пиджак кирәк булчак.

Кыш көнө ул сезне жылытыр, жәй көнө ансамблеге туюландырыр. Язгы-көзгә жыләс көннәрдә дә алыштыргысыз бу киём – топик өстеннән кидең киттең...

Пиджакның башка киёмнәрдән өстенлегә шунда – ул мизгел эчендә кешенең образын үзгәртә дә куя.

Дөньядагы иң классик киенү рәвешен күз алдына китерегез әле: джинсы чалбар – ак футболка – балеткалар. Футболка өстеннән кара-соры төстөгә блейзер киеп куйдыгыз исә – ир-егет/хатын-кыз образы туа. Хәзер смокинг киеп карагыз – сез инде ресторанта кичкә ашка барырга да әзер. Смокингны сәдәфләре алтын төстөгә ике бортлы блейзерга алыштыргыз – сез нинди затлы!

Көндәлеккә кию өчен гәүдәгезгә килешле пиджакны сез үзегез сайлайсыз. Без исә бер-ике киңәш көнә бирәбез. Пиджаклар бер генә фасон белән тегелми, алар әллә никадәр!

Турыга тегелгән блейзер:

бу киём безгә ир-егетләр өстеннән күчтә. Ул күп очракта костюм пиджагы, бернинди бөкләмнәрсез тегелә. Кайчагында түш кесәсә һәм арткы якта ерымы була.

Мондый блейзерлар теләсә нинди тукумадан тегелергә мөмкин, хәтта кыек шакмаклысыннан да, шевронлысыннан да!

Кулай төс – кара, караңгы зәңгәр.

Кулай тукума – кыш өчен йон, кашемир яки алар катыш тукума, кыскасы, жылы тукума сайларга кирәк. Жәй көнә киче-мамык, ефәк, житенгә өстенлек бирегез.

Билле блейзер:

чып-чын хатын-кыз киеме. Ул бер яки ике сәдәфле була ала. Бил тирәсендәгә бөкләмнәре аны гәүдәгә ятышлы итә. Мондый пиджакның түш кесәсә дә булырга мөмкин.

Блейзер кыска икән – сәдәфе берәү генә. Озынрагына алтын төсендәгә дүрт сәдәфкә кадәр тагарга мөмкиннәр.

Кулай төс – сезнең инде турыга тегелгән блейзерыгыз бар икән, билле блейзерның башка төстөгесен яки инде башка төрле тукумадан тегелгәннен сайлагыз. Мәсәлән, кара-соры төстөгә киёмне кыш көнә дә, язгы-көзгә айларда да кияргә була.

Кулай тукума – турыга тегелгән блейзерга ярашлы тукумалар билле блейзер тегү өчен дә яхшы.

Твидтан тегелгән кыска пиджак:

турыга тегелә, кыска, изүе түгәрәк, жиңнәре терсәктән чак кына озын. Сәдәфләре – алтынлы яки ниндидер үзенчәлекле. Бу пиджак атаклы Шанельнекен хәтерләтә – беркайчан да модадан чыкмаячак, һәр яңа коллекциядә төкәдим ителә.

Кулай төс – тукума һичшиксез ике төстөгә бизәктән гыйбарәт. Соры белән кара үзара бик килешә.

Кулай тукума – йон яки шуңа охшаш тукума.

Смокинг пиджагы:

тантаналарга кию өчен хатын-кызларның смокинг пиджагы. Ул һәрвакыт кара төстө була, якалары ялтыравыклы ефәк яки атластан тегелә. Пиджакның эчке ягы фил сәягә яки комач төсендәгә ефәктән дә тегелергә мөмкин. Сәдәфләре пиджак тукумасы белән тышланган. Бу модель турыга тегелергә дә, билле булырга да мөмкин.

Кулай төс – кара.

Кулай тукума – йон яки ефәк.

Үз гәүдәңә килешле фасонны ничек билгеләргә? «Люкс» бутигында эшләүче белгечләр, кемгә нинди фасондагы киём килешкәннен генә әйтеп калмый, ә хатын-кызны ир-егетләр сокланып артыгыннан карап калырлык итеп киендерә дә белә.

Гәүдә рәвешенә, буй-сынга, күкрәк үлчәменә карап, үзегезгә генә үлчәп теккән кебек булган пиджак һичшиксез табылчак.

Тукумага килгәндә – бернинди дә чикләүләр юк, фасонының нинди булуы гына әһәмиятле.

Әгәр дә сез кечкенә гәүдәле икән, бер сәдәфкә теймәләнүче билле блейзер сайлагыз. Ул кыска булсын, гәүдәгезгә ятып торсын.

Шулай ук кыска твид пиджак та килешергә тиеш. Жиңнең терсәктән чак кына төшеп торганына игътибар итегез. Кыскасы: сезгә кечкенә пиджаклар килешәчәк.

Тулы гәүдәләргә турыга тегелгән пиджаклар матур. Күкрәк, янбаш тирәләренә сыланып тормаганы яхшы.

Камыштай зифа гәүдәләргә теләсә нинди билле блейзер килешә. Ул гәүдәнең ябыклығын яшерә, кирәк урыннарны тулырак итеп күрсәтә.

Рәмзия КАШАПОВА

ЛЮКС

BOUTIQUE

ул. Калнина, д.37
(843) 264-51-61

Одежда только
для Женщин!

ХУЖАБИКӘ / кулларыңнан куан

Ел буе көткән жәй үтеп китсә дә, никадәр хатирәсе калды! Сукмактарны сары яфрак сарып, тәрәзләрне кыйгач яңгыр юган шушы көзгә көндә кемнәрдер зәңгәр диңгез кочагын сагынадыр, кемнәрдер — туган авылының жиләкле тугайларын. Бәлки әле шул көннәрдән истәлеккә фотолар да калгандыр, яр буеннан жыелган диңгез кабырчыктары да үз сәгәтләрен көтеп ятадыр. Әйдәгез, шушы хатирәләрне, фотокасыга ябыштырып, стенага эләбез. Киләсе жәйгә кадәр күңелне юатып, хатирәләрне уяу тотсын.

Мастер-классны
Лилия
ГӨРӨЕВА
үткәрә.

Жәй ХАТИРӘСЕ

Кипәк:

- иңе-буе 45-50 см булган ике катыргы кисәгә (тартманыкы бик кулай);
- ПВА, «Момент-Кристалл» җилеме;
- бинт яки гофрланган ак кәгазь;
- йомырка кабыгы;
- диңгез кабырчыктары;
- 25-30 мм калыңлыгындагы 4 м алтын төсендәгә бау;
- акварель буяу;
- алтын төсендәгә акрил буяу;
- төссез акрил лак;
- киңчә пумала, губка кисәгә;
- аз гына түземлек һәм ярдәмгә балалар.

Эш барышы:

- катыргы кисәгеннән диаметры 35 см булган 2 түгәрәк кисеп алабыз. Аның берсе — өске якка, икенчесе — аска.
- Өске якка дигәнәнә фотолар өчен 5 түгәрәк «тәрәзә» уябыз. Зур «тәрәзәнең» диаметры — 12 см, кечкенәләрнеке — 7 см.
- Хәзер шушы катыргының өслегенә җилем сылап, ике кат бинт урыйбыз. Бинт урынына юка ак кәгазь ябыштырсаң да ярый. Максатыбыз — ка-

тыргының кисем урыннарын каплау. Бик пөхтә итеп эшләргә кирәк. Бинт белән урасагыз, калын булмасын, тигез ятсын. Җилемнең кипкәнән көтәбез. Гадәттә, ул бер төн кибә.

■ Бизәү эшенә керешик. Йомырка кабыгын юып киптерәбез, эчкә элпәсен кубарабыз. Бинт өстенә мул гына ПВА җилеме сылап, вакланган йомырка кабыгын ябыштырабыз. Буш урыннар калдырмаса тырышыгыз. Кипкәнән көтик, йө булмаса фен белән тиз генә киптереп алыгыз.

Фото: Ксения Богданова

■ Йомырка кабыгы өстеннән зәңгәр төстәге акварель буяу белән буйыйбыз. Пумала чылтасы суга аз гына ПВА җилеме тамызыйк. Буяуның бер каты кипкәч, тагын бер кат буяп чыгабыз. Ул да кипкәч, губка белән алтын төс йөгертәбез. Губканы өслеккә җиңелчә тидереп-тидереп кенә алырга кирәк.

■ «Момент-Кристалл» җилеме белән «тәрәзә»ләр тирәли алтын төсөндәге бау ябыштырабыз. Фотокысаның үзен дә алтын бау белән каймалыйк.

Бауның артып калганын ерак алып куймагыз, ул кирәк булачак әле.

■ Бизәгән катыргыбызны икенче түгәрәк өстенә салып, карандаш белән «тәрәзә» урыннарын төшерәбез. Күңеләбезгә якин фотоларны шул эзгә турылап ябыштырабыз. Стенага элү өчен кысага элмәк ясарга да оңымыйк. Моның өчен астагы катыргының өске ягына без белән ике тишек тишәбез. Шушы тишек аша бау уздырып, очларын «Момент-Кристалл» җилеме белән эчтән ябыштырып куябыз.

■ Шул ук җилем белән ике катыргыны бер-берсенә ябыштырабыз. Кырыен алтын төсле бау белән каймалыйбыз. Диңгез буеннан җыйелган кабырчыкларны да «Момент-Кристалл» җилеме белән ябыштырып куйыйк. Соңыннан кысаны бер кат акрил лак белән лаклыйбыз.

■ Фотокыса өзер – элесе урынын гына төгәенлисе калды. Мондый кыса өти-өнигә, дусларның туган көннәренә бүләк итү өчен дә әйбәт. Ул очракта «тәрәзәләргә» фотолары ябыштырыла.

КИҢӘШ.....

■ Фотога төшергәндә яктылыкны дәрәс сайлау мөһим. Көндөз, кояш иң югары ноктасында булганда, фотога төшерү кыен – фотога төшүченең алдына куе күлгә ята. Фотосурәттә төсләр дәрәс чагылсын дисәгез, иртәнге вакытны сайлагыз яисә кояшның болытлар арасына кереп качканын көтегез. Кояшлы көнне күлгәдә яктылык (вспышка) белән төшергән сурәتلәр дә матур чыга.

■ Фотояктылык (вспышка) кулланып, шактый проблемаларны хәл итәргә мөмкин. Барыннан да битәр, караңгы урында төшергәндә объектны яктырту өчен кирәк ул. Икенчедән, яктылык белән контрастлылыкны арттыралар йә киметәләр. Мәсәлән, кояш яктысы кирәгеннән артык булганда фотояктылык күз төпләрендәге, борын астындагы күлгәләргә тигезләргә булыша.

■ Кешене кояшка аркасы белән бастыру дәрәс түгел. Алай иткәндә йөзгә куе күлгә ятып, караңгы чыга. Кояшка йөз белән басарга кирәк. Кояш яктысы яннан төшеп, сурәткә төшүченең башын шул якка таба чак кына авыштырсаң да кешенең йөзгә фотода ачык булып чыга.

■ Фон да мөһим. Кеше күзгә, үзгә дә сизмәстән, башкалардан ачык аерылып торган төслә объектларны эзли. Шуңа күрә дә объект арттагы фоннан төс белән аерылып торсын. Мәсәлән, аксыл төстәге объектларны – караңгы җирлектә, караңгы әйберләргә аксыл җирлектә төшерәләр.

■ Кадрны дәрәс итеп кора белергә дә кирәк. Төшергән башлаучылар объектны нәкъ кадр уртасына куярга омтыла. Кешенең күз карашы сурәтне сулдан-уңга һәм өстән-аска таба «укый». Кадрны шартлы рәвештә 2 аркылы һәм 2 буй сызык белән тигез шакмакларга бүлбөз. 4 кисешү ноктасы барлыкка килә. Төшерәсе объектны уң яктагы нокталарга урнаштырсаң, фото отышлы килеп чыга.

■ Кадрдан барлык артык-портыкны алабыз, ул гадирәк булган саен отышлырак. Сурәткә төшүченең баш түбәсеннән, ян-ягыннан бернәрсә дә тырпаеп төрмәсин. Аның үзгә кадрга эрерәк итеп кертергә тырышабыз. Бер төркем кешеләргә төшерәсез икән, аларны мөмкин кадәр бер-берсенә якин бастырыгыз – иңбашлары арасында ачыкчылар күренмәсен.

ЖҢЫРЧЫ ИЛСАФТАН ГАЕТ СЫЕ

ИлСаф (Илсур Сафин) белән мастер-класс әзерләү хақында яз башында ук сөйләшкән булсак та, жырчыны тиз генә тотармын димә икән. Әле бер шәһәргә гастрольгә чыгып китә ул, әле икенче шәһәргә. Без килгән көнне дә иртән генә Стәрлетамактан кайткан иде. Иртәгәсен тагын юлга кузгаласы икән. «Мин хатыным Зилә пешергәнне ашарга яратам, аш бүлмәсендә кайнашырга үземнең вақытым юк», — дисә дә, ИлСаф чын осталык күрсәтеп, гаёт бәйрәмендә табын күрке булырлык сый пешерергә өйрәттә безне. Бу ризыкны әзерләргә һиндстанда яшәүче дусларынан өйрәнгән булган. Ризыкның бөтен уңышы — тәмләткечләрдә.

Кипәк:

- 1 кг сарык ите;
- 2-3 баш суган;
- 4-5 тырнак сарымсак;
- артык зур булмаган имбир тамыры;
- яшел төстәге ачы борыч;
- тәмләткечләр: кардамон, дарчин, зира, кориандр, канәфер, лавр яфрагы, паприка һәм зөгъфран (боларның барысы да кирәк).
- 2-3 аш кашыгы сөт;
- 4-5 аш кашыгы катнашмаларсыз табигый йогурт.

Эш барышы:

■ чынаякка сөт агызып, шунда 1 чеметем генә вакланган зәгъфран салып куябыз – ул сөттә жеби торсын.

Яшел борычны орлыгыннан арындырып, имбирның кабыгын әрчеп, икесен дә эрерәк итеп турыйбыз. Сарымсакны тырнакларга аерып, кабыгын чистартабыз. Боларның барысын да бер савытка салабыз. Кашык очына элөп, төөлгән кориандр белән зира сибәбез. 2 аш кашыгы чамасы кайнаган су белән 1 аш кашыгы үсемлек мае өстөп (тәмләткечләр булган жирдә һәрвакыт май булырга тиеш, ул – тәмне ачу өчен кирәк), кие ботка хәленә килгәнче блендер белән ваклайбыз. Әлегә аны бер читкә алып куябыз, ул безгә соңрак кирәк булыр.

■ Суганны чистартып, ярымбожралап турыйбыз. Табага аз гына үсемлек мае һәм 2 аш кашыгы атланмай салып, утка куябыз. Май эрегәч суганны салып, алтынсу төскә кәргәнче кыздырабыз. Суган кызаргач, аның өстенә гуляшка тураган кебек турап сарык итен салабыз. Кечерәк сөякләре кәрсә дә ярый. Алар тәм бирәчәк. Итне болгатмыйбыз! Кашык белән тигезләп кенә куябыз. Итне кызган суган өстенә салу бик мөһим. Суган өстенә салгач, итнең сүле акмый, йомшак булып пешә. Утны берәз көчәйтәбез.

■ Ит куырылган сыман булып, сүле акмаслык хәлгә килгәч, болгатып, кардамон, паприка, канәфер, лавр яфрагы, дарчин һәм блендерда издергән пастаны салабыз да 30 минут томалап пешерәбез. Итнең шулпасы кимергә тиеш. Таба читендә май күзләре күренә башлагач, сөтлө зәгъфранны кушабыз. Утны арттырып, болгата-болгата, шулпасын кайнатып бетерәбез.

■ Ит пешкәч, 3-4 аш кашыгы йогурт кушабыз һәм көчле утта янә 2-3 минут чамасы тотарбыз. Итнең шулпасы кие булып, иткә ягылып торырга тиеш. Тәмләткечләр белән пешкән бу ит искиткеч хуш ислә, тәмле була. Сарык итенә хас тәм дә беләнми. Аннан соң тагын бер нәрсәгә игътибар итегез: без тиз кулланмадык. Кирәк тәмне ашка тәмләткечләр бирә. Кыркурак ашарга яратучылар исә бер чеметем генә тиз салсалар да зыян итмәс.

■ Ит янына бирергә дәгә пешереп алыгыз. Дөгенә «Басмати» дигәнә яхшы. Андые булмаса, гап-гади – озынча дәгә алсагыз да ярый.

■ Зур матур тәлинкәнең ярты ягына дәгә, ярты ягына ит салып, ризыгыбызны табынга чыгарабыз. Ит өстен яшел тәмләткечләр белән бизибез.

■ Ашларыгыз тәмле булсын! Барыгызны да Корбан гагә белән тәбрик итәбез!

«ТУНЛЫ» ТАВЫК

Роза САФИУЛЛИНА — «Сөембикә»нең даими укучысы. «Аш-су» рубрикасында аның үзенең дә катнашканы бар. Казан сырхауханәләренең берсендә 30 елдан артык шәфкать туташы булып эшли ул. Буш вакыты булды исә аш бүлмәсендә кайнашырга ярата. Кызы белән киявен, нәни оныгын тәмле ашлар белән сыйлый. Шушы көннәрдә Роза ханымның икенче оныгы туарга тиеш. Сау-сәламәт, бәхетле бала булып тусын!

Кирәк:

- 2 тавык түше;
- 2 йомырка;
- 1 аш кашыгы крахмал;
- 2 аш кашыгы майонез;
- 1 аш кашыгы соя соусы;
- 200 г каты сыр;
- тәменчә тиз, борыч;
- кыздыру өчен үсемлек мае.

Эш барышы:

■ тавык түшен озынча көйгә берничә кисәккә бүлөбез, яхшылап тәпәлибез, тиз-борыч сибәбез.

■ Йомырка, майонез, крахмал, соя соусыннан сыек камыр ясайбыз.

■ Сырны вак угычтан уабыз.

■ Тавык түшен камырга манып, уылган сырда өвәлибез. Шул рәвешлә өч тапкыр кабатлыйбыз.

■ Итне майлы табада ике ягын да өйләндереп кыздырабыз. Ул бик тиз өзер була.

Кагерле укучыларыбыз! Конкурс дәвам итә. Сөздән хатлар көтеп калабыз.

Соңгы вакытта чирләр һаман яшәрә бара. Әле кайчан гына «әбиләр чире» дип саналган кан басымы өянәге, буыннар кату (остеохондроз), күкрәк бакасы (стенокардия), ишемия ише хасталыклар белән 30 яше дә тулмаган кешеләр дә интегә башлады. Яңа дарулар чыгаторә, әмма бу зәхмәтләр даруларга бирешергә ашыкмый. Бәлки, гомер бакый гади халык даруланган чараларга мөрәжәгать итеп карыйсыдыр. Бу хакта сөлек белән дөвалау серләрен белүче беренче категорияле табиб-гирудотерапевт Гүзәл БИКМӨХӘММӘТОВА белән әңгәмә кордык.

СӨЛЕККӘ САВАП

Гүзәл ханым, югары белемле табиб ни өчен халык медицинасы белән дөвалауга кереште икән?

— Сөлек белән дөвалау кебек сыналган ысулга әлектән үк ышанып карый торган идем. Безнең әбәкәйләрнең теше сызласа да, кан басымы күтәрелеп китсә дә, сөлек салуларын ишетеп тә, күреп тә белә идем. Аннары бу төр дөвалауга үзем дә игътибар иттем. Югары белемемә өстәп, махсус курсларда укып, бу жан ияләренең хасиятләрен өйрәндем. Әйтергә кирәк ки, бик күп кызыклы әйберләр белдем. Ул белгәннәремне файдаланып, иң әүвәле гипертония өянәге белән интегүче яшә укытучы ханымны дөвалап карадым. Гипертония стажы ун-унбиш елдан узып киткән авыруларым да бар иде. Югыйсә бу авырулар вакытында хастаханәгә кереп ятып, тиешле дөвалау курсын да үтәләр иде. Әмма билгеле бер вакыт үтүгә алар кабаттан кан басымыннан интегә башлый торганнар иде. Еллар дөвамында бер үк кешеләр шул ук чир белән әйләнәләр дә киләләр. Күрәсәң, даруларның файдасы вакытлыча гына була.

Менә шуларны уйлый торгач, Сөз сөлеккә тукталдыгыз инде?

— Дарулар бирүне туктатып булмый инде анысы, әмма кешеләр гомер бакый шифасын күргән халык дөваларын

ярдәмгә чакыруның бер зыяны да юк дип уйлыйм. Укый, өйрәнә торгач, мин Кытай медицинасында бик киң таралган энәләр белән дөвалау (рефлексотерапия) белән сөлек салу арасында бик күп уртаклыклар барлыгын төшендем. Әйтер идем, сөлек белән дөвалауның мөмкинлекләре тагын да киңрәк. Безнең Казанда хатын-кыз авыруларын, әйтик, аналык муентыгы ялкынсынуын, сөлек салып дөвалаучы гинеколог та бар.

Сөлекче әбиләрне мин дә беләм әле.

— Минем бер пациентым — яшьлегендә «ашыгыч ярдәм» машинасында эшләгән ханым. Инфарктлы кешегә ярдәмгә ашыкканда табибларга үзләре белән сөлек алырга куша торганнар иде, дип сөйли ул. Авыруны машинада алып барган арада шул сөлекләр «беренче ярдәмне» күрсәтә торганнар. Ә бер хатын ике чигәсенә сөлек салынган килеш бәбиләгәнән сөйләде, чөнки аның кан басымы бик югары булган.

Сөзнең пациентларыгыз күптер дип уйлыйм.

— Әйе, сөлеккә өмет арта бара. Дөвалауның шифасы тиз беләнә. Аннары сөлек аптека даруларыннан арзанрак бит. Бу ысул хәвефсез. Фәкать өч кенә төрле каршылык бар сөлек салуга: яман шешләр, өч айдан узган

йөклелек, гемофилия – менә шулар. Азып китү жәһәттенән сөлек салган урынның кызарып торуын, берәз кычытуны әйтсәң генә инде. Әмма моны тозлы яки содалы компресс ябып, бик тиз дөвалап була.

? Сөлек кеше организмына ни рәвешле тәэсир итә соң?

— Сөлек салу урыннарының махсус нокталары бар. Әбугалисина хезмәтләрендә үк кайсы әгъза өчен кайсы ноктага сөлек салырга яраганлыгы хақында язып калдырылган. Гомумән, ул нокталар энә кадап дөвалау нокталары белән тәңгәл диярлек.

? Димәк, сөлек салу рефлексотерапия белән бер дәрәжәдә шифалы?

— Юк, мин сөлектә өстенлек бирер идем, чөнки сөлек үзе кадалган ноктага махсус сыеклыгын да кертә. Сөлек сыеклыгында 120 дән артык биологик актив матдә барлыгы билгеле. Бер ампуладагы шушы кадәрле биологик актив дару хақында медицина хыяллана да алмас иде.

? Сөлектә 120 актив матдә нигә кирәк соң ул?

— Сөлек кан белән туена. Аның үзенә ун фермент та бик житкән. Ләкин табигатьтә артык әйбер юк диләр бит. Күрәсәң, Ходай Тәгалә минем бәндәләрем авырмый тормаслар, дип фаразлагандыр да, табигать имчесе сыйфатында тере шприц яралткандыр. Имә башлаган сөлек тере насос кебек эшли. Бер дигәндә, ул кан суыра; ике дигәндә, шул ярага сыекча сиптерә. Теге ун ферменттан артканнары сөлектә «корбанын» дөвалауга сарыф ителә. Сөлек салган ярадан зарар күрәп, бер тереклек иясенәң дә үлгәнә юк. Янып-пешеп эшләгәндә сөлек үзе сабый бала кебек чын-чынлап тирләп чыга.

? Ул ферментларның хасияте ниндирәк икән?

— Иң беренчесе – гирудин. Ул яра тирәсендәгә канны сыеклый. Икенчесе – гиалуронидаза. Шуның ярдәмендә сөлек юлында очраган жөйләрне, каты нәрсәләрне йомшарта. Ферментлар сыегайткан ул катыларны сөлек суырып ала. Кан бик тиз генә оемасын өчен, ярага тагын махсус фермент сиптерә.

? Бу мәшәкәтләр сөлектә үзе өчен тырышуы түгелме соң? Кешегә аннан ни сихәт?

— Сөлектә егермеләп төрле сихәтә бар, диләр. Иң беренчесе – ялкынсынуны бетерү. Ялкынсыну ике төрле була. Бертөрлесе аның микроблар, вирус-лар шауқымы; икенчесе – безнең аз хәрәкәтләнүдән. Күп утыра торгач, кан тамырлары оеша башлый. Хаста урынга кан бармаганга күрә анда кислород та килеп житми.

? Кан йөрмәгәч, кислород килмәгәч, таркалу матдәләре организмда утырып кала димәкчеме Сөз?

— Әйе, капиллярлар дарулар, азык консервантлары, судагы, һавадагы агулы матдәләр, консервантлар белән тыгыла. Авыру әгъзаның капиллярлары аша кан бөтенләй

йөрмәс була. Шул сәбәпле, кеше, дөвалана дип, еллар буга эчкән дарулар авыру әгъзага үтеп тә керә алмый. Шлак белән тыгылган урыннарны безнең организм шешкән урын дип белә һәм шунда ашыгыч рәвештә лимфоцитлар жиберә башлый. Шеш таралып китмәсен дип, организм аны төрәп ала. Андый капсуланың тыгызлыгын әйтеп торасы да юк. Кешеләр энә еллар буга тәннәрәндә ярчык яки ядрә йөртәләр бит. Шуның сыман инде.

? Мондый очракта сөлек ничек ярдәм итә ала?

— Мин сөлектә нәкъ авырткан урынга салам. Әгәр кешенәң бавыры авырта икән – бавырга; кан тамырлары сәламәт түгел икән – кан тамырлары янына; умыртка чөбәйләрендә бүсер бар икән – шунда. Якын тирәдә рефлекс ноктасы булмый калмый ул. Сөлек үзе аннары бик жаен белеп кенә теге капсуланы тишә.

? Сөлектә тагын нинди сыйфатларын мактыйк икән?

— Сөлек безнең организмга 120 файдалы ферментын кертә. Шулай итеп, без кан басымын дөвалаган арада тагын берничә хасталыктан жиңеллек күрәбез. Авыру кешегә якынча 8-12 процедура кирәк. Шушы вакытта жыелган ферментлар кешегә ярты елга житә. Сөлек сыеклыгы – тромбофлебиттан беренче дөва. 3-4 салудан соң тромб эри, кан тамырларының юлы ачыла, кан әйләнеше эзгә төшә. Холестерин микъдары да шактый кими, кан басымы азая, аллергиядән файдасы бар.

? Алай да нинди чирләрдән безне сөлек коткара ала икән?

— Иң беренчесе – гипертония; аннары варикоз авыруы, тромбофлебит, остеохондроз, умырткадагы бүсерләр. Простата бик яхшы дөвалана. Гомумән, сөлек кан тамыры белән бәйлә чирләренәң барысын да яхшы дөвалый. Сүземне йомгаклап шуны әйтер идем: хроник чирләрегез булса, халык медицинасына мөрәжәгать итүдән курыкмагыз – массаж ясагыз, төрле чөйләр эчегез.

? Бер яхшының бер начары дигәндәй, сөлек белән дөваланыуың да үз кимчелекләре бардыр.

? Аларны да әйтеп китмәсезме?

— Әлбәттә, кемгәдер сөлек килешмәү очраклары булырга мөмкин. Нигездә, болар кан системасы белән бәйлә кимчелек.

Сөлек ярамаган авырулар исәбәндә гемофилия белән геморрагик диатез бар. Мондый диагнозлы кешеләргә сөлек салсаң, көчле кан китү булырга мөмкин. Әйткәнемчә, сөлек кан тамырына кан сыеклы торган матдәләр жиберә.

? Кан басымы озак вакыт түбән торганда да сөлек салырга киңәш ителми. Пациентның хәле яхшырасы урынга начарланып китәргә мөмкин.

Үлекле тромбофлебит дигән нәрсә бар. Бу чир вакытында кан тамырлары ялкынсына, тромблар барлыкка килә, кан тамырларының тышчасы эренли. Гемофилия вакытындагы кебек үк, бу очракта да сөлек бүлөп чыгара торган сыекчаның роле зур: тромб йомшара, әмма тәмам эреп бетми һәм шул йомшарган халәттә кан тамыры буйлап сәяхәт итә башлый. Үлекле тромбофлебитны сөлек ярдәмендә дөваларга маташып, кан тамырын тыгылдырырга мөмкинбес.

Азканлылык дигән диагноз куелган кешеләргә дә сөлек салдырудан тыелып торырга кирәк. Анемия вакытында канда гемоглобин нык кими. Ә гемоглобин канда кислород йөртүче вазыйфасын үти. Азканлылыктан йөдәгән кеше өчен кан югалту кирәкле әйбер түгел.

Йөклелек. Сөлек салуда кайбер каршылыклар йөклелекнең икенче һәм өченче триместрларында (өчәйлыкларында) бар. Беренче өч айда сөлек салганнан беринди дә зыян юк. Бу вакытта хатын-кызның организмында җитди үзгәрешләр бара, иммунитеты бик нык кими. Үзгәрешләр барлык әгъзаларга да кагыла.

Йөкле хатыннарынның канында тромблар ясалуга комачаулый торган матдәләр барлыкка килә. Шулай итеп, йөкле хатыннарга сөлек салганда, аның карынындагы яралгыга да зыян килү куркынычы туа.

Арыклык, хәлсезлек тә сөлек салудан тыелырга кирәклеке искартә. Бигрәк тә анемия сәбәпле ябыгу күзәтелсә, сөлек салырга ярамый.

Яман шешләр соңгы стадиягә кәргән очракта да сөлек салу ярамас. Ә менә яман шеш авыруларын булдырмас өчен сөлек бик файдалы.

Кайбер кешеләрдә **сөлектә карата аллергия** булырга мөмкин. Дөрес, ул сирәк очрый. Әмма катгый тыю өчен бу җитди сәбәп.

Әлбәттә инде, **күрем вакытында** сөлек белән мавыкмый торырга кирәк.

Озын сүзнең кыскасы: сөлек салу кебек уникаль дөвалау табиб күзәтчелегендә генә башкарылырга тиеш. Асия ЮНЫСОВА әзерләде.

КИҢӘШ.

Көз — организм өчен авыр вакытларның берсе. Көннәр кыскара, суыта. Галимнәр организмның жылыдан суыкка күчкәндә бик көчле стресс кичерүен ачыклаганнар. Өстәвенә, дымлы салкын һава хроник чирләргә дә кузгатып җибәрә. Имму системаны тәмам йончытмас өчен гади генә берничә чараны кулланып карагыз әле. Алар сезгә көзгә кыенлыкларны җиңәргә ярдәм итәр.

Туйганчы йоклагыз дисәк, ирен чите белән генә елмаеп куячаксыз инде. Туйганчы йоклау кайсыбызга гына элгә икән ул? Шулай да, төнге унбергә кадәр ятарга тырышыгыз. Тәүлекнең нәкъ шушы вакытында организм меланин дигән гормон эшләп чыгара. Ә ул исә иммун системаны ныгыта. Кичке ун белән уника арасындагы ике сәгать йокы уникадән соңгы дүрт сәгать йокыга бәрабәр.

Дөрес тукланырга кәргән дә беләсез инде. Үзебездә өлгерә торган җиләк-җимеш, яшелчәләргә туйганчы ашап калыгыз дип әйтеп тә торасы юк. Ә менә үрдерелгән бодай белән дуслыгыгыз ничегрәк? Ул В төркеменә керүче витаминнар

сандыгы бит. Тимергә бай терлек бавырын да күбрәк куллансаң яхшы. Ашкайнату белән бәйлә чирләргә оеган сәт ризыклары бәйдә тот.

Көз көне организмбыз кыш буена җитәрлек микроэлементлар туплап калырга тырыша. Файдалы ризыклар исемлегенә башында кызыл чөгендер тора икән. Ул эчәкләктәге черетүче бактерияләргә юк итә, ә аның составындагы бетаин дигән матдә бавыр эшчәнлеген яхшырта. Организмны яшәртүче фоллий кислотасына бай булуы да безнең файдага. Чөгендернең яман шеш авыруын җиңә алуы фәнни тикшеренүләр белән расланган.

Кәбестә бу исемлектә икенче урында тора. Ул эчәкләктән авыр металлларны һәм токсиннарны чыгара. Кәбестәнең тагын бер кыйммәте — анда U витамини бар. Ә бу витамин башка яшелчәләрдә бик сирәк очрый.

Сарымсакта 400 дән артык файдалы матдә барын белә идегез микән? Ул кан тамырларын чистарта, холестеринны киметә, баш миендә яман шеш китереп чыгаручы зарарлы күзәнәкләргә үтерә, туберкулез,

дифтерия таякчыкларын һәм ашказаны жәрәхәтенең сәбәпчесе — хеликобактерларны юк итә.

Суган фитонцидлары белән кыйммәтле. Бу фитонцидлар зарарлы бактерияләргә мизгел эчендә юкка чыгара. Ул өле аппетитны да көчәйтә. Файдасын күрим дисәгез, суганны чи килеш ашарга тырышыгыз.

Көз көне күзәтелә торган күңел төшенкелеген җиңәргә баллы ризыклар ярдәм итәр. Бер-ике шакмак шоколад яки берәр пироженое кабып куйганнан гына фигурагыз бозылмас. Аның каруы, көфебез ачылып китәр.

КУЧКАР. Бик күңелле вакыйгалар көтелә. Актив тормыш рәвеше алып баручыларга, тормыштан күпне таләп итүчеләргә аеруча кагыла бу. Уңыш — сезнең яклы, теләсә кайсы эшкә курыкмый алыныгыз.

ҮГЕЗБОЗАУ. Мондый уңышлы айны әле сезнең күргәнегез дә булмагандыр. Шулай да моһим карарлар кабул иткәндә көчегезне дәрәс бәйләгез. Авырлыклар булып кебек күренсә дә, курыкмагыз. Алар вакытлыча гына.

ИГЕЗӘКЛӘР. Эшегез күп, күңелсезләнергә туры килмәс. Килчәккә планнар кору белән мәшгуль булырсыз. Җиң сызганып эшкә керешегез — нәтижәсә озак көттермәс. Дусларыгыз яки танышларыгыздан кызыклы һәм файдалы идея алырсыз.

КЫСЛА. Эштә бар да тыныч, бар да тәртиптә булып. Хезмәт баскычында күтәрелү яки башка юнәлеш белән китү ихтималы бик зур. Нәрсәдер үзгәртәргә телсез икән, фәкать үзегезгә генә таяныгыз, партнерлар арасында бигүк намуслы булмаганнары очрага мөмкин.

АРЫСЛАН. Үз-үзегездән, башкарган эшләрегездән канәгать калырсыз. Сөз тырыштыгыз, булдырдыгыз, инде берәз ял итеп тә алырга була. Хезмәтә иҗат белән бәйлә булганнарга уңыш елмаячак.

СӨМБЕЛӘ. Үзегезнең идеяләрегез һәм проектларыгыз өчен көрәшәргә туры килер. Финанслар белән кыенлык килеп чыгарга мөмкин. Авырлыкларны йөрәгегезгә якын кабул итмәгез, ай ахырына таба тормышыгызда уңай чор башланачак.

БИЗМӘН. Сәләтегезне күрсәтә торган ай. Яңалыкка омтылыш бик көчле. Һәр үзгәрешкә сабыйларча куанырсыз. Ләкин артык иркенәп китмәгез тагын, үзгәрешләр яхшы булса да, кеше эшләр өчен яратылган.

ЧАЯН. Якыннарыгыз белән аралашуда кыенлыклар килеп туарга мөмкин. Акчаны юкка-барга туздырмый торыгыз, югыйсә кайчак сез юмартланып китүчән. Иҗат итү өчен уңышлы ай, тик уңышларыгыз белән берәүгә дә мактанмагыз, күз тидереләр.

УКЧЫ. Ай-ай, кызыксынучан сез! Бу айда моңарчы бар дин тә белмәгән өр-яңа шөгыләгез барлыкка килер. Бер сүз белән әйткәндә, октябрь — дөнъяга карашыгызыны киңәйтү, яңа гыйлем алу өчен бик тә әйбәт вакыт.

КӘҖӘМӨГЕЗ. Күңелегез сәяхәткә, дөнъя күрергә әйдәр. Һич югы күрше шәһәрдә яшәүче туганнарыгыз яки дусларыгыз янына барып кайтырсыз. Бу айда хезмәт баскычыннан күтәрелү яки тормыш шартларын яхшырту ихтималы зур.

СУКОЯР. Яңа танышлар барлыкка килер, кызыклы яңалыклар булып. Сезгә файда китерердәй кешеләр белән танышырсыз. Ерак юлга чыгу, тормышны үзгәртү өчен кулай вакыт. Эшен үзгәртәргә теләүчеләргә уңыш елмаячак. Яңа эшкә күчү ихтималы бик зур.

БАЛЫК. Катлаулырак ай. Бәхәсләр күп булып. Бу ай уңышлы тәмамлансын дисәгез, үзегезне кулда тоту өчен күп көч куярга туры килер. Сезне ярсаткан нәрсәләргә игътибар итмичә генә, бар көчегезне эшкә багышлыйсыз икән, таулар күчәрәчәк сез.

Люция Фарсина (30.09.1930—4.03.2005) — Татарстанның атказанган артисты.

Казанда туа. 1951 елда Казан театр училищесын тәмамлап, Республика күчмә театрына эшкә килә. 1958—1961 елларда Г. Камал театрында эшли. Төрле елларда шулай ике сәхнәдә чиратлаштырып уйный. 1971 елдан кабат күчмә театрга кайта. Әйдәп баручы артистларның берсенә әверелә. Шук малайлардан башлап (Сәгыйть — «Кара йөзләр», М. Гафури), саф күңелле татар карчыгына кадәр (Зөлхия — «Кырклар артыннан», И. Юзеев) жиренә житкереп уйный. Чит телдән тәржемә ителгән пьесаларда уйнаган рольләре дә ихлас. Мәсәлән, А. Островскийның «Гаеппездән гаеплеләр» пьесасындагы Кручинина ханым ролендә ул, әйтерсез лә, үз-үзен, үз тормышын уйный. Шундый ук көйләнмәгән тормыш, сәхнәгә булган шундый ук мәхәббәт, шундый ук кыенлыклар. 1980 елдан — ТАССРның халык артисты.

Лариса Рубальская (24.09.1945) — шагыйрә, популяр җырлар авторы.

Мәскәүдә туа. Белеме буенча рус теле һәм әдәбияты укытучысы. Курсларга йөрәп, япон телен үзләштерә, тәржемәче булып эшли. Җырлар авторы булып узган гасырның сиксәннәнче елларында таныла. Беренче җырын — Валентина Толкунова башкарган «Воспоминание»не — Владимир Мигуля белән берлектә яза. Сергей Березин белән иҗат иткән җырлары да күп. Җыр текстлары язудан тыш, кулинария белән мавыга, берара телевидениедә аш-су тапшыруын алып бара. Берничә рецептлар җыентыгы дөнъя күргән.

Агата Кристи (15.09.1890—12.01.1976) — инглиз язучысы.

Җир шарындагы иң атаклы язучыларның берсе. Әсәрләре 4 миллиардтан артык данәдә нәшер ителәп, дөнъяның 100 теленә тәржемә ителгән. 66 роман, 19 хикәя китабы авторы. 16 пьесасы Лондон сәхнәләрендә уйнала. Торки шәһәрәндә туган Агата яхшы белем ала, музыкага өйрәнә. Беренче Бөтендөнъя сугышы вакытында госпитальдә шәфкать туташы булып эшли. Соңрак фармацевт була. Шушы эшчәнлегә ижатына нигез сала да инде — күп детективлары агулап үтерү тарихына корылган. Беренче романы — «Стайлздагы серле вакыйга» («Таинственное происшествие в Стайлз») 1920 елда языла. 1958 елда детективлар остасы үзенә Детектив йортын ача.

Татарстан

Россия

Чит илләр

сентябрьдә кабынган йолдызлар

АНЫН ЗӘНГӘР МӘМЛӘКӘТЕНДӘ...

Иртәдән яңгыр койды. Очрашырга сүз куешкан идек. Кремльдә. Аның киндерләре вакытлыча яшәгән «Хәзинә» галереясында. Әйтәм ич, иртәдән үк яңгыр койды. Шул яңгырны үземә сәңдереп чапты-ы-ым! Шундый куе иде ул яңгыр, сутлы. Акварель булып кына сибәли башлады да, акрынлап жете, үзле майлы буяуларга әверелде...

Баскычлар... Залларга узам... Һәм... күзгә зәңгәр нур сирпелде. Түрдә – «Җиде кыз» картинасы. Янәшәдә генә – «Әйлән-бәйлән». Легендалардан киндергә күчкән төрки сылулар башта жирәнсу-кызгылт жир яссылыгында тымызык бию бииләр дә, зәңгәрсу нурга төренеп, югарыга, ап-ак яктылыкка таба агылалар. «Бу – минем хәзерге халәтем», – ди рәссам Алсу Тимергалина.

Уңгарак авышам – анда жәйге Казан сурәте. Жылы ләйсән яңгыр, күрәмсең, сибәләр-сибәләмәс кенә кагылып узган шәһәргә. Казансуның киндергә элгеп калган читендә – салават күперенәң бер очы. Караш – югарыдан. Юк, түбәдән дә, балконнан да түгел. Өстән. Кош биеклегеннәндер, бәлки? Әнә, рельслардан трамвай жылдерә, яшел машина каядыр юл тота, тротуар буйлап кулына чүпрәк букча элгән татар әбисе атлый, бер йортның диварына сәпит сөяп куелган. Шул сәпит мине үзенә ымсындыра, мин аңа атланып, салават күперенә тоташып диярлек утырган мәчеткә таба жылдерәм... «Миндә иске Казан сурәтләре күп инде ул...» – рәссам тавышы мине «Хәзинә» галереясына кайтара.

Аннан без Шүрәләләргә килеп төртеләбез. Миңа аларның шаянлыгы ошый. Җиңеллеге. Алар бер дә усал

түгелләрдер кебек. Менә бахбаен жигеп бер агай авыл урамы буйлап бара. Дөньяның зәңгәр, урманлы ягынан мут, наян карашы белән аңа агачлар һәм Шүрәле бага...

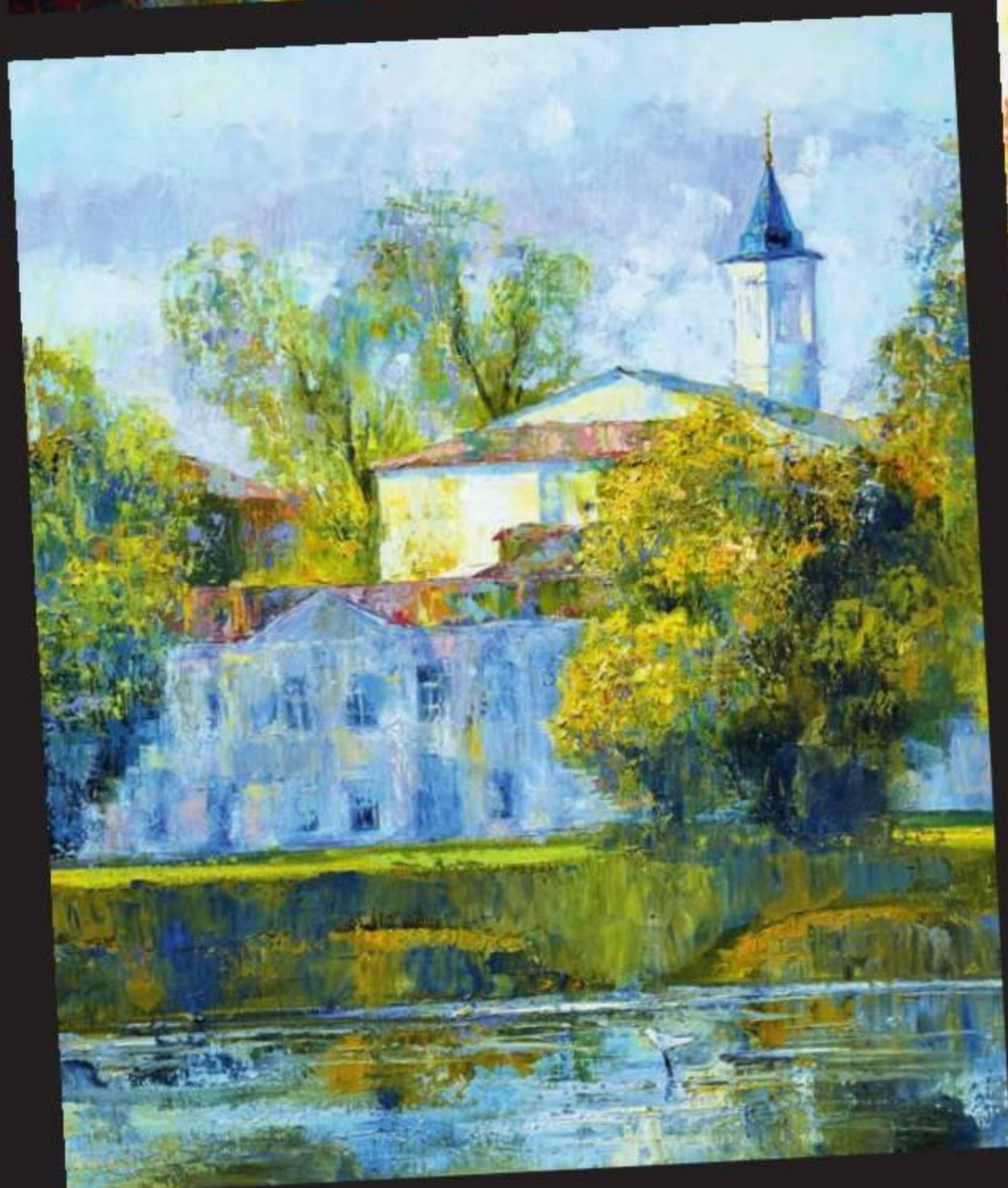
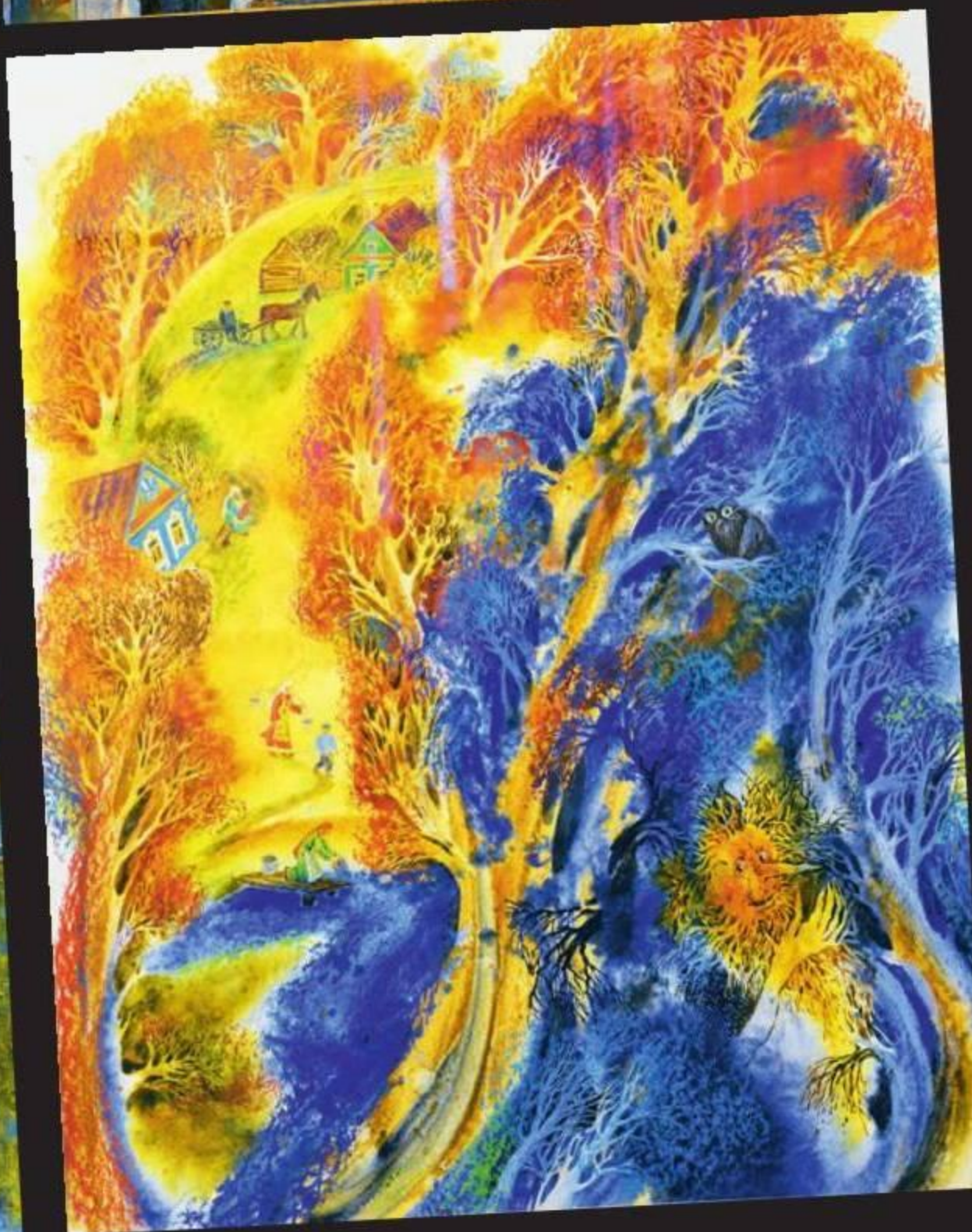
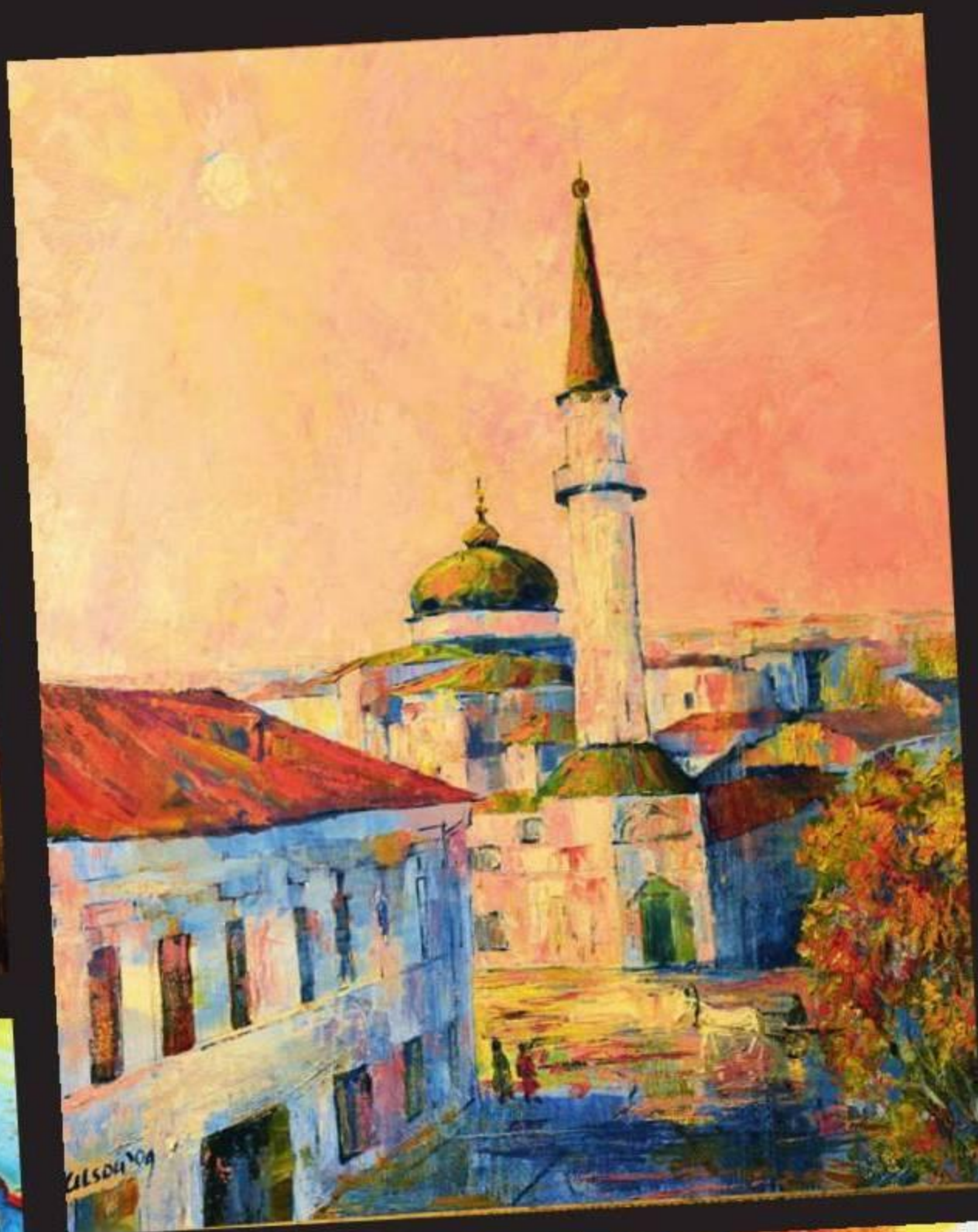
«Кайчан да булса Шүрәләләргә төшерермен дип башыма да китермәдем, – дип көлә рәссам. – Әмма андый уй бер йөгерең узды. Һәм мин уйлап куйдым: бәлки, төшерермен дә мин аны, әмма ул бөтенләй башка булыр, дип. Менә бит, язмыш, «Татарстан китап нәшрияты»нда балалар китапларына иллюстрацияләр ясаганда, Шүрәле белән күрешергә насып булды...»

Карашым каршы як диварга төшә – анда мине ялгыз көймә һәм яңгыр астында калган ялгыз пристань жәлеп итә. «Әстерханда бу, – ди картинаның хужасы. – Анда гел яңгырлы булды. Кайтып төшкәч тә мин башта көймәне ясадым, пристань да ияреп кайткан булып чыкты. Шушы яңгырлар аша юл алдым мин тарихка, мифологиягә, этнографиягә...»

...«Сөембикә» журналында эшләгән чакларын сагынып искә алды: «Сөембикә эзләреннән» дигән проектыбыз бар иде. Касыймга бардык, аннан Сарай-Батуга... Төрки тамырларга орынуым шул чаклардан ук киләдер, мөгаен, Әстерхан яңгырларыннан...»

Рәссам белән бик озаклап сөйләшеп утырдык. Әтисе Адлер Тимергалинны искә алды, аның белән тулы бер дәвер киткәндәй булды, дип уфтанды. Ул киткәч тә әле берара аның мәмләкәтендә ялгызым басып тордым. Хужалары киткәч, сурәтләренә карашы мине үтәли тишә башлады. Алар инде хәзер рәссам тәсирләрен түгел, бары үз тарихларын гына сөйли, бары үз мәгънәләрен генә яудыра иде...

Луиза ЯНСУАР

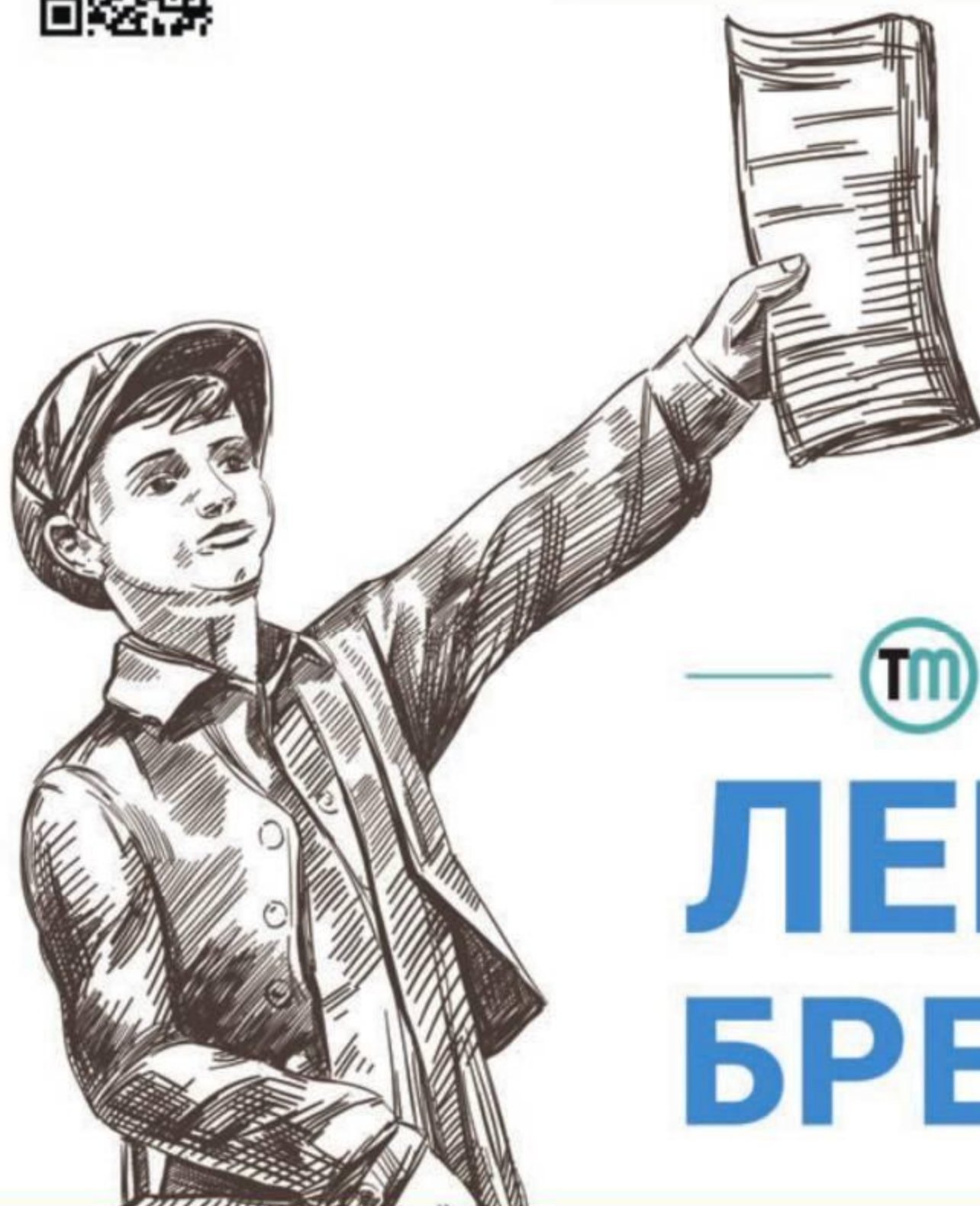

АЛСУ ТИМЕРГАЛИНА

Язманы тулысынча сайтыбызның
«Галерея» сәхифәсеннән укый аласыз.

МАССАКУЛӘМ МАТБУГАТ ЧАРАЛАРЫ БӘЙГЕСЕ

ЛЕГЕНДАЛАРНЫ БЕЛЕГЕЗ!
БРЕНДАЛАРНЫ САЙЛАГЫЗ!

tm татмедиа

ЛЕГЕНДАР БРЕНДЛАРЫ

TATMEDIA.RU САЙТЫНДА
ТАВЫШ БИРҮДӘ КАТНАШЫГЫЗ

ДУРТ НОМИНАЦИЯДӘ ТАВЫШ
БИРЕГӘ МӨМКИН:

- ЛЕГЕНДАР ГАЗЕТА
- ЛЕГЕНДАР ЖУРНАЛ
- ЛЕГЕНДАР ТЕЛЕРАДИОКОМПАНИЯ
- ЛЕГЕНДАР МУЛЬТИМЕДИЯЛЕ РЕДАКЦИЯ

TATMEDIA.RU

tm татмедиа

Реклама, 16+. Акцияне оештыручы – "ТАТМЕДИЯ" АҖ. Үткәру сроклары
һәм акция турында тулырак мәгълүмат www.tatmedia.ru сайтында.

КОНКУРСНЫҢ ГЕНЕРАЛЬ
ПАРТНЕРЫ:
«ПРОСТО МОЛОКО» ИК ЖЧЖ

ЯРАТКАН ЖУРНАЛЫБЫЗ ӨЧЕН ТАВЫШ БИРЕГӘ СОҢЛАМАГЫЗ!
«СӨЕМБИКӘ» ИСЕМЕН БЕРГӨЛӘП ТАНЫТЫЙК!